

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 1ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢብ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድሮን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ፡ ሰንበት - ዘቅድሱት
06 መጋቢት 2016	<p>ሮማ 2፡ 1-7 ያዕ 1፡ 13-22 ግሓ25፡ 1-11 ማቴ 7፡ 19-ፍ</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኽቲ ናብ ሰብ ሮማ 2 ብዛዕባ ፍርዲ እግዚአብሔር ይዛረብና። “እምበኣር ኣታ ንኻልእ እትፍፈርድ ሰብ፡ ንሰኻ ዝኸንኻ ኹን፡ ቦቲ ንኻልእ እትፈርዶ ንርእሰኻ ትኹንን እሎኻ እሞ፡ ነቲ እትፈርዶ ትገርብሮ ስለ ዘሎኻ ምኽንያት የብልካን። ንሕና ግና ኣብተም ከምዚ ዚገብሩ ግቡእ ፍርዲ አምላኽ ከም ዚወርድ ንፈልጥ ኢና። ኣታ ኣብ ልዕሊ እቶም ከምዚ ዝበለ ዚገብሩ እትፈርድ፡ ባዕልኻውን ከምቲ ግብሮም እትገብር ሰብ፡ ካብ ፍርዲ አምላኽ እትመልቑዶ ይመስለካ? ወይ ከአ ሃብቲ ሕይወቲቲን ትዕግሥቲን ትገባኦ ኣሎኻ፡ ሕያውነት አምላኽ ናብ ንሱኣ ኺምሕረካ ከም ዚኽእልዶ ኣይትፈልጥን ኢኻ?” ይብለና። መልእኽቲ ያዕቆብ 1 ከአ “ኣደኣ ምስ ተፈተነ አምላኽ ፈተነኒ ኣይበል። ከመይ አምላኽሲ ብእኩይ ኣይፍትንን፡ ባዕሉውን ንኣዶ እኳ ኣይፍትንን እዩ። ነፍሲ ወከፍ ግና ብግዛእ ትምኒቲ ተሳሒቡን ተሓቢሉን እዩ ዚፍተን። ሽዑ ትምኒት ምስ ጠነሰት ንኃጢአት ትወልዳ፡ ኃጢአት ምስ ተፈጸመት ድማ ንሞት ትወልዳ። . . . ስለዚ ንርኽሰት ዘበለን ነቲ ደንፊዑ ዘሎ ኽፍኣትን ካብኹም ኣርሕቑ፡ ነቲ ኺድኅኩም ዚኽእል ኣብ ልብኹም ተተኺሉ ዘሎ ቃል ድማ ብገርህነት ተቐበልዎ። ገበርቲ ቃል ኩነት ነርእሰኹም እናጠርኩም ሰማዕቲ ጥራይ ኣይትኹኑ።” ይብለና። ግብረ ሓዋርያት 25 ብዛዕባ ጳውሎስ ናብ ቁሳር ይግባይ ከም ዝበለ ይነግረና። “ጳውሎስ ምስ መጻ ከአ እቶም ካብ ኢየሩሳሌም ዝወረዱ ኣይሁድ ከበግም ደው በሉ። መርትዖ ኪረኽቡሉ ዘይክእሉ ብዙኅን ከበድን ክሲ ድማ ኸሰሰዎ። ጳውሎስ ድማ ‘እነ ኣብ ልዕሊ ሕጊ ኣይሁድ ኮነ፡ ኣብ ልዕሊ ቤተ መቐደሱ፡ ወይ ኣብ ልዕሊ ቁሳር ኣይበደልኩን’ ኢሉ ተመጸረና። . . . እዚ ዚኸሰኒ ዘለዉ ብሓሰት እንተ ኾይኑ ግና ንኣኣቶም ኣኅሊፉ ኪህበኒ ዚኽእል የልዎን፤ እነ ‘ናብ ቁሳር ይግባይ’ ኢሉ ኣሎኹ’ በሎ።” ይብለና። ወንጌል ማቴዎስ 7 ከአ ብዛዕባ ንሱብ ዘርክሶ ነገር ይዛረብና። “ካብ ሰብ ዚወጽእ እዩ ንሱብ ዘርክሶ እምበር ካብ ወንጌ ናብ ሰብ ዚኣቲስ ገለ እኳ ኺርክሶ ኣይኽእልን እዩ። . . . ካብ ወንጌ ናብ ሰብ ዚኣቲ፡ ኹሉ ኺርክሶ ከም ዘይክእልዶ ኣይትፈልጡን ኢኹም? ምኽንያቲ ብኸብዲ ኣቢሉ ንግዳም እዩ ዚወፅእ ናብ ልቦ ኣይወርድን እዩ።” በዚ ንኹሉ ምግቢ ኣንጽሖ። ከምዚ ድማ በሎም “እቲ ንሱብ ዘርክሶ ኣቲ ካብ ሰብ ዚወፅእ እዩ። ምኽንያቲ ካብቲ ውሽጢ ልቦ ሰብ ክፍኣት ሓሳብ፡ ምንዘርና፡ ሰርቂ፡ ቅትለት፡ ዝሙት፡ ሰሰዕቲ፡ ክፍኣት፡ ተንኮል፡ ሰድነት፡ ቅንኢ፡ ሕሚት፡ ትዕቢት፡ ዕሽነት ይወፅእ። እዚ ኹሉ ክፍኣት ካብ ውሽጢ እዩ ዚወፅእ፡ ንሱብ ከአ የርክሶ።” ይብለና። <p>ንካልኣት ክንፈርድ ኣይንቐደምን ኢና። ብዘይ ምሕረት ክንኩንናም ኩሉ ጊዜ ኢና እንርከብ። ደሓር ንሕና ተመሊስና ከምኡ ንገብር። ቦቲ ካልእ ወገን ከአ ንጉድሰትና ንምምኽናይ ድሕር ኣይንበልን ኢና። ክሳዕ አምላኽ ‘ፈተነኒ’ ንምባል ኣይንሰከፍን። እቲ ሓቂ ግና ንሕውትና ዘርክሶ እንታይ ምኻኑ ሓቀይና ፍልጠት የብልናን። ሎሚ ቃል አምላኽ ኣነጺሩ ይነግረና ኣሎ። ሰብ ብግዛእ ትምኒቲ ብኃጢአት ይፍተንን፡ ይወድቅን፡ ናብ መንፈሳዊ ሞት ይበጽሕን፡ ወይ ሕይወቲ ካብ አምላኽ ይቐረጽ። ካብቲ ውሽጢ ልብና ክፍኣት ሓሳብ፡ ምንዘርና፡ ሰርቂ፡ ቅትለት፡ ዝሙት፡ ሰሰዕቲ፡ ክፍኣት፡ ተንኮል፡ ሰድነት፡ ቅንኢ፡ ሕሚት፡ ትዕቢት፡ ዕሽነት ይወፅእ። እዚ ክፍኣት ነገራት ከአ ነቲ ከም ደቂ አምላኽ ዝነበረና መልክዕና የበላሽዎ። ስለዚ ንርኽሰት ዘበለ ካባና ከነርሕቕ የድልየና። ኣብዚ ጊዜ ጸም ከአ ነቲ ዝጠብቀና ርኽሰት ክንሰሓሉን ከንጽርዮን ምሽኢ ጊዜ እዩ። ‘ተጋግዮ፡ ኣጉዲሎ፡ ክፍኣት ገይረ’ ክትብል ይኸብደካ/ኪዶ? ኣብ ካህን ኬድካ ክፍኣትካ ክትናዘዝ ከም ከበድ ነገር ኮይኒ ይሰምዓካ/ኪዶ? ብርግጽ ቀሰሊ ኣካላትና ክንሕከም ግዜ ክንወስድ ኣይንደልን ኢና። ቀሰሊ ነፍሰናኸ? ከምቲ ሥጋና ቆሰሉ ዘቆንዘወና፡ ከምኡ ነፍሰና ብኃጢአት ምስ መልኡ ናይ ሕልና ጸቕጢ፡ ዕረፍቲ ምሰኣን፡ ርእሰኻ ምንጻቕ፡ ሰብ ከይፈልጠካ ምሕሳእ ዘአመሰሉ ነገራት ይኸበና። ኣይንሕጉሰን ከአ። ንኣብነት ብዓለማዊ ኣተሓሳስ ተጸሊኻ/ኹ፡ ነጻ ጸታዊ ርኽብ ከም ምንጨ ሓሕጓስካ/ኪ ክትገብር/ርዮ ይከኣል እዩ። ምስ ብዙሓት ብምኻድካ/ኪ ናይ ብሓቂ ሓገስ ይህበካ/ኪዶ? ኣንጻር እቲ አምላኽ ኣብ ልብና ዘንበረልና ፍቕሪ እዩ። ሕይወትና ንኣዶ እነፍቅር ሰብ ጥራይ ብምሃብና፡ ልዕሊ ጸታዊ ርኽብ ዘሎ ምትሕልላይ ዘምጽእልና ፍሉይ ሓጎስ ኣሎ። ብመንገዲ ፍትው ጸታዊ ርኽባት ዝኸይድ ግና ክረኽቦ ኣይኽእልን እዩ። ስለዚ እዩ ነቲ ቅነዕ መንገዲ ክንፈልጦ ዘድልየና። ስለዚ እዩ ወንጌል ናብቲ ከሓጉሰና ዝኸእል መንገዲ ዝዕድመና ዘሎ። ሓጎስ ካብ ክፍኣት ምስ ወጸእና ጥራይ ክንረኽቦ እንኽእል። ብሓይሊ መንዚዕካ ወይ ሰርቕካ እትብልዩ ከምቲ ብጸማ ረሃጽካ ከሓጉሰካ ኣይኽእልን እዩ። ስለዚ ነቲ ቅነዕ ንምረጽ። “ኣ እግዚአብሔር ርእሰይ ክፈልጥ ጸጋኻ ሃበኒ። ነታ ቅንዕቲ መንገዲ ኣርእየኒ። ከም ቃልካ ክንብር እደሊ ኣሎኹ። ኣብ ሕይወተይ ኣተ። ለውጠኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>07 መጋቢት (ሰኞ)</p>	<p>ቲቶ 2፣ 11-15 1ዮሐ 5፣ 5-14 ማቴ 6፣ 1-19</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • መልእኽቲ ናብ ቲቶ 2 “እቲ ምድታን ዜምጽእ ጸጋ ኣምላኽ ንኹሉ ሰብ ተገለጹ እዩ። እዚ ንኸሕደትን ንዓለማዊ ትምኒትን ኃዲግና ኣብዚ ዓለም እዚ ገዛ ርእሰና ብምግታእን ብጽድቅን ብመንፈሳውነትን ክንገብር ይምህረና። ከምዚ ኢልና ነቲ ብሩኽ ተሰፋን ናይቲ ዕዙዝ ኣምላኽናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርሱቶስ ምግላጽን ክብርን ንጽብ ኣሎና። ንሱ ካብ ኃጢአት ዘበለ ሓራ ምእንቲ ኬውጽዕኣና፣ ንሙናይ ግብሪ ዚቐንኡን ንእኡ ዚኸንዎን ሕዝቢ ምእንቲ ኺንጽሕ ገዛእ ርእሱ በጃና ኣሓለፈ።” ይብለና። • 1ይ መልእኽቲ ዮሐንስ 5 “ንዓለም እንሰዕረላ ዓወት ከኣ እምነትና እያ። ንዓለም ዚሰዕራኽ መን እዩ፣ እቲ ኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ ከም ዝኾነ ዚኣምንዶ ኣይኮነን? . . . እቲ ወዲ ኣምላኽ ኣብኡ ዚነበር ሰብ፣ ሕይወት ኣላቶ፣ እቲ ወዲ ኣምላኽ ኣብኡ ዘይነበር ሰብ፣ ሕይወት የብሉን። ንሰኻትኩም ከም ብለም ወዲ ኣምላኽ እትኣምኑ፣ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ከም ዘላትኩም ክትፈልጡ ኢላ እየ እዚ ዝጽሕፈልኩም ዘሎኹ። ከምቲ ፍቕዱ ጌርና ሓይ ነገር እንተ ለመናዮ ከም ዚሰምዓና ስለ እንፈልጥ፣ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ትብዓት ኣሎና።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 6 ከኣ ብዛዕባ ምጽዋት፣ ጸሎት፣ ጸም ይዛረበና። “ሰብ ምእንቲ ክርእየኩም ኢልኩም ጽድቅኹም ከይትገብሩ ተጠንቀቁ። እንተ ዘይኮነ ካብቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ኣቦኹም ዓለቢ የብልኩምን። እምበኣር ክትምጽውት ከሎኹ፣ እቶም ግቡዛት፣ ብሰብ ምእንቲ ኺንእዱ ኣብ ናይ ኣይሁድ ኣባይቲ ጸሎትን ዓበይቲ መገድታትን ከም ዚገብርዎ ኣብ ቅድሚኹ መለኸት ኣይትንፋሕ። ዓለም ከም ዝተቐበሉ፣ ብሓቂ እብልኩም ኣሎኹ። ንሰኻ ግና ምጽዋትካ ብጎብእ ምእንቲ ኪኸውን፣ ክትምጽውት እንኩሎኽ የማይይትኻ እትገብር ጸጋማይትኻ ኣይትፍለጡ፣ እቲ ብሥወር ዚርእ ኣቦኻ ድማ ብግልጺ ኪፈድዩካ እዩ። . . . ንሰኻ ግና ክትጽላ ከሎኹ፣ ናብ ቤትካ እቶ፣ ማዕጾኻ ዓጺኻ ናብቲ ብሥወር ዘሎ ኣቦኻ ጸል። እቲ ብሥወር ዚርእ ኣቦኻ ድማ ብግልጺ ኪፈድዩካ እዩ። . . . ንሰኻ ግና ክትጸውም ከሎኹ ከም ዝጸምካ ነቲ ብሥወር ዘሎ ኣቦኻ ደኣ እምበር ንሰብ ምእንቲ ክይተርእ ርእሰኻ ቅግእ፣ ገጽካውን ተሓጽቡ። እቲ ብጎብእ ዚርእ ኣቦኻ ድማ ብግልጺ ኪፈድዩካ እዩ።” ይብለና። <p>ወንጌል፡ ነፍሱና ምእንቲ ከነድጎን ጸሎት፣ ጸም፣ ምጽዋት ክንለማመድ ከም ዘሎና ይነግረና። ቤተክርስቲያን ከኣ ምእመናን ኣብዚ ቅዱስ ተግባር ክዓብዩ ምእንቲ ኪኸእሉ፣ ጊዜ መዲባ ብቃል ኣምላኽን፣ ጸሎትን ኣሰንያ ኣብ ተግባር ጽድቁ ከም ዝዓብዩ ትገብር። ዕላማ ጸመርብዓ ከኣ ንሱ እዩ። ካብቲ ጠዋይ ወለዶ እንወግሉ፣ ብእምነትና ንዓለም እንሰዕረሉ ጊዜ እዩ። ንኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ፣ እቲ መድኃኒ ክንፈልጦን፣ ናይ ሕይወትና ጉይታን መድኃንን ክንገብርን እንገብሩ ጊዜ እዩ። ከመይ እቲ ቃሉ ‘እቲ ወዲ ኣምላኽ ኣብኡ ዚነበር ሰብ፣ ሕይወት ኣላቶ፣ እቲ ወዲ ኣምላኽ ኣብኡ ዘይነበር ሰብ፣ ሕይወት የብሉን’ ይብለና ኣሎ። ኢየሱስ ኣባና ከመይ ኢሉ ኪነበር ይኸእል? ነቲ ኢየሱስ ዝምህረና ኩሉ ኣብ ኣእምሮናን፣ ኣብ ልብናን፣ ኣብ ተግባርና ከም ዝኣቲ ንምግባር መዓዶ ሕይወትና ምስ እንኸፍተሉ፣ ንሱ ኣባና ክነበር ይኸእል። ንእኡ ምስ ሓዘና ጥራይ ኢና ሕይወትና ትርጉም ዝህልዎ። እምበኣር ንካልኣት ጸመውቲ ክርሱቲያን ክንመስል ኢልና ጸመርብዓ ኣይንጽም። ንሰብ ክንመስል ምስ እንገብር ዕላማ ጸምን ጸሎትን ክንሰሕት ኢና። ጸመርብዓ ናይ ንሱኣ ጊዜ እዩ። ብንሱኣ ናብ ቤት ሰማያዊ ኣቦና ክንምለስ መሪጽና ማለት እዩ። ብዚይ ንሱኣ ዝግበር ጸም፣ ባህላዊ ጸም ወይ ርእሰኻ ምትዕብኻው ጥራይ ኾይኑ ይተርፍ። ብጊዜ ጸም፣ ንዓለማዊ ትምኒትን ኃዲግና፣ ኣብዚ ዓለም እዚ ገዛእ ርእሰና ብምግታእን (ሥጋዊ ባህሪታትና ክንቁጸጸር)፣ ብጽድቅን (ፍትሒ፣ ሓቂ፣ ብዘይሻርነት ምንግር)፣ ብመንፈሳውነትን (ጸሎት፣ ቃል ኣምላኽ፣ ጸም፣ ምጽዋት) ክንገብር ኢና ንጽዋዕ ዘሎና። ሰብ ክርእየልናን ክንእደናን ኢልና እንገብር ዝኾነ ዓይነት መንፈሳውነት፣ ኣምላኽ ክቐበሎ ኣይኸእልን እዩ። ካብ ኃጢአትና ክንወጽእ ዓቢይ ትሕትና የድልየና። ‘ረኣዩኒ፡ ረኣዩኒ’ ከይበልና - ንሕናን ኣምላኽናን ክንዕረቕ፣ ምስ ኣኅዋትና ክንዕረቕን ሰላም ክንገብርን ምስ እንኸእል ጥራይ እዩ ክንበጽሖ እንኸእል። እምበኣር ኣምላኽ ኣንፈትና ከይንሰሕት እታ መንገዲ የርእየና ኣሎ እም፣ ንሰዓባ። “ኣ ኣግዚኣብሔር፣ ካብ ክፍሉ መንገደይ ክምለስ ጸጋኻ ሃበኒ። ናይ ሓቀይና ንሱኣ ጸጋ ሃበኒ። ምስ ኣኅዋተይ/ኣኃተይ ክዕረቕ ትብዓት ሃበኒ። ነቶም ሰኡናት ክዝክሮምን ክድግፎምን፣ ካብ ‘ንዓይ ይጥዓመኒ’ ኪወጽእ ኣኸእለኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>08 መጋቢት (ሠሉስ)</p>	<p>ዘዳ 26፡ 4-10 መዝ 91፡ 1-2, 10-15 ሉቃ 4፡ 1-13</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘዳግም 26 ብዛዕባ ኣስራትን በኹራትን ይዛረብና። ብከፈር ገይሮም ካብቲ ኹሉ ናይ መጀምርያ ፍረ ምድርም ናብ ቤተመቐደስ ኬምጽኡ ከም ዝእዘዘም ንርእዮ። “እቲ ካህን ከኣ ነቲ ኸፈር ካብ ኢድኩም ወሲዱ ኣብ ቅድሚ መሰውዒ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም የንብር። “. . . ሕጂ ኸኣ ኣ እግዚአብሔር እንሆ መጀመርያ ፍረ እታ ዝሃብኩና ምድሪ ኣምጺእና ኣሎና፣ ኢልኩም ተዛረቡ። ሸው ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ከኣ ሰገዱ።” እናበለ ከም ዝእዘዘም ይነግረና። • መዝሙር ዳዊት 91 ከኣ፡ “ኣብ ጸግዒ እቲ ልዑል ዚኅድር፡ ኣብ ጽላል እቲ ኹሉ ዚኸእል ይነብር። እግዚአብሔር ‘ጸግዐይን ዕርደይን ዝውክሎ ኣምላኽይን ንሰኻ ኢኻ’ ይብሎ። . . . ጥበበኛታት ምእንቲ ኸንኸውንሲ እቲ ዕድሜና ሓጺር ምኃን ምሃረና። . . . ምሉእ ዕድሜና ኸንኸውንሲን ባህ ኪብለናንሲ ንግሆ ንግሆ ዘለዓለማዊ ምሕረትካ ኣጽግበና። ብመጠን እተንዘጨነቅካና መግልታትን፡ ክፋእ ዝረኣናለን ዓመታትን ኣሓገሰና።” እናበለ ይጽሉ። • ወንጌል ሉቃስ 4ይ ምዕራፍ ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ብድያብሎስ ከም ዝተፈተነ ይነግረና። “ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ መለእዎ ኹብ ዮርዳኖስ ተመልሱ፣ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ናብ በረኻ መሪሖ ወሰደ። ብድያብሎስ ድማ ነርብዓ መግልቲ ተፈተነ። በተን መግልታት እቲአን ገለ እኳ ኣይበልፀን፣ ንሓተን ምስ ተወድኦ ጠመየ። ድያብሎስ ድማ ‘ወዲ ኣምላኽ እንተ ኲንካስ እስከ ነዚ እምኒ እዚ እንጌራ ኪኸውን ኣዝዝ’ በሎ። ኢየሱስ ከኣ ‘ሰብ ብኹሉ ቃል ኣምላኽ ኣምበር፡ ብንጌራ ጥራይ ኣይነብርን እዩ’ ዚብል ተጻሒፉ ኣሎ’ ኢሉ መለሰሎ።” ደጊሙ፡ ዲያብሎስ ንኢየሱስ ክሰገደሉ ፈተኖ፣ ኢየሱስ ግና ‘ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ሰገድ፡ ንእኡ በይኑ ድማ ኣምልኽ’ ዚብል ጽሑፍ ኣሎ’ ይብሎ። ኣብ ሳልሳይ፡ ዲያብሎስ ንኢየሱስ ካብ ላዕሊ ቤተመቐደስ ኪውርወር ፈተኖ። ኢየሱስ ግና ‘ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ኣይትፈታተኖ’ ዚብል ድማ ኣሎ’ ኢሉ ከም ዝመለሰሉ ነንብብ። <p>ዲያብሎስ ኢየሱስ ንድኅነትና ከም ዝመጸ ኣስተውዒሉ፡ ብዝብላዕ ብዝበተ፡ ብስልጣን ናይዛ ዓለም፡ ከምኡውን ወዲ ኣምላኽ ምኃን ብትእምርቲ ንጃህራ ክርእ ይደፋፍኦን ይፈታተኖን። ካብታ ተልእኮኡ ከሰናኸሎ ንማለት እዩ። ኢየሱስ ነቲ ፈታኒ (ሰይጣን) ብከመይ ብቃል ኣምላኽ ክንገጥሞን ክንሰዕርን ከም እንኸእል የርእየና ኣሎ። ብዙሓት ሰባት ንሃብቲ ንስልጣን ንዝብላዕ ንዝበተ ክብሉ ንሰይጣን የገልግሉ ኣለዉ። ብሕይወት ምንባር ካብ ምብላዕ እንጌራ ጥራይ ከም ዘይኮነ፡ እንታይ ደኣ ካብቲ ካብ ኣፍ እግዚአብሔር ብዚወጽእ ቃልን፡ ብሓልዮቱን ከም እንክብር ዘሎና ኣነጺፍ ኣምላኽ ይነግረና ኣሎ። ነዚ ክንኣምን ወይ ክንርድኦ ዘይከኣልና ድማ ብዙሓት ኢና። ቃል እምነት ግና ኣብ ቀረባና፡ ኣብ ኣፍናን ኣብ ልብናን እዩ ዘሎ። ኢየሱስ ከም ወዲ ኣምላኽ ጉይታ ሰማይን ምድርን ምኃንን፡ ብመሰቀሉ ካብ ማእሰርቲ ሰይጣንን ግጢኣትን ከም ዘድኅናን ምእማንን፡ ነቲ ዝኣመነኹ ብቃልን ግብርን ብምምስካርን ኢና እንድኅን። እቶም ብእኡ ዝኣመና ኣይንሓፍርን ኢና። ስሙ ጸዊዕና ከኣ ክንድኅን ኢና። ኣብ ጽላልን ጸግዕን እቲ ሰማያዊ ኣቦና ኢና ዘሎና። ንሱ እዩ ከምቲ ንደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጹ ብሓያል ቅልጽሙ መንዚዑ ዘውጽኦም፣ ከምኡ ንነፍሱ ወክፍና ካብ ጸልእትና የድኅናን ይከላኸለልናን እዩ። ከምቲ ዘተሰፈወና ኣብዚሑ ምእንቲ ኪባርኸና፣ ካብቲ ኩሉ ፍረ ስራሕና ንኤተክርስቲያን (ንኣምልኾን ኣገልግሎቱን) ኣስራትን መባእን ምውፋይ ከኣ ግዴና ምኃን ይነግረና ኣሎ። ክንሰግደሉን፡ ትእዛዛቲ ክንሕልውን ድሌቱን ምኃን ይነግረና ኣሎ። ከም ኣባል እዚ ሕዝብ ኣግዚአብሔር ግዴኻ/ኸ እንታይ እዩ? ንዕብዮትን ሕንጻትን ቤተክርስቲያን እንታይ ኣበርኪትካ/ኪ? ካብ ጊዜኻ/ኸ፡ ጉልበትካ/ኪ፡ መባእካ/ኪ ወይ ወፊዮኻ/ኸ እንታይ ሂብካ/ኪ? ‘ክርስቲያን እዩ’ ክንብል ከሎና፡ ‘ንክርስቲያን እስዕብ ኣሎኹ’ ማለት እዩ። ፍቕሪ ክርስቲያን ሓዘኻ/ኪ ናብ ዙርያኻ ዘለዉ ሰባት ምብጻሕ ማለት እዩ። ፍቕሪታ፡ ዕርቂ፡ ሰላም፡ ምሕረት፡ ደገፍ፡ ሓልዮት፡ ሕውነት፡ ፍቕሪ ነርእዮምዶ? እዚ እዩ ልዕሊ እንጌራ ንሱብ ዘድልዮ ዘሎ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ ንድያብሎስ እንሰዕረሉ ጥብብ ሃበና። ነፍሱና ምእንቲ ዝብላዕ እንጌራ ወይ ሃብቲ ንምጥራይ ኢልና ከይንሸይጥ ሓልወና። ፍረ ስራሕናን መባእናን ሓዘና ናብ ቤተመቐደስካ ከንቕርብን ክንሰግደልካን ክንምልኽካን ኣብቅዓና። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">09 መጋቢት (ረቡዕ)</p>	<p>ኢየሱስ 2: 12-18 መዝ 51: 3-6, 12-14, 17 ማቴ 6: 1-6, 16-18</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢየሱስ 2ይ ምዕራፍ እግዚአብሔር ተነስሎ ኢሉ ከም ዝጸውዐ ይነግረና። “እግዚአብሔር ‘እምበእርሱ ሕጃውን ብጸምን ብብኻያትን ብቆዘማን ብምሉእ ልብኹም ናባይ ተመለሱ። ክገንኩም ዘይኮነስ ልብኹም ደኣ ቐደዱ’ ይብል ኣሎ። ንሱ ንኩራ ደንጓዪ፣ ብምሕረት ከኣ ምሉእ፣ ካብ ኪቐጽዕ ኪርገርገን ኪምሕርን እዩ ዘፈቱ እሞ፣ ናብ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ተመለሱ። . . . ኣብ እምባ ጽዮን መለኸት ንፍሑ፣ ጸም ኣውጁ፣ ኣኼባ ጸውዑ። ሕዝቡ ኣክቡ፣ ቅዱስ ጉባኤ ኸም ዘሎ ንገሩ፣ ኣረገውቲ ኣክቡ፣ ቆልዑ ጡብ ዝጠብዉን ኣክቡ። መርግዊ ካብ ቤቱ ይውግእ፣ መርግት ከኣ ካብ ሕልፍኻ እትውግእ። እቶም ካህናት ኣገልገልቲ እግዚአብሔር ኣብ መንጎ ኣፍ ደገ ቤት መቐደስን መሠውዕን ኮይኖም ‘ኣ እግዚአብሔር፣ ንሕዝብኻ ንሓፎ፣ ንርሱትኻ ኣሕዛብ ኪገዝእም ኣገሊፍካ ኣይትሃቡ። ሰለምንታይክ ኣሕዛብ ‘ኣምላኽኩም ኣበይ ኣሎ? እናበሉ ዜላግጹልና’ ኢሎም እናጸለዩ ይብከዩ።” ይብላና። • መዝሙር 51 ከኣ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፣ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። ኣነ ንኣኻ ፣ ንኣኻ ንበይንኻ ሞራይ በደልኩ፣ ኣብ ቅድሚኻውን እከይ ገበርኩ፣ ሰለዚ ኸትፈርደኒ ሓቅኻ ኢኻ እንተ ቀጸላኒውን ቅኑዕ ኣሎኹ። . . . ሓገስ ምድኃካ ምለሰለይ፣ ፈትዮ ክእዘዘካ ደግረኒ። . . . ኣ ኣምላኽ፣ እቲ ንኣኻ ዘቐርቦ መሥዋዕተይ ትሑት መንፈስ እዩ፣ ንሰኻ ድማ ንትሑትን ንዘተጣዕስን ልቢ ኣይትንዕቅን ኢኻ።” እናበልና ክንጸለ ይምህረና። • ወንጌል ማቴዎስ 6ይ ምዕራፍ ከኣ ብዛዕባ ምጽዋት ጸሎት ጸም ይምህረና። “ብሰብ ክትርእዩ ኢልኩም ጽድቅኹም ከይትገብሩ ተጠንቀቁ። . . . ንሰኻ ክትምጽውት ከሎኻ . . . ኣብ ቅድሚኻ መለኸት ኣይትንፋሑ። . . . ንሰኻ ክትጸለ ከሎኻ፣ ናብ ቤትካ እቶ፣ ማዕጽኻ ጻጺኻ ናብቲ ብሥወር ዘሎ ኣቦኻ ጸለ። . . . ንሰኻ ግና ክትጸውም ከሎኻ ከም ዝጸምካ ነቲ ብሥወር ዘሎ ኣቦኻ ደኣ እምበር ንሰብ ምእንቲ ኸይተርእኢ ንርእሰኻ ቅባእ፣ ገጽካውን ተሓጸብ። እቲ ብጎቡእ ዘርእኢ ኣቦኻ ብግልጺ ኪፈደዮካ እዩ።” ይብላና። <p>እቲ ቃሉ ኣነጺሩ ይነግረና ኣሎ። ጸመርብግ ናይ ጸሎትን ጸምን ንሰኣን ግብረ ሰናይን ግዜ እዩ። ኩሉ ንጃህራ ዘይኮነስ፣ ብትሕትና ንመንፈሳዊ ሕይወትና ንምልዋጥ ሞራይ እዩ ክገበር ዘለዎ። ብበደላትናን ኃጢአትናን ብምስትውዓል እንንሰሓሉ ግዜ እዩ። ንሰምዒትን ድሌትን ስጋና ግሊትና ናብ ጸሎት እንድህበሉ ግዜ እዩ። ነፍሰና ናብ ኣምላኽ ንምቕራብን፣ ዝምድንኣ ንምሕያልን እትለማመደሉ ግዜ እዩ። ካብ ሞትን ሥጋና ህድእ እንብለሉ ግዜ እዩ። ንቃል ኣምላኽ ንምስማዕን ንጸሎትን ግዜ እንወፍዮሉ ናይ ድሕነትና ምሽእ ግዜ እዩ። ሎሚ መለኸት ኣዋጅ ንሰኣ ይንፍሓልና ኣሎ። ንጸምዒቱ ንሰምዓዮ ዕሸሽ ኣይንበሎ። ንኣምላኽ ከነሓገስ እንለፍግሉ ግዜ ኣይኮነን። ብኣንጻር ናይ ኃዋኣትና ጸር እነራግፈሉን ምስ ኣሕዋትናን ኣሓትናን እንዕረቕሉን፣ ናይ ሕልና ዕረፍት እንሸምተሉን ግዜ እዩ። ኣብ ቤት ኣቦና ተመለስና ብኸብርን ሓገስን ንምንባር እንጅምረሉ ግዜ እዩ። ወልፊ ባእሰ፣ ወልፊ ሕሚታ፣ ወልፊ ዝሙት፣ ወልፊ መስተ፣ ልምዲ ሰርቂ ዝብተኸሉ ግዜ ክኸውንን፣ ሥድራቤታት ፍቕረን ናብ ንቡር ዝምለሰሉን ናይ ፈውሰን ምድኣንን ግዜ እዩ። ካብ ሕማም ስጋና ንክንፍወስ ኣብ ኣሎ ዝበሃል ሕክምናታት ንኸይድን ብዙሕ ግዜን ጉልበትን ገንዘብን ነጥፍእ። ነፍሰና ምእንቲ ክትፍወስ ናብ ቤት ኣምላኽ መጺና ክንሳሕ ክንደይ ክወስደልና ይኸእል? የርክብሉ እየ እናበልና ሞት ከይተርክበና ንጠንቀቅ! ኣስተውዒልናሉዶ ንፈልጥ? ኑዛዜ ወይ ምሥጢረ ንሰኣ ንብዙሓት ኣዝዩ ይኸብደና። እንተኾነ ኃጢአትና ንክንደይ ኣዕሩኽትና መሓዘትና ንነግሮም ኢና። ኃጢአትናስ እቶም ኣብ ዙርያና ዘለዉ ሰባት ኩሉ ጊዜ ይርእይዎ ኣለዉ። ክንሕሱ፣ ክንጠልም፣ ክንበኣስ፣ ክንጸረፍ፣ ዕርቂ ክንኣብ፣ ክንቐጣዕ፣ ክንዕበ ወይ ክንጀሃር፣ ክንግብድ ከሎና ይርእዩና ኣለዉ። እቶም ‘ከመይ ገይረ ኃጢአተይ ናብ ሰብ ዝኸማይ ካህን ከይደ ይናዘዝ? ከቢድ እዩ፣’ እንብል ሰባት ከም ዘሎና ርግጽ እዩ። እቲ ጸገም ግና ኃጢአት ከም ዝገበርና ወይ ከም ዝበደልና ብልብና ስለ ዘይኣመና ሞራይ እዩ። ብኃጢአትና ክንርታዕ፣ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ የድልየና። እምበር ብጽራይን ምንጻሕን ዝጸልእ ሰብ የልቦን። “ንግ መንፈስ ቅዱስ ናብ ልቢ ጸጋኻ ኣውሕዘ። ንኃጢአተይ ክፈልጦ ሓግዘኒ። ‘ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፣ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። ኣነ ንኣኻ ፣ ንኣኻ ንበይንኻ ሞራይ በደልኩ’ ኪብል ግበረኒ። ኣ ጉይታ ምሓረኒ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>10 መጋቢት (ሐሙስ)</p>	<p>ዘዳ 30፣ 15-20 መዝ 1፣ 1-4, 6 ሉቃ 9፣ 22-25</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘዳግም ምዕራፍ 30 ብዛዕባ ናብ እግዚአብሔር ኣምላኽኻ ምስ ተመለሰኻ ዘርኩብ ጸጋ ይዛረብና። “ሎሚ ሕይወትን በረኽትን ኣብ ቅድሚኹም ኣንቢረልኩም ኣሎኹ። ብሕይወት ምእንቲ ኸትነብሩን ክትበዘኹን፡ ኣብታ ኸትወርሱዎ እትኣትዉዎ ዘሎኹም ሃገር፡ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ምእንቲ ኸባርኸኩም ድማ፡ ንእግዚአብሔር ኣምላኽኩም ከተፍቅርዎ፡ ብመንገዱ ኸእ ኸትኸዱ፡ ትእዛዛቱን ሕግታቱን ፍርድታቱን ድማ ኸትሕልዉ፤ ኣነ ሎሚ እእዝዘኩም ኣሎኹ። . . . እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ሕይወትኩም እዩ እሞ፡ . . . ኣፍቅርዎ፡ ቃሉ ድማ ሰምዑ፡ ናብኡውን ልገቡ።” ይብለና። • መዝሙር 1 ከኣ “ምኽሪ ኸፍኣት ሰባት ዘይሰምዕ፡ ብመንገዱ ኃዋኣን ከኣ ዘይኸይድ፡ ኣብ ኣኼባ መላገጽቲ ድማ ዘይጽምበር፡ እኳ ደኣ ንሕጊ እግዚአብሔር ብምእዛዝ ዚሕጉሱ፤ ነቲ ሕጉውን ለይትን መዓልትን ዜሰተንትኖ ሰብ ብፁዕ እዩ። ንሱ ኸምታ ብብእዎኑ ፍራጳ እትህቡ፡ ቁጽላ ዘይነቅጽ፡ ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም እዩ። ዚገብርውን ኩሉ ይሰልጦ።” ይብለና። • ወንጌል ሉቃስ ምዕ. 9 ከኣ ብዛዕባ ምእንቲ ክርስቶስ ርእሰኻ ምኽሕድ ይምህረና። “ኢየሱስ ንኹሎም ከምዚ በሎም። ‘ዝኾነ ሰብ ደድኅሪይ ኪሰዕብ ዚደለ ገዛእ ርእሱ ይኸሓድ፡ መዓልቲ መዓልቲውን መስቀሉ ተሰኪሙ ይሰዓበኒ። ምኽንያቱ እቲ ንነፍሱ ኸድኅና ዚደለ ኸዋጥኣ እዩ፤ እቲ ንነፍሱ ምእንታይ ዚዋጥኣ ግና ኬድኅና እዩ። ሰብኻ ንብዘላ ዓለም ረቢሑስ ንነፍሱ እንተ ጉድኣ ወይ እንተ ኣዋጥኣ እንታይ ይጠቐሞ?’” ይብለና። <p>እግዚአብሔር ኣምላኽ ኣሶና ስለ ዝኾነ የፍቅረና እዩ። ከም ውሉድ ከነፍቅሮን ኣብ ቤቱ ምስኡ ክንሕጉሰን ክነብርን ይደልየና። ከመይ ብዘይካኡ ሕይወት የብልናን። ብትእዛዛቱን ብመንገዱ ክንመላለስ ከሎና ከምታ ኣብ ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዘላ ኣም ንኸውን። ኩሉ ግዜ ንልምዕን ንፈርን። ሕይወትና እንተ ረኣናዮ ግና፡ ናብቲ ዘዩርብሓናን ዘዩሓገሰናን ግዜያዊ ነገራት ጥራይ ነድህብ ኣሎና። ሥጋና ንዝረኣዮን ንዝበሃን ነገራት “ሃበኢ ሃበኒ” ጥራይ እዩ ዝፈልጥ። ክንገትኣ እንተ ዘይክኢልና፡ ናብ ገደል የእትወና። ንሥጋና እንተ ተገዘእናዮ ነቲ ዘተሰፈወና ሓጎስ ስለ ዘይህበና ኣብ መወዳእታኡ ንኸሰር። ንቃል ክርስቶስ ሰሚዕናን ኣሚናን ክንሰዕብ ከሎና ግና፡ ማለት ቦታ ጸባብ እትመስል መንገዱ (መንገዱ መስቀል) ክንገብዝ ምስ ጀመርና ካልእ ክንግምቶ ዘይንኸእል ናይ ሓጎስ ሕይወት ንጅምር። ኣመለኻኸታና ይቕይር። ሃብቲ ናይዛ ዓለም ሃብቲ ኮይኑ ኣይሰምዓናን፤ ፍትወት ሥጋና ምፍጻም ሓጎስ ኮይኑ ኣይረኣየናን፤ እንታይ ደኣ ነቲ ካብ ኣምላኽ ጥራይ ኪመጽእ ዚኸእል ናይ መንፈስ ውህበትን ፍረን ዝኾነ ፍሉይ ፍቕራ፡ ሓጎስ፡ ሰላም፡ ትዕግሥቲ፡ ልግሲ፡ ሕያውነት፡ እሙን ምኅን፡ ለውሃትን፡ ርእሰኻ ምግታእን ቦቲ ዛራ መንፈስ ቅዱስ እናጠለለ ኣባና ይፈሪ። ሕጎስና ከኣ መወዳደርቲ ኣይርከቦን። ኣብነት ቅ. ፍራንቸስኮስ ካብ ሃብቲ እዛ ዓለም እዚኣ ድኸነት ብሓጎስ ኪመርጽ ንርእዮ። ናይ ሥጋን ዓለምን ነገራት ምኽሓድ፡ ምኽንያት ሰማያዊ ሃብቲ ምጥራይ ይኾነና። ነታ ብዓይኒ ሥጋ ዘጥፋእናዮ ዝመስለና ሕይወትና ከምቲ ናይ ቅዱሳን ዝበለጸትን ዝደመቐትን ኮይና ትወጽእ። እስከ ሕሰብ/ቢ፡ ንኣኻ/ኸ. ቃል ኣምላኽ ንሕውትካ/ኪ ከም ዘተርክስን ዘጥልልን ዘልምዕን ዘፍርን ዘይኮነሱ፤ ከም ሓጎስካ/ኪ ዝድርት ሓጽርዶ ኮይኑ ይርኣዮካ/ኪ? ንኣብነት፡ ዓለም ፍኑው ጸታዊ ርክብ ከም ነጸነትን ሓጎስን የቐርበልካ፤ ቃል ኣምላኽ ግና ዝዘ ከም ኃጢአት ማለት ከም ንሓጎስና ዝቐትል መርዚ ገይሩ የቐርበልና። ኣብ ሞንጎ ንምሉእ ሕይወት ክእቶ ዘለዎ ናይ ፍቕሪ ዝምድናን፡ ኣብ ሞንጎ ሓላፍነት ክወሰድ ዘይደለ ጊዜያዊ ሥጋዊ ርክብን ኣየናይ ይምረጽ? ኣየናይ መንገዱ እዩ ንሕውትና ዘልምዖ? ዓቕን ዘይብሉ መሰትን ስኽራንን ወይስ ርእሰኻ ምግታእ ይሓይሽ? ጸርፍን ባእስን ወይስ ዕርቅን ሰላምን ሕውነትን ይሓይሽ? እምበኣር ኣስተውዒልና ንሕሰብ። ነቲ ዝሕሸና ከኣ ንምረጽ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ ዝዘ ቃል መስቀል ንምርኣእ ጸጋካ ሃበና። ነቲ ኣብ መንግሥትኻ ብምንግባር ጥራይ ክርከብ ዝኸእል ሰማያዊ ጸጋ ንምርኣይ ኣኸእልና። ብመንፈስ ቅዱሱካ ኣብዚ ጸመርብዎ እዚ ለውጠና። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">11 መጋቢት (ዓርቢ)</p>	<p>ኢ.ላ 58: 1-9 መዝ 51: 3-6, 18-19 ማቴ 9: 14-15</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢ.ላይያስ 58 ብዛዕባ ሓቕኛ ጾም ይዛረብና። “ኣፍካ መሊካ ጨድር፡ ኣይተቋርጽ፡ ድምፅኻ ኸም መለኸት ዓው ኣብል፡ ንሕዝበይ ኣበሳኦም፡ ንቤት እስራኤል ድማ ኃጢአቶም ንገርም። ንሓቶም ብመንገደይ ኪመላለሱ ከም ዝፈትዉ መዓልቲ መዓልቲ የምልኹኒ፤ ከምቲ ጽድቂ ዝገብርን፡ ሕጊ ኣምላኹ ዘይኃደገን ሕዝብስ ቅኑዕ ሕጊ ኻባይ ይደልዩ፤ ፈትዮም ዘምልኹኒ ኸኣ ይመስሉ። . . . እንሆ ብመዓልቲ ጾምኩምሲ ተግባርኩም ኢኹም እትገብሩ ፡ ንግዙኣትኩም ድማ ትገፍዕዎም ኣሎኹም። ክትጸሙ ከለኹም ትብኣሱን ትከራኹኡን ብሕሱም ጉሰጢት ትዋቐዑን ኣሎኹም። ጸሎትኩም ኣብ ላዕሊ ከም ዝሰማዕ ጌርኩም ሎሚ ኣይትጸሙን ኢኹም ዘሎኹም” እናበለ፡ ትርጉም ጾም፡ ፍትሒ ምውጻእን፡ ንዋሙይ እንጌራኻ ምምቃልን፡ ንድኻ ሰደተኛ፡ ንዕሩቕ፡ ከምኡውን ንጽጉም ቤተሰብና ክንሕግዝ ከም ዝኾነ ይነግረና። • ሰለዘ እዩ መዝሙር 51፡ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣለኹ፡ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። ኣነ ንኣኻ ንበይንኻ ጥራይ በደልኩ፡ ኣብ ቅድሚኻውን እክይ ገበርኩ፤ ሰለዘ ክትፈርደኒ ሓቕኻ ኢኹ፤ እንተ ተቐጻፅካኒውን ቅኑዕ ኣሎኹ።” እናበልና ክንሳሕ ዝምህረና ዘሎ። • ኣብ ወንጌል ማቴዎስ 9 ከኣ “ንሕናን ፈሪሳውያንን ብዙሕ ንጸውም፤ ደቀ መዛሙርትኻ ደኣ ንምንታይ እዮም ዘይጸሙ?” ኢሎም ንኢየሱስ ከም ዝሓተተዎ ይነግረና። ንሱ ከኣ “መርጻዊ ምስኣቶም ከሎዶ ኣዕሩኽ መርጻዊ ኪኃዘኩ ይኸእሉ እዮም? ግናኽ መርጻዊ ካብእቶም ዚውሰደላ መዓልቲ ክትመጽእ እያ፤ ሸው ከኣ ክጸሙ እዮም።” ኣናበለ ከም ዝመለሰሎም ይነግረና። <p>ኢየሱስ ንኣጎሰን ንጸምን ጊዜ ከም ዘለዎ ይነግረና። ንጸመርብዓ ንኣቲ ኣሎና። እዚ ግዜ እዚ ከኣ ናይ ጾምን ጸሎትን ግብረ-ሠናይን ጊዜ እዩ። ፍትሒ፡ ዕርቂ፡ ሰላም፡ ምትሕግጋዝ እንዕለመሉ ምሹእ ግዜ እዩ። ካብ ኃጢአትና እንንሰሓሉን፡ ናብ ኣምላኽ ናብ ቤት ኣቦና እንምለሰሉን ግዜ እዩ። “ካብ ሰበይ ንላዕሊ ኣይኃጣእኩን” ምባል ናይ ትዕቢት ሓሳባትን ዘረባን ንግደፎ። “ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፡ ምሓረኒ፤” ዝብለሉ ግዜ እዩ። ከምቲ መኪና ናብ ጋራጅ ኣእቲና፡ ንዝተበላሸወ ክፋላ እንቕይር፡ ንዝዘለቐ እንኣሰር፡ ብዘይትን ግራሶን ኩሉ ክፋላታ እነለሳልሶን፡ እነሓድሳን፡ ከምኡ ከኣ ነፍሰና በዚ ጊዜዚ ትሕደሰ። ናይ ማኪናና ምሕዳስ ዕላማ ጽቡቕ ከተገልግልና ክኸውን ከሎ፤ ከምኡ ከኣ ዝተሓደሰት ነፍሰና ምስ ኣምላኽናን ብጸትናን ብፍቕሪ ንምንግር ምእንቲ ክትኸእል እዩ። ከመይ ፍቕሪ መሠረት ኩሉ ሓጎስና እዩ። ንፍቕሪ ዘይፈልጥ ሰብ ኪሕጉስ ኣይኸእልን እዩ። ብሓይልና፡ ብገንዘብና፡ ወይ ከኣ ብግለማዊ ጥበብና/ፍልጠትና ክንዕድጋ ከኣ ኣይንኸእልን ኢና። ካልእ ኣጃራጭ መንገዲ ከኣ የብላን። እግዚኣብሔር እቲ ከዩፍቀርናዮ ዘፍቕረና ኣቦና እዩ። ነታ እንምለሰላ መንገዲ እናጠመተ ብሃንቀውታ ይጽበየና ኣሎ። ናብ ቤት ኣቦና ንመለስ። “ኣ እግዚኣብሔር ኣቦ፡ ውሉድካ ክበሃል ኣይበቅዕን እዩ፤ ከም ሓደ ካብቶም ግዙኣትካ ኮይነ ኣብ ቤትካ ክነብር ጥራይ ፍቕደለይ! ኣብ ቤትካ ምንግር ግና ሃረር እብል ኣዕኩ። ንፍቕርኻ ንክርዳእ ጸጋኻ ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>12 መጋቢት (ቀዳም)</p>	<p>ኢ.ሳ 58: 9-14 መዝ 86: 1-6 ሉቃ 5: 27-32</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኢ.ሳይያስ ነቢይ 58 ገና ይዛረብናሉ ኣሎ። “ሽዑ ኸትጽውዑ፡ እነ ኸአ ኸምልሰልኩም፣ ከተአውዩ፡ እነ ኸአ እኔኹ ክብለኩም እየ። . . . ሽዑ ብርሃንኩም ኣብ ጸልማት ኪበርህ፡ ጸልማትኩምውን ከም ፀሓይ ቀትሪ ኹኹላዕ እየ። እነ ከአ ንኩሉ ግዜ ኸመርሓኩም፡ ብጽቡቕ ነገር ከጽግበኩም፡ ጥዕናን ኃይልን ክህበኩም እየ፣ ንሰኻትኩም ከአ ኸም ዘሰተየ ኣታኸልትን ከምቲ ማዩ ዘይነጽፍ ዓይኒ ማይ ክትኮኑ ኢኹም።” ይብለና። • መዝሙር 86 ከአ “ኣ እግዚአብሔር መስኪንን ድኻንን እየ እሞ፡ ሰምዓኒ፣ መልሲውን ሃበኒ። ብኣኻ እየ ዝእመን እሞ ንሕውተይ ካብ ሞት ሓልዎ። ኦ ኣምላኽይ፡ ኣባኻ እየ ዝውክል እሞ ንኣይ ንባርዮኻ ኣድግኒ። . . . ኦ እግዚአብሔር ሕያዋይን ንይቕራታ ድልውን ኢኻ፣ ናባኻ ንዘእውዩ ኹሉም ከአ ብዓል ዓቢይ ምሕረት ኢኻ።” እናበለ ይጽሉ። • ወንጌል ሉቃስ 5 ብዛዕባ ጸዋዕታ ማቴዎስ ይነግረና። “ሊዊ ድማ ኣብ ቤቱ ንኢየሱስ ዓቢይ ምሳሕ ገበረሎ፣ ብዙኃት ተቐበልቲ ቐረጽ ካልኣትውን ምስኣቶም ኣብ መእዲ ተቐሚጦም ነበሩ። ፈሪሳውያንን እቶም ወገናም ዝኾኑ መማህራን ሕግን ድማ ንደቀ መዛሙርቲ “ሰለምንታይከ ምስ ተቐበልቲ ቐረጽን ኃዋኣንን ትበልዑን ትሰትዩን ኣሎኹም?” እናበሉ ኣዕዘምዘሙሎም። ኢየሱስ ከአ “ኣኪምሲ ሕሙማት ኣምበር ጥዑያት ኣይደልይዎን እዮም። ንኃዋኣን ናብ ንስሓ እምበር ንጸድቃን ክጽውዕ ኣይመጸእኩን” ኢሉ መለሰሎም።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ንኣና ነቶም ብኃዋኣትና እንሓፍርን ንኣምላኽ ዘይንበቅዕ ምዃና ዘስተውዓልናን ድግነት ሕዙልና ናብ ቤትና ናብ ልብና ይመጽእ። ንከነግልግሎ ከአ ይጽውዓና። ኢየሱስ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ዘውረደ ዕላማ ነቶም ካብ ኣምላኽ ርሒቐና ዘሎና ናብ ቤት ሰማያዊ ኣቦና ንክመልስና ጥራይ እየ። ኢየሱስ ብኣና ኃጢአተኛታት ኣይሓፍርን እየ። ንሱ ፈውሰና ንሱ መድኃኒትና እየ። “ኣ እግዚአብሔር መስኪንን ድኻንን እየ እሞ፡ ሰምዓኒ፣ መልሲውን ሃበኒ።” እንብለሉ ሰዓት ሎሚ እየ። እግዚአብሔር ሕያዋይን ንይቕራታ ድልውን እየ። ንሱ ንጸልማትና የብርህ፡ ብንኹይ መንገዲ ኸአ ይመርሓና። ነቲ ዝደረቐ መንፈሳዊ ሕይወትና ብውሓዚ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ የተርክብን፡ ከም እንደገና ከምዝሕደሰን ዝጥጥዕን ይገብሮ። ኃዋኣተኛ ዘይነበረ ቅዱስ የልቦን። ነቶም ልባቶም ዚኸክቡትሉ ኃጢአተኛታት ኣምላኽ ሓደስቲ ፍጥረት ይገብሮም። ከም ዝልምዑን ዝዕንቡቡን ዚፈርዩን ድማ ይገብሮም። ንሰኻ/ኸ፡ ኣነ፡ ኩላትና ሥድራቤት ቅዱሳን ኢና። ምሳታቶም ሕብረት ኣሎና። ወለዶና ጸብጺብና ብኣታቶም ክንሕበንን፡ ንኣታቶም ክንመስልን ተጸዋዕና ኢና። ቅድስና ከም ዘይምልከታና ብማዕዶ እንጥምቶ ነገር ኣይኮነን። ናብቲ ቅዱስ እግዚአብሔር ምስ ተጸጋዕናን ምሕራቱ ምስ ደለናን ዝጅምር ሕይወት እየ። ስለዚ ሎሚ ኃጢአትና ብምንስሓ ንበገስ። ኣብ ማሕበር ቅዱሳን ንእቶ። “ኦ ጉይታ ኢየሱስ ንሰኻ ሕኪመይ ንሰኻ ፈውሰይ ምዃንካ እኣምን ኣለኹ። ናብ መንበረ ንዘይ ክኣቲ ትብዓት ሃበኒ። ካብ ኃጢአተይ ኣንጽሓኒ። ወዲ መዝሙርካ ክኸውን ሃረር እብል ኣሎኹ። ንሌዊ ምስ ጸዋዕታ፡ ኩሉ ገዲፉ ብድድ ኢሉ ሰዒቡካ። ሎሚ ትጽውዓኒ ከም ዘሎኻ ድምጽኻ እሰምዕ ኣሎኹ። ኩሉ ምኽንያታት ገዲፈ ክስዕበካ ክውስን ሓይልኻ ሃበኒ። ኣኸእለኒ ጉይታይ። ሓደ/ኣንቲ ካብቶም ጸዕዳ ክዳን ተኸዲኖም ሰየ ሓዞም ኣብ ዙርያ ዙፋንካ ዘዘይሙልካን ዝውድሱኻን ክኸውን ከም ዝበቐዕ ግበረኒ። እሚን!”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 2ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ ሰንበት - ዘምኩራብ
13 መጋቢት 2016	ሮሜ14:19-23 ያዕ 2: 1-14 ግሓ 23:1-11 ማቴ 4: 1-12	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኽቲ ናብ ሮሜ 14 “እምበኣር ኣሰር ሰላምን እሰር እቲ ንኣድሕድና እንተኣናጸሉ ነገርን ንሰዓብ። ብምኽንይት ብልዒ ንሥራሕ አምላኽ ኣይተፍርሱ። ብርግጽ ምግቢ ዘበለ ኹሉ ንጹሕ እዩ። እንተኾነ ኣውኻ ዝዕንቀፈሉ ምብላዕ በደል እዩ። ሥጋ ዘይምብላዕ፡ ወይኒ እውን ዘይምስታይ ወይ ኃውኻ ዘዕቀፈሉ ዘይምግባር ሠናይ እዩ። እምበኣርክ እምነትካ ኣብ ሞንጎኻን ኣብ ሞንጎ አምላኽን ይኹነልካ።” ይብለና። መልእኽቲ ያዕቆብ ከኣ “ኣቲም ኣኅዋተይ! ቤቲ ክቡር ጉይታ ዝኾነ ኢየሱስ ክርስቶስ እትእመኑ ስለ ዝኾንኩም ኣድልዎ ኣይትግበሩ። ኣብ መንፈሳዊ ኣኼባኹም ኣደባባይ ቀለቤት ወርቁ፡ ጽሩይ ክዳን ዝተኸደነ ሰብኣይን፡ ኣደ ድኻ ረሳሕ ዝተኸደነ ሰብኣይ እንተ ኣተዉ፡ እዎ ነቲ ጽሩይ ክዳን ዝተኸደነ ብምድላው፡ ‘ንሰኻ ኣብዚ ጽቡቕ ሥፍራ ተቐመጥ’ እንተ በልኩም፡ ነቲ ድኻ ግና ‘ንሰኻ ኣብቲ ደው በል፡ ወይስ ኣብዚ ኣብ መርገጽ እግረይ ተቐመጥ’ እንተ በልኩም፡ ብኸፋእ ኣሳብ ተመሪሕኩም ኣብ ነኣድሕድኩም ደብምድላው ትፈርዱ ኣየለኹምን?” . . . “ንብጻይካ ከም ነፍሰኻ ኣፍቅር’ ዚብል ዓቢይ ሕጊ እንተ ድኣ ብኣቁ ፈጸምክም ሠናይ ትገብሩ ኣሎኹም። ኣድልዎ እንተ ገበርኩም ግና ኃጢአት ትገብሩ ኣሎኹም።” ይብለና። ግብረ ሓዋርያት 23 ብዛዕባ ጳውሎስ ኣብ መጋባእያ ኣይሁድ ንፍርዲ ከም ዝቐረበ ይገባረና። “ሽዑ ጳውሎስ ነቶም መጋባእያ ኣተኩሩ እናጠመተ ‘ኣቲም ኣኅዋተይ፡ ኣነ ክሳዕ እካ መዓልቲ እዚኣ ኣብ ቅድሚ አምላኽ ብኹሉ ቕኑዕ ሕልና እዩ ዝተመላለሰኩ’ በሎም። . . . ‘ኣቲም ኣኅዋተይ፡ እነ ፈሪሳዊ ወዲ ፈሪሳዊ እዩ፡ ምወታት ከም ዚትንሥኡ ተሰፋ ስለ ዝገብር ከኣ እዩ ዚፍረደኒ ዘሎ’ በሎም። እዚ ምስ ተዛረበ ኣብ ሞንጎ ፈሪሳውያንን ሰዱጃውያንን ባእሰ ኮነ፡ እቲ ኣኼባውን ተኸፋፈለ። . . . ቦታ ድኻሪኣ ዘላ ለይቲ ከኣ ጉይታ ናብኡ ቀሪቡ፡ ‘ጳውሎስ! ከምቲ ኣብ ኢየሩሳሌም ብዛዕባይ ዝመስከርኩኩ ከምኡውን ኣብ ሮሜ ኽትምስክረልይ ይግብኣካ እዩ እሞ፡ ኣጆኻ’ በሎ።” ይብለና። ወንጌል ማቴዎስ 4 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ብድያብሎስ ከም ዝተፈተነ ይዛረቦና። “ብድኻሪዚ መንፈስ ቅዱስ ንኢየሱስ፡ ብዲያብሎስ ኪፍተን፡ ናብ በረኻ ወሰደ። ኣርብዓ መዓልትን ኣርብዓ ለይትን ጸመ፡ ሽዑ ጠመየ። እቲ ፈታኒ ድማ መጸኢ፡ ‘ወዲ እግዚአብሔር እንተ ኲንካስ እዘን ኣእማን እንጌራ ይኹና በለ’ በሎ። . . . ‘ወዲ እግዚአብሔር እንተ ኲንካስ . . . እስከ ንታሕቲ ጽደፍ’ በሎ። . . . ‘ተደፊእካ እንተ ሰጊድካለይ፡ እዚ ኩሉ ኪህቦካ እዩ’ በሎ።” ኢየሱስ ከኣ ብቃል አምላኽ ከም ዝሰገር ንርኢ። <p>ኣብ ጊዜ ጸም ብእንበልዮ ክሕዋትና ከይዕንቅፎም የጠንቅቅና ኣሎ። ንድኻታት ከይነዳልዎም ከኣ ይምዕደና። ኩሉ ብፍቕሪ ክንገብር ይኣተና ኣሎ። ኢየሱስ ቅድሚ ወንጌል ክሰብኽ ናብ ዓለም ምውጽኡ፡ ብጸምን ጸሎትን ይዳሎ። እቲ እኩይ ሰይጣን ይከተተሎን ንተግባር ድኻነቲ ኪዕንቅፍ ተዳልዩ እዩ ዝኸበረ። ሰይጣን ብሥጋ ብስብላዕ ብዝሰተን፡ ብትዕቢት ከም ወዲ አምላኽ ንዓለም ክግለጽን፡ ክብርን ሥልጣንን ናይዛ ዓለም ምእንቲ ክጭብጥ ከምልኾን ይፍትና። ኢየሱስ ግና መንነቱ ስለ ዝፈልጦ ብቃል አምላኽ የርሕቐ። እቲ ትሑት ባርያ እግዚአብሔር ከም ዝኾነ ይግለጸልና። ብመንገዲ ትሕትናን ፍቕርን ንኹልና ደቂ ሰብ ናብ ሰማይ ኣዕና ጠርኒፋ ኪብጽኣና ከም ዝመጸ ከኣ የብርሃልና። እቶም ሰዓብቲን ተኸተልቲን ከኣ ነዚ ኪምስክርሉ ይኣቶም። እንሆ፡ ጳውሎስ ሓዋርያ ብቃል ስብከት ጥራይ ዘይኮነሱ፡ ብማእሰርትን፡ መግረፍትን፡ ሰማዕትነትን ኪምስክረሉ ይጽውዖ። ንክርስቶስ ብኣቁ ምስ ተቐበልናዮ፡ ቦታ ናቲ መንገዲ ትሕትናን ፍቕርን ሕይወትካ በጃ ካልኣት ምሃብን ምኻድ ንኽእል። ንሕና ግና፡ ንዓህጊ ሥጋ ማለት ንብልዕን መስተን ክክቐድም ከሎና፡ ወይ ንክብረን ሥልጣንን ናይዛ ዓለም ምስ መረጽና፡ ወይውን ከም ኣገልገልቲ አምላኽ እግዚአብሔር ሰብ ኪርእየልናን ክኸብረናን ምስ በሃግና፡ ነቲ ዘይተርፍ ፈተና ክንሰግር ኣይከኣልናን ማለት እዩ። እምበኣር ጸመርብዓ ንሕና ትሕት ምባል እንምሃረሎን፡ ንሥጋና እንቀጽዓሎን፡ ንኩሉ ዓለማዊ ሥልጣንን ክብርን ካብ ልብና ኣነውጽኣሎን፡ አምላኽ ኣብ ኩሉ ኣገልግሎትና ኪርእን ክኸብርን እንገደሎ ጊዜ እዩ። ንክርስቶስ ጉይታ ብታሕታስ እንምስክረሉ ጊዜ እዩ። ብዘረባና ኾነ ብገጽና፡ ጥዑም ምብላዕ ዝገደፍናሉ ተሪር ጊዜ ምኻኑ እንርእየሉ ጊዜ ኣይኮነን። ብግብሪ ምሕረትን ዕርቕን፡ ንድኻታትን ንጽጉማትን እንዝከረሉን፡ ብተግባር ጽድቁ እንበርሃሉ ጊዜ እዩ። ልክዕ ከምቲ ስፖርት-ንጥዕና ብሥጋ ዘርህጸናን ዘድክመናን፡ ግና ዘጥዕና፡ ከምኡ እዩ ንነፍሱና። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ንክምስክረልካ ትደልየኒ ኣሎኹ፡ ኣይልኻ ሃበኒ። ነቲ ንሰኻ እትደልዩ ናይ ልብ ለውጢ ንምግባር ኣኽእለኒ። ምላኽ ዘሎኒ ዝምድናን ዕርክነትን ከም ዝዓቢ ግበረለይ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>14 መጋቢት (ሰኔ)</p>	<p>ሌዋ 19፡ 1-2፣ 11-18 መዝ 19፡ 8- 10, 15 ማቴ 25፡ 31- 46</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ሌዋውያን 19፡ “ንኹሎም ደቂ እስራኤል ከምዚ በሎም፡ ‘ኣነ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ቅዱስ እየ እሞ፡ ንሰኻትኩም ከኣ ቅዱሳን ኩኑ። ነፍሰ ወከፍኩም ኣቡኡን ኣዲኡን የኸብር። ሰናብተይ ከኣ ኣልወ። ኣነ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም እየ። ናብ ጣዖታት ኣይትመለሱ፤ ብፍሲ ዝተሠርሑ ኣማልኹቲ ድማ ኣይትግበሩ። ኣነ እግዚአብሔር ኣምላኽኩም እየ። . . . ኣይትሰረቓ ኣይትሓሱ ንብጻይካ ድማ ኣይተጠፋፍኡ። . . . ፍርዲ ኣይተቐንን፤ . . . ንኃውኻ ብልብኻ ኣይትቀየመሉ . . . ንብጻይካ ከም ርእሰኻ ደኣ ኣፍቅር ኣምበር፤ ንኣደ ካብ ሕዝብኻ ሕነ ኣይትፍደን ኣይትቀየምን። ኣነ እግዚአብሔር እየ።” እናበለ ይእዘዘና። • መዝሙር 19 ከኣ “ሕጊ እግዚአብሔር ቅኑዕ እዩ፤ ነቶም ዝእዘዘዎ የሓጉሶም፡ ትእዛዛት እግዚአብሔር ንጹሕ እዩ፤ ንኣእምሮ ምስትውዓል ይህቡ። . . . ካብ ወርቁ፡ ኣረ ካብቲ ኣዘዩ ዝጸረየ ወርቁ ዚጎረ እዩ። ካብ መዓር፡ ኣረ ካብቲ ኣዘዩ ዝጸረየ መዓር ወለላ እኳ ዚጥዕም እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 25 ከኣ ብዛዕባ መወዳእታ ፍርዲ ይዛረበና። ወዲ ሰብ ምስ ኩሎም መላእኽቲ ብኸብሩ ኣብ ዚመጹሉ ጊዜ፡ ሸቡ ኣብ ዙፋን ክብሩ ኹቑመዋ እዩ። ኩሎም ኣሕዛብ ድማ ኣብ ቅድሚኡ ኹእከቡ እዮም። ንሳ ፡ ኣባጊዕ ካብ ኣጣል ከም ዚፈላለ፣ ከምኡ ከኣ ንሱ ቡብወገኖም ከፈልዮም እዩ። ነባጊዕ ብዮማኑ፡ ነጣል ድማ ብጸጋሙ ኬቐምጦም እዩ። ሸቡ እቲ ንጉሥ፡ ብዮማኑ ንዘለወ “እቲም ናይ ኣቦይ ብሩኻት፡ እቲ ዓለም ከፍጠር ከሎ ዝተዳለወልኩም መንግሥቲ ክትወርሱ ንዑ። . . . ብድግሪዚ ኣብ ጸጋሙ ንዘለወ “እቲም ርገማት፡ ካባይ ርሑቕኹም ናብቲ ንሰይጣንን ንመላእኽቲን ዝተዳለወ ናይ ዘለዓለም ሓዊ ኹዱ።” ከም ዝብሎም ይነግረና። <p>ወንጌል ኣብ መወዳእታ፡ መዓልቲ ፍርዲ ከም ዝጸበየና ኣነጺሩ ይነግረና ኣሎ። ፍርድና ኸኣ ኣብቲ ኣብ ሕይወትና ከሎና ዝገበርናዮ ናይ ፍቕሪ ስራሕ ከም ዝምርኩስ የረድኣና። ሎሚ ቃል ኣምላኽ ትእዛዛት እግዚአብሔር እንታይ ከም ዝመለስ ይነግረና ኣሎ። ከምኡ ቅዱሳን ክንኸውን ይነግረና ኣሎ። ብዘካ ንእግዚአብሔር ንኻልእ እነቐድሞ ነገር ከይህሉን፣ ዝግብእ ኣምልኾ ክንህበን፣ ንወለድና ኸነኸብርን፣ ዘይናትና ከይንደልን፣ ፍትሒ ከይነጉድልን፣ ንኣውና/ኣፍትና ከይንቐየምን፣ ሕነ ከይንፈድን፣ ንብጻይና ከም ርእሰና ከነፍቕርን ጥራይ ከም ዝግብእና ኣነጺሩ ይነግረና ኣሎ። ነፍሰ ወከፍና ምስ ሞተ ንፍርዲ ኣብ ቅድሚኡ ኣምላኽ ክቐርብ እዩ። ሞት ከኣ ቆጶራ የብላን። ‘መንእሰይ ስለ ዝኮንክ/ኪ ወይ ጥዕና ስለ ዘሎካ/ኪ’ ኢላ ሞት ኣይትሓልፈናን እዩ። እስከ ካብ እትፈልጦም ብሞት ዝተፈልዩ መንእሰያት ዘክር። ንሰኻ/ኺ ክትኸውን ኣይከኣልንዶ ነይሩ? እሞ ከመይ ኣሎና? ቂምን በቐልን ከም ዘመቐና ጋቢ ተጎልቡብናዮ ንኣድርን ንውዕልንዶ ኣሎና? ነቶም ስኡናት ንድንግጹሎምዶ? ካብ ዘሎና ነካፍሎምዶ? ሎሚ እግዚአብሔር ኣብ ሕልናና ክዛረበና ንፍቕደሉ። ሎሚ ብሕይወት ከሎና ንንፍሰና ብሓቂ ንፍረድ። ካብ ክፋእ ተግባራትና ከኣ ንመለስ። ኣብ መጨረሻ ፍርዲ ኣብ ቅድሚኡ እቲ ንጉሥ ምስ ቆምና ንጣዕሳ ግዜ የብልናን። ሎሚ እቲ ሓቐኛ መልክዕ ትእዛዛት እግዚአብሔር ንረድኣዮ። ብጀመርያ ትእዛዛቲ ቅኑዕ እዩ። እንተ ሰዒብናዮ ኣብዚ ምድሪ እዚ ይኹን ኣብ ላዕላይ ሰማይ ከሓጉሰና እዩ። ትእዛዛቲ ንልብና የንጽሑ። ንኣእምሮና ከኣ መስተውዓል ይገብር። ክትሰዕሩ ምስ ጀመርካ እናኣደረ እዩ ዝምቅር። ካብ ኩሎ ወርቁ ናይዛ ዓለም ከኣ ይበልጽ። ንሕይወት ቅዱሳን ንርእ። ካብኣቶም ከኣ ንመሃር። “ኣ እግዚአብሔር ጉይታ፡ ንትእዛዛትካ ምሃረኒ። ከስተማቕሮን ክኮበሮን ከኣ ጸጋኻ ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

<p>15 መጋቢት (ሠሉስ)</p>	<p>ኢ.ሳ 55: 10-11 መዝ 34: 4-7, 16-19 ማቴ 6: 7-15</p>
------------------------------	---

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?

- ትንቢት ኢ.ሳይያስ 55 “ዘናምን ውርጭን ካብ ሰማይ ይወርድ፤ እሞ ንምድሪ የስትያ፤ ከም ትብቑልን እትፈርን ከአ ይገብራ፤ ዘርኢ ንዘራኡ፤ ምግቢ ንተቐላቢ ከም እትህብ ከይገበራ ንድግሪት ኣይምለሰን፤ ከምኡ ኸአ እቲ ካብ ኣፈይ ዚወጽእ ቃላይ፤ ነቲ ኣነ ዝደልዮ ኹሰልጥ፤ ኣብቲ ኣነ ዝልእኮ ጉዳይ ኬቕንዕ እዩ እምበር ብኸንቲ ናባይ ኣይኪምለሰን እዩ።” ይብለና።
- መዝሙር 34 ከአ “ንእግዚአብሔር ምሳይ ኳንኩም ኣዕብይዎ፤ ንሱም ኃቢርና ልዕል ነብሎ። ንእግዚአብሔር ለመንክዎ፤ ንሱውን መለሰለይ፤ ካብ ኩሉ ፍርሃተይ ኣናገራኒ። . . . መልእኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ይሰፍር፤ ካብ ድንገት ከአ የናግፎም። . . . ነቶም ገበርቲ እከይ ግና ንመዘከርታኦም ምእንቲ ኹዋፍእ ይጻገሩም። . . . ናይ ጻድቕ መከራ ብዙኅ እዩ፤ እግዚአብሔር ግና ካብ ኩሉ የናግፎ።” ይብለና።
- ወንጌል ማቴዎስ 6 ከአ “ኣሕዛብ ብምብዛኅ ዘረባኦም ዚሰምዑ እዩ ዚመሰሉም እሞ፤ ክትጽልዩ ከሎኹም ከምኣቶም ከንቲ ዘረባ ኣይተብዘኹ፤ እምበኣርኪ ኣቦኹም ከይለመንክም ፣ ዜድልዩኩም ይፈልጥ እዩ እሞ፤ ኣይትምሰልዎም፤ ንሰኻትኩሲ ከምዚ ኢልኩም ደኣ ጸልዩ፡- ‘ኣብ ሰማያት እትነብር ኣቦና፤ ሰምካ ይቀደስ፤ መንግሥትኻ ትምጸእ፤ . . . ንሱብ በደሎም እንተ ኃደግኩምሎም ንኣኻትኩም ድማ ሰማያዊ ኣቦኹም ኪኃድገልኩም እዩ፤ ንሱብ በደሎም እንተ ዘይኃደግኩምሎም ግና፤ ንኣኻትኩም ድማ ኣቦኹም ኣይኪኃድገልኩምን እዩ።” ይብለና።

ብዙሓት ካባና ክርስትያን ገና ጸሎት ምግባር ኣይከኣልናን ዘሎና። በዚ ምኽንያት እዚ ከአ መቐረት ጸሎት ኣይፈለጥናዮን። ጸሎት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ክንብልን ምስኡ ክንዛረብን ዘክእለና ዓቢይ ምሥጢር እዩ። ብመጀመርያ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከም ዘሎና ክርድኣናን ብእምነትን ብእኽብርትን ክንቀርቦን ክንክእልን ኣሎና። ቀጺልና ኣቦና ምኳኑን ከም ዘፍቅረናን ክነስተውዕሎ ይድልየና። እቲ መጀመርያ ካብ ኣፍና ክወጽእ ዘለዎ ከአ ቃል ምስጋናን ቃል ኣምልኸን እዩ። ምስቶም ኣብ ሰማይ ብዘይ ምቕራጽ ዝውድሰዎን ዘምልኽዎን መላእኽትን ቅዱሳንን ንጽምበር ማለት እዩ። ንመንግሥቱን ግዝኣቱን ከአ ኣብ ልብና ኣብ ሕይወትናን ኪሰፍን ንፈቕደሉ። ብድሕራኡ ናይ ሥጋዊ መዓልታዊ ድሌታትና ንልምና። ምሕረት ኃጢአትና ንልምን። ንዘበደሉና ኸአ ብወገና ንኣድገሎም። ኣምላኽ ካብቲ ፈታኒ እኩይ ተጻራሪና ኬድገና ከአ ንልምና። ቃል እግዚአብሔር ኣብ ልብና ዓለቡ ከዩፍረየን ከይለውጠናን ሰለ ዘይምለሱ፤ ኣብ ጸሎትና ክነዘውትር የድልየና። ሸዑ ናይ ብሓቂ ኢድ ኣምላኽ ንምድሓን ሓጻር እንተ ኾይና ክንርኢ ኢና። ሸዑ ኢና ‘ንእግዚአብሔር ለመንክዎ፤ ንሱውን መለሰለይ፤ ካብ ኩሉ ፍርሃተይ ኣናገራኒ’ ክንብል እንክእል። ሸዑ ኢና ‘መልእኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ንእግዚአብሔር ዚፈርህዎ ከም ዝሰፍርን፤ ካብ ድንገት ከአ ከም ዘናግፎምን’ እንፈልጥን ብእኡ ከአ እንሕገሰን። “ኦ እግዚአብሔር ኣብ ቅድሚኻ ደው ኢል እንሆኹ። ብዕቤትካ እግረም፤ ብኩሉ ሓልዮትካን ኣብ ሕይወተይ ዝገበርካለይን ከአ ኣመሰግካ ኣሎኹ። ንመነባብርይ ዘድልየኒ ሃበኒ። ንኃጢአተይ ሕደገለይ ንኩሉ ሰብ ከፍቅር ከአ ሓግዘኒ። ሓለዎኻ ኣይፈለየኒ። ክብርን ዕብዩትን ንዓኻ ሕጅን ንዘለዓለምን ይኹን እሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>16 መጋቢት (ረቡዕ)</p>	<p>ዮናስ 3: 1-10 መዝ 51: 3-4, 12-13, 18-19 ሉቃ 11: 29-32</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ዮናስ 3 “. . . እግዚአብሔር ንዮናስ ‘ተንሥእ፡ ናብ ነዌ ናብታ ዓባይ ከተማ ኪድ፣ እነ ዝህበካ መልእኽቲ ሰበኸላ’ በሎ። ዮናስ ንእግዚአብሔር ተኣዘዞ፣ ተንሥእኡ ኸኣ ናብ ነዌ ኸደ። . . . ‘ነዌ ኣብዘን ኣርብዓ መዓልቲ እዚኣን ኸትግምጠል እያ’ ኢሉ ንሕዝቢ ነዌ ሰበኸሎም። ሰብ ነዌ ከኣ ነቲ ናይ ኣምላኽ መልእኽቲ ኣመንዎ። ኩሉ ኸጸውም ድማ ኣወጁ፣ ከም ዝተጣፀሱ ምእንቲ ኼርእዩ ኸኣ ካብ ዓባይቶም ክሳብ ነኣሸቲኦም ወጮ ተኸድኑ። . . . ኣምላኽ ከኣ ካብ እኩይ ግብሮም፣ ማለት ካብ ክፋእ መንገዶም ከም ዝተመልሱ ረኣዩ፣ ሰለዚ ሓሳቡ ለወጠ፣ ከምቲ ተዛሪብዎ ዝከበረ ከኣ ኣይቀጽዎን።” ይብሉና። • መዝሙር 51 ከኣ “እነ ኣባላይ እፈልጥ ኣሎኹ፣ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። እነ ንኣኻ ፣ ንኣኻ ንበይንኻ ጥራይ በደልኩ፣ ኣብ ቅድሚኻውን እከይ ገበርኩ፣ ሰለዚ ኸትፈርደኒ ሓቅኻ ኢኻ እንተ ቀጸዕኒውን ቅኑዕ ኣሎኻ። . . . ሓገስ ምድኃንካ ምለሰሊይ፣ ፈትዮ ክእዘዘካ ደግፊኒ። . . . ኣ ኣምላኽ፣ እቲ ንኣኻ ዘቐርቦ መሥዋዕተይ ትሑት መንፈስ እዩ፣ ንሰኻ ድማ ንትሑትን ንዝተጣፀሰን ልቢ ኣይትንፅቅን ኢኻ።” እናበልና ክንጽሊ ይምህረና። • ወንጌል ሉቃስ 11 ከኣ ብዛዕባ ትእምርቲ ዮናስ ይዛረብና። “እዚ ወለዶ እዚ ሕሱም ወለዶ እዩ፣ ትእምርቲ ይደሊ ኣሎ፣ ብዘይካ ትእምርቲ ነቢይ ዮናስ ድማ ትእምርቲ ኣይክወሃቦን እዩ። ከምቲ ዮናስ ንሱብ ነዌ ትእምርቲ ዝኾነም፣ ከምኡ ድማ ወዲ ሰብ ነዚ ወለዶ እዚ ትእምርቲ ኪኾኖ እዩ። . . . ሰብ ነዌ ብሱብከት ዮናስ ተነሲሑም እዮም እሞ፣ ብመዓልቲ ፍርዲ ምስ እዚ ወለዶ እዚ ተንሥእም ኪፈርድዎ እዮም። እንሆ፣ ካብ ዮናስ ዚዓቢ ግና ኣብዚ ኣሎ።” እናበል ይዛረብና። <p>ኢየሱስ ነቶም ቃል ኣምላኽ ተነገርዎም ኪንሰሑ ዘይደልዩ ሰባት ‘ሕሱም ወለዶ’ እናበለ ይነቐጮም። ኣምላኽ ንወዱ ሰዲዱ ነቲ ጥዑም ብስራት ናይ መንግሥቲ ኣምላኽ ምስ ነገረና፣ ክንሳሕን ናብኡ ክንምለሰን ምስኡ ክነብርን ይደልዩና። ብዙሓት ካባና ግና ነዚ ቃል ኣምላኽ ጥጋ ንህቦ ሰለ ዘዮሎና ካብቶም “ሕሱም ወለዶ” ምዃና ንርእስና ንፈርድ ኣሎና። ንሕናውን ከም ነዌ እንተ ዘይተነሲሕና ክንጠፍእ ምዃና ይንገረና ኣሎ። ብምብላዕ ብምስታይ፣ ብባእሲ ብጸርፊ፣ ብህልኽ ብጽልኢ፣ ብቂም በቐልን መንግሥቲ ኣምላኽ ኣይትርኩብን እዩ። ሕይወትና ከኣ ኣብዛ ምድሪ እዚኣ ኣይጭረሰን እዩ። ሎሚ ኣብዛ ምድሪ ዝጅምር ናይ ሰላም ናይ ፍቕሪ ናይ ሕውነት መንግሥቲ፣ ኣብቲ ላዕላይ ሰማይውን ዚቐጽል ሕይወት ኣሎና። እንሆ እቲ ካብ ኩሎም ነብያት ዚዓቢ፣ ጉይታ ሰማይን ምድርን ዝኾነ ኢየሱስ ወዲ እቲ ልዑል ኣምላኽ መንነትና ክንፈልጥን ናብ መንግሥቲ ኣምላኽ ክንጽምበርን ይሓተና ኣሎ፣ ንስምዓኖ። ነቶም ብፍቕርም ዝልለዩ ደቂ መዝሙር ኢየሱስ ክንከውን ንሰኻ/ኸ እንን ንጽዋዕ ኣሎና። ቃል እግዚአብሔር ሎሚ ይእውጅ ኣሎ። “እንታይ ሕሱም ወለዶ፣ ካብ እከይ ግብርኻ ተመለስ። እንታ ዘማዊ ወለዶ ተመለስ። እንታይ ዓማጺ፣ ሰራቂ ዘይናቱ ዝደለ፣ ሰኽራም፣ በላዒ ፈታዊ ርእሱ ወለዶ ናብ ኣምላኽ ተመለስ። እንታ ሁከተኛ ተባእሲ፣ ቂምተኛን ፈዳይ ሕንን፣ ናብ ልብኻ ትመለስ/ሲ። እንታ ዕርቂ ዘይትፈቱ ወለዶ ናብ ኣምላኽ ተመለስ። እንታ መምለኺ ርእሱን፣ መምለኺ ገንዘብን ካልኣት ጣዖታትን ወለዶ ተመለስ። ከይትጠፍእ ተመለስ!” “ኣ ጉይታ ንቃልካ ዝሰምዕ ልቢ ሃበና! ኣ ጉይታ መሓረና! ራሕርሓልና! ብቅዱስ መንፈስካ ብኃጢአትና ርትዓና። ንኃጢአትና ክንጽዮፎ ኣዕይንቲ ልባትና ክፈተልና። ባህጊ መንግሥትኻ ኣሕድረልና! ኣሚን።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>17 መጋቢት (ሐሙስ)</p>	<p>ኢሳይያስ ሐ:12, 14-16, 23-25 መዝ 138: 1-3, 7-8 ማቴ 7: 7-12</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኣብ መጽሓፍ ኢሳይያስ ምዕራፍ “ሐ” ከኣ ብዛዕባ ኣስተር ምእንቲ ድንገት ሕዝቢ እስራኤል ዝጸለየቶ ጸሎት የቐርበልና። “ኣ እግዚአብሔር፡ ኣምላኽይን ንጉሠይን፡ ኣምላኽ ንሰኻ በይንኻ ኢኻ። ኣነ በይነይ እየ፡ በጃኻ ሓደ እኛ ኪረድኣኒ ዚኸእል የልቦን እሞ ርድኣኒ። ኣነ ንሕውተይ ኣብ ሓደጋ ከውድቓ መዲብ ኣለኹ። . . . ኣ ጉይታ ዘክረና፣ ኣብዚ ግዜ ጸበባና ንዓ ርድኣና። ንኣይውን፡ ኣምላኽ ኩሎም ኣማልኽትን፡ ጉይታ ነገሥታት ምድርን ኢኻ እሞ፡ ትብዓት ሃበኒ። ኣብ ቅድሚኻ እቲ ጨካን ኣንበሳ ዝኾነ ኣርጤክሰስ ክዛረብ ምስ ኣቶኹ፡ ዘእምን ቃላት ሃበኒ። . . .” እናበለት ከም ዝጸለየት ይነግረና። • መዝሙር 138 ከኣ “ኣ እግዚአብሔር ብምሉእ ልቦይ ኣመሰግነካ ኣሎኹ፣ ኣብ ቅድሚኻ መላእኽቲ ኸኣ መዝሙር ምስጋና እዝምረልካ ኣሎኹ። ቃልካን ሰምካን ዓቢይ ከም ዝኾነ ኣርኢኻ እኻ እሞ፡ ናብ ቅዱስ መቐረባካ ኣበለ ኸሰግድ፡ ንሰምካውን ሰለ ምሕረትካን ሓቅኻን ኢለ ኸመሰግኖ እየ። ምስ ጸዋዕኩኻ መለሰካለይ፡ ብኃይልኻ ኣበርታዕካ።” እናበለ ይጽላ። • ወንጌል ማቴዎስ 7 ከኣ “ለምኑ ኺወሃበኩም እዩ፣ ድለዩ ክትረኽቡ ኢኹም፣ ማዕጸ ኳሕኩሐ ኪርሓወልኩም እዩ። ከመይ ዝለመነ ኹሉ ኺቐበል፣ ዝደለየ ይረክቡ፣ ማዕጸ ዝኾሕኩሐ ድማ ይረኃወሉ እዩ። . . . እምበኣርከሰ ንሰኻትኩም እኳ፡ ክፋኣት ክከሰኹም ሠናይ ህዮብ ምሃብ ካብ ፈለግኩም፣ እቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦኹም ግዳ ንዝለመንዎ ክንደይ ኣብዚኹ ሠናይ ነገር ዘይህቦም?” እናበለ ይምህረና። <p>ናይ ሎሚ ወንጌል ብእምነት ንኣምላኽ ምጽላይን ምልማንን ይምህረና ኣሎ። ኣምላኽ ጸሎትና ክሰምዕ፡ ካብ ዝተጸበናዮ ንላዕሊ ከኣ ኪህበና ከም ዝደለ ይነግረና ኣሎ። ንግሥቲ ኣስተር ናይዚ እምነት ኣብነት ኮይና ቀሪባትልና ኣላ። ንሕይወታ ዘሰግእ ነገር እኳ እንተ ኾነ፡ ንኣምላኽ ብእምነት፡ ትብዓትን ጥብብን ክህባ ትልምና። ጸሎታ ስለ ዝሰምዖ ድማ ትዕወት። ንሕዝባ ካብቲ ኬጥፍኡም ተሃንዲዱ ዝነበረ ጸላኢ ተድኅኖም። ኣነ ንሰኻ/ኺ ድማ ከምኡ ክንገብር ንኸእል ኢና። ንርእሰና፡ ንሥድራና፡ ከምኡውን ንሃገርና ብጸሎትና ከነድኅን ንኸእል ኢና። ጸሎትና ዕወትን ዘስልጥን ንኪኸውን ግና ምስ ኣምላኽ ጥዑይ ዝምድና ክህልወና ኣለዎ። መልእኽቲ ያዕቆብ 4ይ ምዕራፍ “ንኣምላኽ ሰለ ዘይለመንኩም ድማ የብልኩምን። ንፍትወት ሥጋኹም ምእንቲ ኸተርውዩ ኢልኩም ብኸፍእ ሓሳባት ሰለ እትልምኑ ኣይትቐበሉን።” ይብለና። ብትእዛዙ ኣምላኽ ክንመላለስ ዘይንደሊ ክነሰና፣ ንካልኣት ኣማልኽቲ እናምለኽና ካብ እግዚአብሔር ድሌታት ሥጋና (ሰራሕ፡ ገንዘብ፡ ጥዕና፡ ጽባቕ፡ ወ.ዘ.ተ.) ንከማልኣልና ጥራይ ክንልምኖ ከሎና ኣይንረክብን። ኣምላኽ ኣብ ምሉእ ሓገስ ኬበጽሓና ዘይኸእል ነገራት ኣይህበናን እዩ። ቅድም መንግሥቲን ጽድቁን ምስ ሓዘና ግና ካልእ ኩሉ ከም ተወሳኺ ከም ዝህበና ኣተሰፊዩና እዩ። “ኣ እግዚአብሔር ኣምላኽይ፡ ምስ ጸዋዕኩኻ መለሰካለይን ብኃይልኻ ኣበርታዕካንን ኢኻ እሞ ኣመሰግነካ ኣሎኹ። ኩሉ ግዜ ከኣ መዝሙር ምስጋና ክዝምረልካ እዩ።”</p>

ዕለት	ንብብ	አሰተንትኖ
<p>18 መጋቢት (ዓርቢ)</p>	<p>ሕዝ 18፡ 21-28 መዝ 130፡ 1-8 ማቴ 5፡ 20- 26</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ሕዝቅኤል 18 ብዛዕባ ናይ ኃዋኢ ምምላሰ ወይ ናይ ጸድቅ ምውዳቕ ጉዳይ ከመይ ከም ዝኾነ የረድኣና። “ግናኽ ኃዋኢ ሰብ፡ ነቲ ዚገብር ዝነበረ ኃጢአት ኩሉ ገዳፉ፡ እንተ ተመልሱ፡ ኩሉ ሕግታተይ ከኣ እንተ ሓለወ፡ ቅንዕናን ጽድቅን ድማ እንተ ገበረ፡ ንሱ ኣይክመውትን እዩ። ብርግጽ ብሕይወት ኪነበር እዩ። ኩሉ ኃጢአቲ ኺኅደገሉ እዩ። . . . ግናኽ ጸድቕ ሰብ ሠናይ ምግባር እንተ ኃደገ፡ ኃጢአት እንተ ገበረ፡ ከምቲ ኃዋኢ ሰብ ዚገብር፡ ነቲ ዜጸይፍ ነገር ኩሉ እንተ ገበረ፡ ብሕይወት ኣይክነብርን እዩ። ካብቲ ዚገብር ዚነበረ ጽድቁ ሓንቲ እኳ ኣይክትዘከርን እዩ። ስለ ዝኸሓደን ኃጢአት ዝገበረን ኪመውት እዩ።” ይብሉና። • መዝሙር 130 ከኣ “ኣ እግዚኣብሔር በደልና እንተ ጸብጸብካሱ፡ ኣ ጉይታይ ካብ ኩነኔ መን ኪመልቕ ይኽእል? ግናኽ ምእንቲ ኽንፈርሃኩ፡ ንሰኻ ኃጢአትና ትጎደገልና። . . . ምሕረት ኣብ እግዚኣብሔር፡ ብዙኅ ምድኃን ከኣ ኣብኡ እዩ እሞ፡ ኣ እስራኤል ንእግዚኣብሔር ተጸብዮ። እግዚኣብሔር ንሕዝቢ እስራኤል ካብ ኩሉ ኣበሳኦም ኬድኅናም እዩ።” ይብሉና። • ወንጌል ማቴዎስ 5 ከኣ “ጽድቅኹም ካብ ጽድቁ መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን እዘዩ እንተ ዘይበዘኹ፡ ናብ መንግሥተ ሰማያት ኣይክትኣትዉን ኢኹም ኢል እነግረኩም ኣሎኹ። ነቶም ቀዳሞት ‘ዝቐተለ ኪፍረዶ እዩ እሞ፡ ኣይትቐተል’ ከም ዝተባህሉም ሰማዕቲኦም ኣሎኹም። ኣነ ግና ንኃጢአት ዘቐጥዕ ዘበለ ኹሉ ኪፍረዶ እዩ፤ ንኃጢአት ‘ጨርቃም’ ዚብሉ ድማ ኣብ መጋባእያ ኺፍረዶ፡ ‘ኣታ ዓሻ’ ዚብሉውን ንገሃነመ እሳት ኪፍረዶ እዩ፤ እብላኩም ኣሎኹ። እምበኣርኪ መባእካ ናብ መሠውዒ እንተ ኣምጸኣኩ፡ ኃውኻ ኸኣ ተቐይሙልካ ምህላዉ እንተ ዘከርካ፤ ነቲ መባእካ ኣብ ቅድሚ መሠውዒ ኅደገ፤ ኪድ ቅድም ምስቲ ኃውኻ ተዓረቕ፤ ደኃር ድማ ተመሊሱካ መባእካ ኣቐርብ።” ይብሉና። <p>ወንጌል፡ ጽድቅና ከም ናይቶም ሰብ ክርእየሎም ኢሎም ዚገብሩ ሰባት ዘይኮነስ ካብ ልብና ኪኸውን ከም ዘለዎ ይነግረና ኣሎ። ቀንዲ መምዘኒ ጽድቅና ድማ ምስ ኣጎዋትናን ኣኃትናን ብፍቕሪ ምንባር እዩ። ከይንንዕቆምን ከይንጸርፎምን የጠንቅቐና። እንተ በዲልናዮም ከኣ ቀልጢፍና ክንዕረቕምን ይቕሬታ ክንሓቶምን ከም ዘሎና ይነግረና። ነዚ ይቕረ ምብህሃል ድማ ቅድሚ ንኣምልኾ ቤተክርስቲያን ምምጻእና ክንሰርጎ ከም ዝግብኣና የረድኣና። ከመይ ብዘይ ብኣኡ ንርእስና ኣይንመሓር፡ መባእና ድማ ብኣምላኽ ተቐባልነት ኣይህልዎን እዩ። ነዚ ሓቂ እዚ ብግቡእ ካብ ዘይምርጻእና፡ ክንደይ ግዜ ብብኡሳትና ንቤተክርስቲያን ዘይተመላለስና? ክንደይ ግዜ ንዕርቕ ዘይኣበና? ወይ ከኣ ክንደይ ዝኾኑ ካብ ቤተሰብና ብባእሲ ተፈላልዮም ዝኮበሩን፡ ግና ቤተክርስቲያን ምምልላስ ዘይሓደጉን ሰባት ንፈልጥ? እቶም ንዝተብእሱ ኣጎዋት ወይ ጎረባባቲ ወይ መሳርሕቲ ኣብ ክንዲ ምዕራቕ “ምኳንኳ ሓቕኻ/ኸ ኢኻ/ኸ። እዚ ሰብ ኣይኮነን/ኣይኮነትን።” እናበልና ወገን ሒዘና ባእሲ እነጉሃህርክ ክንደይ ኢና? ኣንቲም ሰባት ከይንጠፍእ ንጠንቀቕ። ኣምላኽ መሓርን ርኅሩኅን ስለ ዝኾነ ኢና እምበር ኃጢአትናስ ጸብጸብካ ዝውዳእ ኣይኮነን። ኣምላኽ ግና ነቲ ናብኡ ብንሱኣ ዝምለስን ጽድቁ ዝገብርን ሰብ በደሉ ኣይዘክርን፡ ኣይጽብጸበሉንውን እዩ። እቶም መገዲ ጽድቁ ሒዘና እንጉግዝ ዘሎና ከኣ ንድሕሪት ኣይንበል። ኣብ ጽድቅና ንጽናዕ። እቲ ክሳዕ መጨረሻ ዝቀዳደም ጥራይ እዩ ዚሰዕር። እምበር እቶም ጽድቁ ገዲፎም ናብ ኃጢአት ዝምለሱስ እቲ ናይ ቀደም ጽድቅም ከም ዘይጽብጸበሎምን ንዘክር። ስለዚ ሎሚ ከመይ ኣሎኹ? “ኣ ጉይታ እንተ ተበዲለ ክምሕር፡ እንተ በዲለ ከኣ ብትሕትና ይቕሬታ ክሓትት ጸጋኻ ሃበኒ። ንዝተባእሱ ንምዕራቕ ትግሃትን ጥብብን ሃበኒ። ዘረባ ብምቕብባል ከኣ ንሰባት ከየባእሱ መልካሰይ ዕተበለይ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>19 መጋቢት (ቀዳም)</p>	<p>ዘዳ 26፡ 16-19 መዝ 119፡ 1-2, 4-5, 7-8 ማቴ 5፡ 43-48</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘዳግም 26 “እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ከም ዝኾኑ ንሰኻትኩም ድማ ብመንገዱ ከም እትኸዱ፡ ሕግታቱን ትእዛዛቱን ፍርድታቱን ከም እትሕልዉ ቃሉውን ከም እትሰምዑ፡ ሎሚ ኣፍለጠኩም። እግዚአብሔር ከኣ ሎሚ ንሰኻትኩም ከምቲ ዝበለኩም ሕዝቡ ኸም ዝኾንኩም፡ ከምቲ ንሱ ዘተሰፈወኩም ከኣ ብፍላይ ገንዘቡ ኸም ዝኾንኩም፡ ኩሉ ትእዛዛቱ ድማ ከም እትሕልዉ ኣፍለጠኩም። ንሱ ኸኣ ልዕሊ ኩሎም ዝፈጠሮም ሕዝብታት ልዕል ከም ዘበለኩም፡ ንሰኻትኩም ከኣ ንሱም ኸብርን ምሰጋናን ከም እተቐርቡ፡ ከምቲ ኣግዚአብሔር ኣምላኽኩም ዝበለኩም ድማ ንእኡ ዝተቐደሰ ሕዝቢ ኸም እትኾኑ ኣፍለጠኩም።” ይብል። • መዝሙር 119 ከኣ “እቶም ኃጢአት ዘይገበሩ፡ ሕጊ እግዚአብሔር እናፈጸሙ ዚነብሩ ሰባት፡ ብጸግን እዮም። ሕጉ ዚሕልዉ፡ ብምሉእ ልዑም ዚእዘዘዎ ብጸግን እዮም። ኦ እግዚአብሔር ክግታትካ ሃብካ፡ ተጠንቂቕኛ ክንእዘዞ ከኣ ነገርካና። እሙን ኮይን ሥርዓታትካ ክሕሉ ባህጊ ኣሎኒ። ነቲ ቅጥፅ ዝኾነ ፍርድኻ ምስ ተመሃርኩ ብምሉእ ልዑይ ከመሰግኻ እዩ። ሥርዓታትካ ክሕሉ እዩ፤ ኦ እግዚአብሔር ፈጸምካ ኣይትገደገኒ።” ይብል። • ወንጌል ማቴዎስ 5 ከኣ “‘ብጻይካ ኣፍቅር፡ ጸላኢኻ ጽላእ’ ከምዝተባህለ ሰሚዕኩም ኣሎኹም። ኣነ ግና ጸላእትኹም ኣፍቅሩ ንዝረግምኹም መርቕ። ውሉድ እቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ኣቦኹም ምእንቲ ክትተኑ፡ ንሱ ንክፋኣትን ንሕያዎትን ፀሓይ ዮብርቕ፡ ንጻድቃንን ንኃዋኣንን ድማ ዝናም ዮዘንም እዩ እዮ፤ ንዚጸልእኹም ጽቡቕ ግበሩ፡ ስለቶም ዚጸርፍኹምን ዚሰጉኹምን ጸልዩ እብለኩም ኣሎኹ። ነቶም ዚፈትውኹም እንተ ፈተኹም፡ እንታይ ዓለቢ ኣሎኹም? ተቐበልቲ ቐረጽስ ከምኡዶ ይገብሩ ኣይኮኑን? ነገሞትኩም ጥራይ ሰላምታ እንተ ሃብኩምኩ፡ እንታይ ኃለፋ ገበርኩም? ኣሕዛብሲ ኸምኡዶ ይገብሩ ኣየለዉን? እምበኣርክ ኸምቲ ሰማያዊ ኣቦኹም ፍጹም ዝኾኑ ንሰኻትኩምውን ፍጹማት ኩኑ።” ይብልና። <p>ወንጌል ከምቲ ሰማያዊ ኣቦና ንሕናውን ፍጹማት ክንክውን ይነግረና ኣሎ። እዚ ከኣ ንኹሉ ሰብ ብምፍቃር ኢና እንበጽሖ። ኣምላኽ ፍቕሪ እዩ። ፍቕሩ ኸኣ ኣካፊሉና እዩ። ኢየሱስውን ከምቲ ዘፍቀርክኹም ንሓድሕድኩም ተፋቕሩ፣ ኢሉና እዩ። ጽልኢ ኣብ ልብና ክህሉ ከም ዘይብሉ ይምህረና ኣሎ። ኣብ ልዕሊ እዚ ንጸላእትና ከነፍቅር ይእዘዘና ኣሎ። ከመይ ገይርና ጸላእትና ከነፍቅር ንክእል? ኩላትና ‘እዚ ክኸውን ዝክእል ኣይኮነን’ በሃልቲ ኢና። እዚ ብሥጋ ዝክእል ኣይኮነን። መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልባትና ምስ ሰፈረን ማኅደር ቅ. ሥላሴ ምስ ኮናን ግና ይክእል እዩ። እቲ ናይ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋን ደምን ብእምነት ምስ እንወስዶ ይልውጠና እዩ። ሽቡ ንሕና ዘይኮናስ እቲ ኣባና ዘሎ ኢየሱስ ብኣና ገይሩ ንኩሉ ሰብ የፍቅር። ካብ መጀመርያ ንሕና ንኣምላኽ ዝተቐደሰ ሕዝቢ ኢና። ምስኡ ኺዳን ዘሎና ሕዝቢ ኢና። ንሕናስ ካብቶም “ኃጢአት ዘይገበሩ፡ ሕጊ እግዚአብሔር እናፈጸሙ ዚነብሩ ሰባት፡ ብጸግን እዮም። ሕጉ ዚሕልዉ፡ ብምሉእ ልዑም ዚእዘዘዎ ብጸግን እዮም።” ዝተባህለሎም ሕዝቢ ኢና። ልብናን ኣእምሮናና ግና ገና ብሥጋዊ ኣካያይዳ ስለ እተመልኦ ነዚ ናይ ኣምላኽ ምሥጢር ክርድኦ ኣይከኣለን። ስለዚ እቲ ሕቶ ምክኣልን ዘይምክኣልን ዘይኮነሱ፡ ኣምላኽ ምሉእ ብምሉእ ውሽጥና ኪወርስ ናቲ ክገብረናን ፍቕደኛተት ዲና ኣይኮናን? እዩ። ስለዚ ፍቕደኛታት ንኹን። ልባትና ነቲ ክልውጠና ዚክእል ኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ንክፈተሉ። “ኦ ጉይታ ኢየሱስ ንኩሉ ሰብ (ንጸላእተይውን) ምእንቲ ኸፍቅርሲ ብመንፈስካ ምልኣኒ። ምሉእ ብምሉእ ናትካ ግበረኒ። ለውጠኒ። ከም ኣተሓሳስባኻ ከም ዝሓሰብ ግበረኒ። ከም ትእዛዛትካ ንክከይድ ከኣ ኣክእለኒ።”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 3ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	<p style="text-align: center;">አስተንትኖ ሰንበት - ዘመጸጉዕ</p>
<p>20 መጋቢት 2016</p>	<p>2ቐሮ 6: 2-14 ያዕ 4: 1-14 ግሓ 15: 6-24 ማቴ 9: 1-9</p>	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2 ቐሮንጦስ 6 ሓዋርያ ጳውሎስ “ ‘ብምሽቲ ሰዓት ሰማዕኩኻ ብመዓልቲ ምድኃን ረዳእኩኻ’ ከም ዚብሎ፡ እንሆ፡ እታ ምሽቲ ሰዓት ሕጂ እያ፤ እንሆ እታ መዓልቲ ምድኃን ሕጂ እያ። መታን ኣገልግሎትና ከይንቀፍ ንዝኾነ ይኹን ሰብ ምክንያት መዓልቀሬ ኣይንኾኖን ኢና። እኳ ደኣ ብኹሉ ከም ኣገልግሎቲ ኣምላኽ ንርእሰና ብብዙግ ትዕግሥቲ፡ ብመከራ፡ ብጭንቄ፡ ብጸበባ፡ ብመግረፍቲ፡ ብማእበርቲ፡ ብእምባጋር፡ ብጸዕፊ፡ ድቃስ ብምስኣን፡ ብሞጫት፡ ብቐድሰና፡ ብምስትውዓል፡ ብዓቕሊ፡ ብለውሃት፡ ብመንፈስ ቅዱስ፡ ብሓቀኛ ፍቕሬ፡ ሓቂ ብምዝራብ፡ ብኃይሊ ኣምላኽ፡ . . . ከም ድኻታት፡ ግና ንብዙኃት ነፃብትም ኢና። ኩሉ ከሎናስ ሓንቲ ከም ዘይብልና ኳንና ንርእ ኣሎና።” ይብል። • መልእኽቲ ያዕቆብ 4 ከአ “እቲ ኣብ ማእከልኩም ዘሎ ውግእን ባእሰን ካበይ እዩ ዘመጸእ ዘሎ? ካብቲ ኣብ ውሽጥኩም ኮይኑ ዚዋጋእ ዘሎ ፍትወት ሥጋኹም ደ ኣይኮነን? ሃረር ትብሉ፡ ስለ ዘይረኹቡኩም ከአ ትቐትሉ፤ ክፋእ ትምነዩ፤ ሕናቲ እኳ ክትረኽቡ ዝለ ዘይከኣልኩም ትብኣሱን ትዋግኡን ኣሎኹም። ንፍትወት ሥግኹም ምእንቲ ከተርውዩ ኢልኩም ብኸፍእ ሓሳባት ስለ እትልምኑ ኣይትቐበሉን። ኣቲም ከሓድቲ! ንዓለም ምፍቃር ንኣምላኽ ምጽላእ ከም ዝኾነዩ ኣይትፈልጡን ኢኹም? እቲ ዓርኪ ዓለም ኪኸውን ዚደለ ሰብ ጸላኢ ኣምላኽ ይኸውን።” ይብልና። • ግብረ ሓዋርያት 15 ብዛዕባ ጉባኤ መራሕቲ ቤተክርስቲያን የቐርበልና። “እቶም ሓዋርያትን መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ከአ ነዚ ነገር እዚ ኪምርምሩ ተኣከቡ። ብዙግ ክትዕ ምስ ኮነ ኸኣ፤ ጸዋርስ ተንሢኡ ኸምዚ ብሎም፡- ‘ . . . እቲ ልቢ ዚፈልጥ ኣምላኽ፤ ከምቲ ንኣና ዚሃበና ንኣታቶምውን መንፈስ ቅዱስ ብምሃብ ከም ዝተቐበሎም መስከረሎም። ልቦም ብእምነት ስለ ዝነጸሐ፡ ኣብ ሞንጎናን ኣብ መንጎኦምን ሓንቲ እኳ ኣይፈላለዩን። . . . ንሕና ሓዋርያትን መራሕቲን ቤተክርስቲያንን ኣጎዋትኩም . . . ብዘይካ እቲ ዝተገበአ ገለ ኃለፋ ዖር እኳ ከይነኽብደልኩምን፤ ንመንፈስ ቅዱስን ንኣናን ተራእዩና ኣሎ። ስለዚ ንርእሰኹም ንግዖት ካብ ዝተሰውዑ ምግብን ካብ ደምን፡ ካብ ሥጋ ዝሓለቐ እንሰሳን ካብ ዝሙትን ተኸልከሉ። ካብዚ እንተ ተኸልከልኩም ጸቡቕ ክትረኽቡ ኢኹም።” ይብልና። • ወንጌል ማቴዎስ 9 ከአ ብዛዕባ ኢየሱስ ንሓደ ልሙስ ከም ዘሕወየ ይነግረና። “ኢየሱስ ድማ ነቲ እምነቶም ርእዩ፡ ‘እጅኻ እዚ ወደይ፡ ኃጢአትካ ተኃዲጉልካ እዩ’ ብሎ። . . . ‘እምበኣር ወዲ ሰብ ኣብ ምድሪ ኃጢአት ኪኃድግ ሥልጣን ከም ዘለዎ ምእንቲ ኸትፈልጡ’ ኢሉ ሸዑ ነቲ ልሙስ ‘ተንሥእ! ዓራትካ ኣልዓልካውን ናብ ቤትካ ኪድ’ ብሎ። ተኣንሢኡ ድማ ናብ ቤቲ ኸደ። እቶም ሕዝቢ ኸእ እዚ ርእዮም ፈርሁ፤ ንሱብ ከምዚ ዝበለ ሥልጣን ንዝሃበ ኣምላኽ ድማ ኣመሰገኑ።” ይብልና። <p>ኢየሱስ ከም ጉይታን መድኅንን ንኣና ካብ ሕማምና ኪፍውሱ፤ ካብ ኃጢአትና ከአ ኪንጽሓና እዩ መጸኢልና። ናይ ምድኃን ሥራሕ ከአ ቡቶም ንሱ ዝመረጸምን ዝለኣኹምን መራሕቲ ቤተክርስቲያኑ ሎሚ ኣብ ሞንጎና ይቐጽሎ ኣሎ። ንሕዝብ እግዚአብሔር ቦታ ኪኹዩ ዘለዎ ቅንዕቲ መንገዲ ምእንቲ ከለልዩ ተጋቢኦም ብጸሎትን ብምምይያዋን ብመራሕነት መንፈስ ቅዱስን ኪውሱን ኪመርሑን ንርእዮም። ሓዋርያ ዳውሎስ ኩሉ ተጽብኦታት እናተጸወረ ነቲ ዝተዋህቦ ናይ ድኅነት መልእኽቲ ናብ ዓለም ኪብጽሕ ክደክም ከሎ ከአ ንርእዮ ኣሎና። ኢየሱስ ብሥልጣን ይዓዩ ነበረ፤ መራሕቲ ቤተክርስቲያን ከአ ከምኡ ቡቲ ዝሃቦም ሥልጣን ይመርሑ። ኣብ ሞንጎ ደቂ ሰብ እንርእዮ ውግእ ዝለዓል ብምክንያት ኃጢአት ምኃኑ ንምርዳኡ ከቢድ ኣይኮነን። ካብቲ ኣብ ውሽጥና ኮይኑ ዚዋጋእ ዘሎ ፍትወት ሥጋና እዩ ዝለዓል። ሃገር ኣብ ልዕሊ ሃገር ወይ መንግሥቲ ኣብ ልዕሊ መንግሥቲ ዝለዓል ስለምታይ ድዩ? ብረብሓይ ኣይኮነን? ገለ መሬት ወይ ሃብቲ ንምቀጽጻር ንቃተል። ኣብ ሞንጎ ሥድራቤታት ብዙሕ ጊዜ ብምክንያት ንብረትን ውርሻን ሁከት ይለዓል። ከምኡውን ንመኅብርና የድልየና ብምባል ንብረትን ገንዘብን ንኣምላኽ ንልምና ኢና። ንፍትወት ሥጋና ምእንቲ ከክርዎ ኢልና ምስ እንገብር ግና ኣምላኽ ኣይህበናን እዩ። ኣምላኽ ዝሆነ ትርጉም “ምድኅን”፡ ብብልዕን ብመስተን፤ ትምህራት ሥጋና ብምምላእን ዝግለጽ ኣይኮነን። ድኅነትሲ ኣብ ንኣምላኽ ምፍላጥን ምፍቃርን እዩ ዚርከብ። ንኣምላኽ ዝረኸቡት ነፍሲ ብኹሉ ምልእትን ሕጉሰትን እያ። ነዚ ርክብ’ዚ ዚዓግት ኃይሊ ኃጢአት እዩ። ኣብዚ ግዜ ጸመርብን ከአ ብዝበለጸ ንምላኽ ክንፈልጦን ክንፍቅርን ንዓዩ። ጉይታ ይሓግዘና! “ኣ ሰማይ ምድርን ዝፈጠርካ ልዕል እግዚአብሔር ኣምላኽ! ብፍቕርኻ ስሓበኒ። ዝያዳ ንክፈልጠካ ሃረርታ ኣሕድረሊይ። ኣብነትን ጸሎትን ቅዱሳንካ ይርደኣኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>21 መጋቢት (ሰኞ)</p>	<p>1ጴጥ 5: 1-4 መዝ 23: 1-6 ማቴ 16: 13-19</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1 ጴጥሮስ 5 ንመርሖቲ ቤተክርስቲያን ክምዕዶም ከሎ ንርእ። “እነ ኸምኣቶም መራሕ ቤተክርስቲያን፣ ናይቲ ክርስቶስ ዝተቐበሉ ሰቓይ መስካሪ፣ ኣብቲ ደጋር ኪመጽእ ዘሎም ክብሪውን ተማቓሊ ዝኾንኩ፣ ነቶም ኣብ ማእከልኩም ዘለዉ መራሕቲ ቤተክርስቲያን እምዕዶም ኣሎኹ። እቲ ኣምላኽ ዝሃበኩም መጻሕፍት ኣንተኹን ከም ፍቓድ ኣምላኽ ብፍታው ደኣምበር ብግዲ ኣይኹን። ብጽቡቕ ድላይ እምበር ንኸንቱ ራብሓ ኣይኹን። ነቲ መጻሕፍት ኣርእያ ኩንዎ እምበር፣ ኣብ ልዕሊ እቶም ዝተዋህቡኹም ጉይቶት ኣይትኹን። እቲ ሓለቓ ንሶት ምስ ተገልጸ ድማ ዘይጽምሉ ኣኽሊል ክብሪ ክትቐበሉ ኢኹም።” ይብሎም። • መዝሙር 23 ከኣ “እግዚአብሔር ንሳይ እየ፣ ዝጎድለኒ የብለይን። ኣብ ልሙዕ ሻኻ የውዕለኒ፣ ናብ ዝዓርፈሉ ማይ ይመርሓኒ። ንሱ ሓድሽ ኃይሊ ይህበኒ፣ ከምቲ ዘተሰፈወኒ፣ ብመንገዲ ጽድቁ ይመርሓኒ።” እናበለ እግዚአብሔር ብርእሱ ንሳና ከም ዝኾነ ይነግረና። • ወንጌል ማቴዎስ 16 ከኣ “ኢየሱስ ‘ሰባት ንወዲ ሱብ መን እየ ይብልዎ?’ ኢሉ ንደቀ መዛሙርቲ ሓተቶም። ንሳቶም ድማ ‘ገሊአም የሓንሰ መዋምቕ’፣ ገሊአም ‘ኤልያስ’፣ ገሊአም ‘ኤርምያስ’፣ ወይ ድማ ‘ሓደ ካብ ነብያት እየ’ ዚብሉ ኣለዉ በልዎ። ንሱ ኸኣ ‘ንሰኻትኩምከ መን ትብሉኒ?’ በሎም። ስምዖን ጴጥሮስ ድማ ‘ንሰኻ ክርስቶስ ወዲ ሕያው ኣምላኽ ኢኻ’ ኢሉ መለሰሉ። ኢየሱስ ድማ ‘ስምዖን ወዲ ዮና፣ እቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ኣቦይ ደኣምበር ሥጋን ደምን ኣይገለጸልካን እሞ፣ ብፁዕ ኢኻ’ ኢሉ መለሰሉ። ‘እነ ኸኣ እብላካ ኣሎኹ፣ ንሰኻ ጴጥሮስ ኢኻ፣ ኣብ ልዕሊ እዚ ኸውሐዚ ድማ ቤተክርስቲያንይ ክሓንጸ እየ፣ ደጌታት ሲኦል ከኣ ኣይኪገይልዎን እየም። መርኖታት መንግሥተ ሰማያት ድማ ክህበካ እየ፣ ኣብ ምድሪ ዝኣርካዩ ኣብ ሰማይ እሱር ኪኸውን እየ፣ ኣብ ምድሪ ዝፈታሕካዩ ኸኣ ኣብ ሰማይ ፍቱሕ ኪኸውን እየ።” ከም ዝበሎ ይነግረና። <p>ቅዱስ ሓዋርያ ጴጥሮስ ካብ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን መሪሕነት ቤተክርስቲያን ኪቐበል ከሎ ንርእ። ብመሠረቱ ኣምላኽ እየ ዝጸሰየና። ንኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ልኢኹ ኣድጊኑና። ኢየሱስ ክርስቶስ ከኣ ኣብ ምድሪ መንግሥቲ ኣምላኽ (ቤተክርስቲያን) ተኸለ። ንኣኣ ዝመርሖኦ ከኣ ሓዋርያት ሾሙ። ንጴጥሮስ ከም ናቲ ወኪል ኮይኑ ንቤተክርስቲያን ኪመርሖ መዘዘ። ድሕሪ ርደተ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ሓዋርያ ጴጥሮስ ንቤተክርስቲያን ክመርሖ ክጸሎ ንርእዮ። ኣብዚ ዘንቡብናዮ መልእኽቱ ድማ፡ ነቶም ኣብ ኩሉ ኩርናዓት ዓለም ዝመርሖ ዝነበሩ ካልኣት ሓዋርያት ብጸቲ፣ ከም እመናት ኣገልገልቲ ጉይታ ኮይኖም፣ ከም ጉይቶት ዘይኮነስ ከም እመናት ኣገልገልቲ፣ ንሕዝቦም ኪመርሖን ኣርእያ ኪኾኑን ክምዕድ ከሎ ንርእዮ። ብዙሓት ካብ ክርስቲያን ነዚ ሓቂ ኣይተቐበልዎን። “ብዘይካ ቃል-ኣምላኽ ካልእ መራሕ የብልናን” ብምባል፣ ኩላቶም ቡርእሶም ይኹዱን፣ ንቃል-ኣምላኽ ቡብዝመሰሎም ኪትርጉሙን ንርእዮም። ስለዚ ነቲ ናይ ክርስቶስ ትእዛዝን ራእይን ማለት “ከማና ሓደ ምእንቲ ኪኾኑ ሓልዎም. . . ኩላቶም ሓደ ምእንቲ ኪኾኑ እልምካ ኣሎኹ” (ዮሐ 17:11፣ 21) ኢሉ ዝጸለየ ከንቱ ከይከውን፣ ምእንቲ ሓድነት እዛ ቤተክርስቲያን ኩሉ ግዜ ክንጸለ ይግብእና እየ። እግዚአብሔር ኣብ ሓደ መጻሕፍት እየ ዚመርሖና። ኢየሱስ እቲ ሓደ ሕያዋይ ንሳና እየ። ናብ ‘ሕይወት ምስ ተረፉ’ ከኣ ይመርሖና። ካብ ኃጢአትና የንጽሓና፣ ካብቲ ናይ ሰማይ እንጌራ ዝኾነ ሥጋኡን ደሙን ከኣ ይምግብና። ካብቲ እኩይ ይሕልወና፣ ካብ ኢዱ ዚምንዘና ኃይሊ ከኣ የልቦን። ኣብ ምድራዊ ጉዕዞና ሸግርን ፈተናን እኳ እንተበጽሓና፣ ኣብኡ እምላኽ ምሳና ስለ ዘሎ ክፋእ ኣይንፈርህን ኢና። ካብ ሕጂ ንዘለዓለምን እነዕርፈሉ ኣብ ሕፂኡ ኣምላኽ ወይ ኣብ ቤቱ ከም እንነብር ይገብረና። “ኣ እግዚአብሔር ኣቦናን ንሳናን፣ ሓደ መጻሕ ከም እንኸውን ግበረና! ቅዱሳት ንሶት ከኣ ሃበና።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>22 መጋቢት (ሠሉስ)</p>	<p>ኢሳ 1: 10, 16-20 መዝ 50: 8-9, 16-17, 21, 23 ማቴ 23: 1-12</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኢሳይያስ 1 “ኣቲም ከም መራሕቲ ሰዶም ዝኾንኩም መራሕቲ ኢየሩሳሌም፣ ነዚ እግዚአብሔር ዝበለኩም ዘሎ ሰምዑ። ኣቲም ከም ሕዝቢ ገሞራ ዝኾንኩም ደቂ ይሁዳ፣ ናብ ሕገ እግዚአብሔር ኣምላኽኻ ጽን በሉ። . . . ተነሰሑ ካብ ኃጢአትኩምውን ተሓጸቡ፣ ገላእ ርእሹም ኣንጽሑ፣ ኣብ ቅድመይ ክፋእ ምግባር ጎደገ። ሠናይ ምግባር ተመሃሩ፣ ብቐንዕና ፍራዴ፣ ንጥቐዓት ርድእዎም፣ ንዝኸታማት ፍትሒ ኣውፅኡሎም፣ ንመበለታት ተጠባብቑለን። ‘እምበኣር ሕጂ ንዑ፣ ንኣድሕድና ንማጎት’ ይብል እግዚአብሔር ‘ብኃጢአትኩም እኳ ከም ደም እንተ ቐሕኩም፣ ከም በረድ ከፃዕድወኩም እየ። . . . ሕራይ እንተ በልኩምንን እንተ ተኣዘዘኩምንን ምድሪ እተፍርዮ ሠናይ ዘበለ ክትበልፀ ኢኹም። ምእዛዝ እንተ ኣቦኹም ግና ብሰይፊ ክትቅተሉ ኢኩም።’ ይብለና። • መዝሙር 50 ከኣ “ብዛዕባቲ ኣብ ቅድመይ እተቐርቦ መሥዋዕትታትን ዚሓርር መሥዋዕትን ኣይወቐሰካን እየ። . . . ንኃጥእ ግና ኣምላኽ ከምዚ ዚሰዕብ ይብሎ፣ ‘ከመይ ገይርካ ኢኻ ቃላተይ እትደግም? ብዛዕባ ኺያነይውን ክትዛረብ እትደፍር? ክእርመካ እንተበልኩ ተግሣዳይ ትጸልእ፣ ንትእዘዘይ ብድኅራኽ ትድርብዮ። . . . እዚ ኩሉ ጌርካ ኣነ ሰቕ በልኹኻ፣ ሰለዚ ከማኻ ዝኾንኩ መሰለኻ፣ ግናኽ ክግሰጸኻ፣ ንኃጢአትካ ኬፍልጠካ እየ። . . . መሥዋዕቲ ምስጋና ዚሥውዓለይ የክብረኒ፣ ነቲ ዚእዘዘኒ ኹሉ ኹኣ ኸድኅኖ እየ።’ ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 23 ከኣ ብዛዕባ ግብዝና መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን ይዛረብና። “ብድኅሪ እዚ ኢየሱስ ነቶም ሕዝብን ንደቀ መዛሙርቱን ከምዚ ኢሉ ተዛረቦም፡- ‘መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን ኣብ መንበር ሙሴ ተቐማሪም ኣለው። ሰለዚ ንሳቶም ዚብልኹም ኩሉ ግብሩን ሓልዉን፣ ግናኽ ይብሉ ደኣ እምበር ኣይገብሩን እዮም እጥ ከምቲ ዚገብርዎ ኣይትግበሩ። . . . ኩሉ ግብርም ሰብ ምእንቲ ኪርእዮም ይገብሩ፣ . . . ኣብ ዕዳጋታት ሰብ ኢድ ክነሰኣሎምን ‘መምህር’ ኢሉ ኺጸውዎምን ይፈትዉ። . . . እቲ ርእሱ ዜልዕል ኪሓርር እዩ፣ ርእሱ ዜትሕት ከኣ ልዕል ኪብል እዩ እጥ እቲ ኻባኻትኩም ዝዓበዩ ኣገልጋሊኹም ይኹን።’ ይብለና። <p>ናይ ሎሚ ንባብቲ ደጊሙ ክንሳሕ ይጽዎና ኣሎ። ብልቢ ንቃል ኣምላኽ ክንገብርን ክንሰዕብን የተባብዓና ኣሎ። ጽድቕና ካብቶም ቃል ኣምላኽ ዚምህሩና መራሕትና ግና ብግብሪ ንርእሳቶም ዘይፍጽምዎ ንላዕሊ ክኸውን ከም ዘለዎ ይነግረና። ምናልባት ነቲ ዘይሓንጽ ተግባራቶም ርኢና “ንሳቶምዓ ዘይፍጽምዎ ኣነ ደኣ ዓለማዊ . . . “ ኢልና ኣብ ግጉይ ተግባራትና ከይንቐጽል የጠንቐቐና ኣሎ። ኣምላኽ ነቲ ኣምሰሉ ሕይወትና - ኣባና ዘሎ ይኹን ኣብ መራሕትና - ይፍንፍኖ እዩ። ሰለዚ እዩ “ከም መራሕቲ ሰዶም ዝኾንኩም . . . ኣቲም ከም ሕዝቢ ገሞራ ዝኾንኩም” ኣናበለ ዝገንኣና ዘሎ። ብዙሕ ኣምሰሉነት፣ ናብ ቤተክርስቲያን ምምልላሽን ኣብ ኃጢአት ምንባርን፣ ብሓደ ኪኸዱ ኣምላኽ ይርእ. ሰለ ዘሎ እዩ ዝጋናሕ ዘሎ። መጀምርያ ካብ ኃጢአትና ክነጽሕን፣ ቀጸልና ከም ትእዛዛት እግዚአብሔር ክንመላለሽን፣ ብድሕራኡ ምስ ኣምላኽ ክንማጎትን፣ ዘድልዩና ክንሓቶን የተባብዓና ኣሎ። ኣምላኽ ንዕቡይት ከም ዝጸረሮም ንፈልጥ ኢና። ንርእሰና ብመንጽር ቃል-ኣምላኽ ጥራይ ንመርምራ፣ ብርግጽ ኩሉ ግዜ ጎዲልና ተረኺብና ኢና። ብዘይ ምምክናይ ንነሳሕ። ናይ ካልኣት ካባና ዝገደዱ ሰባት ኃጢአት ርኢና ክንጸናናዕ ኣይግብእናን እዩ። ደሓር ከኣ ኣብ ፍርዲ ብምእታውና መለሰና ኢና ናብ ዝገደደ ኃጢአትን እንወድቕ ዘሎና። ሕራይ እንተ በልና ኣምላኽ ካብ ኃጢአትና ኪፍውሰና ተዳልዩ ኣሎ። ንኣምላኽ ሕራይ ሰለ ዝበልና ድማ ከምቲ ዘተሰፈወና በረኽቱ ኪመልኣና እዩ። “ኣ ኣምላኽ ካብ ንሰባት ምፍራድ ሓልዉኒ። ናብ ቃልካ ጥራይ ኬድህብን፣ ከም ዝገደልኩ ኪርዳእን፣ ንኃጢአተይ ከየመኽነኹ ኪንሳሓሉን ከኣ ሓይልኻ ሃበኒ። ንጽድቁ ሃረር ክብላን ኪሰዕባን ጸጋኻ ኣብዝሓለይ። ንንሶትና፣ ንካህናትን መካላትን ከኣ ንሕዝብም ናይ ብሓቂ ኣርኣያ ደኣ ኣምበር ዕንቅፋት ከይኮኑዎስ ሓይልኻ ሃበም። ካብቲ ፈታኒ፣ ካብቲ እኩይ ተጸራሪና ከኣ ሓልዎም። ናይ ትሕትናን ንሱኣን ኣብነት ከም ዝኹኑና ከኣ ግበርም።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>23 መጋቢት (ረቡዕ)</p>	<p>ኤር 18፣ 18-20 መዝ 31፣ 5-6, 14, 15-16 ማቴ 20፣ 17-28</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኤርምያስ 18 “ሸው እቶም ሕዝቢ ‘ንዑ ንኤርምያስ ንግበበሉ። ሕጊ ዚምህሩና ኻህናትን፣ ምክሪ ዚህቡና ለባማት፣ ቃል እግዚአብሔር ዚነግሩና ነብያትን ኣይክንስእንን ኢና። ስለዚ ንዑ ንኤርምያስ ንክሰሱ፣ ዚብሎ ዘበለ ኩሉ ኣይንሰምዓዮ’ በሉ። ሸው ኣነ ‘ኣ ጉይታይ፣ ጥርግይ ሰማዕ፣ ነቲ ጸላእተይ ብዛዕባይ ዚብልዎ ዘለዉ ኸኣ ሰምዓዮ። ኣብ ክንዲ ሠናይዶ እከይ ይፍደ እዩ? ንሳቶም ግና ኣብኡ ምእንቲ ኺወድቅ ጉድጓድ ኩግቱለይ። ኣነ ግና ኸራኻ ኻብኣቶም ከተርሕቕ ኢለ ኣብ ቅድሜኻ ቐይመ ከም ዝለመንኩሎም ዘክር።” ይብል። • መዝሙር 31 ብዛዕባ ኣብ እግዚአብሔር ምውካል ይዛረበና። “ኣነ ኣባኻ እምዕቁብ ኣለኹ፣ ኣ እግዚአብሔር ንሰኻ እሙን ኣምላኽ ኢኻ እሞ፣ ኣድኅኒ። ነቶም ኣምላኽቲ ሓሶት ዚምልኹ ትጸልኦም ኢኻ፣ ኣነ ግና ኣባኻ እዩ ዝውከል። . . . ሕይወተይ ኣብ ኢድካ ኣዩ፣ ካብ ጸላእተይ ኣናግፈኒ፣ ካብ ሰጉግተይ ኣድኅኒ። ንኣይ ንባርያኻ ብለውሃትካ ጠምተኒ፣ ብምሕረትካ ኸኣ ኣድኅኒ።” ይብል። • ወንጌል ማቴዎስ 20 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ንሥልሳይ ግዜኡ ብዛዕባ ሕማማቱን ሞቱን ትንሣኤኡን፣ ብዛዕባ ልማና ደቂ ዘብዲዎስን ይነግረና። ኣደ ደቂ ዘብዲዎስ ናብ ኢየሱስ ቀሪባ ደቂ ሓደ ብዩማኑ ሓደ ከኣ ብጸጋሙ ኣብ መንግሥቱ ኹቐምጦም ከም ዝለመኑ፣ ኢየሱስ ከኣ “እትልምንዎ ኣይትፈልጡን ኢኹም፣ ነቲ ኣነ ዝሰትዮ ናይ መከራ ጽዋዕ ክትሰትዩኹ ትክእሉዩ?” በሎም። . . . እቶም ዓሠርተ ደቂ መዛሙርቱ ዝዚ ሰሚዖም ቡቶም ክልተ ኣኅዋት ኣመና ሓረቑ። ስለዚ ኢየሱስ ጸዊዑ ‘ንኣሕዛብ እቶም ሹማምንቶም ከም ዚገዝእዎም፣ ዓባይቶም ደማ ኣብ ልዕሊኦም ከም ዚሥልጡ ትፈልጡ ኢኹም። ኣባኻትኩም ግና ከምዚ ኣይተነገን፣ እቲ ካባኻትኩም ኪዓቢ ዚደሊ ኣገልጋሊኹም ይኹን። . . . ከመይ ወዲ ሰብ እውን እንተኾነ ኪገልግልን ሕይወቱ ምእንቲ ብዙኃት በጃ ኪህቡን ደኣ እምበር ኪገልግልዎ ኢሉ ኣይመጸን።’ በሎም።” ይብላና። <p>ሎሚ ንባባት ቃል ኣምላኽ ብዛዕባ ሕማማት ኢየሱስን፣ ነቶም ኣገልገልቲ ወንጌል ዝኾኑ ሓዋርያት ክበጽሑም ዘለዎ ‘ናይ መከራ ጽዋዕ’ እዩ ዚዛረበና ዘሎ። እቲ ኢየሱስ ሓዘልና ዝመጸ ጥዑም ብሰራት (ወንጌል)፣ መንግሥቲ ኣምላኽ ኣብ ሞንጎ ደቂ ሰብ ምትካላ እዩ። ኣምላኽ ኣብ ሞንጎ ነቶም ንወዱ ኢየሱስ ክርሱቶስ ከም ጉይታን መድኃንን ኣሚናም ዝተቐበልዎ ኩሎም፣ ሕዝቡ ከም ዝገበርም እዩ። ዝ መንግሥቲ እዚኣ ዝጸረር ሓይሊ ግና ኣሎ። ንሱ ከኣ እቲ ኣባና ኣብ ውሽጢ ሥጋና ዘሎ ንኣምላኽ ዘጸረር ክፋእ ትምኒታትን ዘይሰሩዕ ባህግታትን (ኃጢአት)፣ እቲ ንህላዌን ንዕቤት ኣምላኽ ዘይቐበል ዓለማዊ ኣተሓሳስታትን፣ ብዓቢኡ ኸኣ ሰይጣንን ምስ ኩሎም ሰዓብቱን (ናይ ጸልማት መንግሥቲ) እዮም። ኢየሱስ ዝም ተጸረርቲ ሓይልታት ብሕማማቱን ሞቱን ትንሣኤኡን እዩ ሰዲርዎም። ከም ትሑት ኣገልጋሊ እግዚአብሔር ከኣ ኪገልግልና ተረኺቡ። ሓዋርያቱን ተከተልቶምን ኩሎም ከኣ እታ ናቲ ጽዋዕ እናሰተዩ ብመንገዲ መስቀል ተጓዲዞምን ሰዲርዎምን። ንሕናውን ከምኡ በዛ መንገዲ እዚኣ ኢና እንዕወት። ኣብ ልባትና ብዘይካ ፍቕሪ ኣምላኽን ፍቕሪ ብጸይን ካልእ ኩሉ ቦታ ክህልዎ ዩብሉን። ንፍቕሪ ኢና እንግዛእ። ፍቕሪ ኢና ናብ ዓለም እነብጽሖ። ስለ ፍቕሪ ኢና እንሳቕ። ሞትውን እንተኾነ ካብ ፍቕሪ ክርሱቶሱ፣ ካብ ፍቕሪ ኣምላኽ ኣይፈልዩናን እዩ። መንግሥቲ ኣምላኽ ናይ ፍቕሪ ቦታ እዩ። እቶም ኣብኡ ዝነበሩ ከኣ ንፍቕሪ ዝፈልጡ ጥራይ እዮም። ንፍቕሪ ክንጭብጥ ክንብል ኢና ኣብ መስቀል እንበጽሖ። ዝዚ ኢና ተጸዊዕና። እቶም ንርእሶም ዚምልኹ ንፍቕሪ ኣይግዝእዎን እዮም። ኣነ፣ ንሰኻ/ኺ ናይ ብሓቂ ናይ ኢየሱስ ደቂ መዛሙርቱ ዲና? ነታ ናቲ ጽዋዕ ንሰትያዶ ኣሎና? ብዘሎና ናይ ኣገልግሎት ሥልጣንክ ንጉይታት ዲና? “ኣ ኢየሱስይ ነዓይንቲ ልቦናይ ክፈተለይ። ፍቕርኻ ክርዓኣ ሓግዘኒ። ካብ ፍቕርን ኣምልኾ ርእሰይን፣ ኣምልኾ ዓለምን፣ ኣምልኾ ገንዘብን ስልጣንን፣ ኣምልኾ ጽባቕይን ወጸኡ፣ ኣገልጋሊ ፍቕሪ ኪኸውን ጸጋኻ ኣብዘሓለይ። ኣገልጋሊ ኣሕዋተይን/ኣሓተይን ከም ዝኸውን ግበረኒ። ነቶም ጽጉማት ክረድእ ሕግዘኒ። ናይ ሰላምካ መሳርሒ ከኣ ግበረኒ። ከም ሰዓቢኻ ዚበጽሓኒ ንዕቀት፣ ጽርፊ፣ ሰደት ወይ መከራ ክጸውር ሓይልኻ ሃበኒ። መስቀለይ ጸይረ ነንመዓልቱ ከም ዚሰበካ ግበረኒ። ንድሕሪት ከም ዚደግምት ግበረኒ። ትሑት ኣገልጋሊ ኣሕዋተይ/ኣሓተይ ከም ዝኸውን ግበረኒ። እሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>24 መጋቢት (ሐሙስ)</p>	<p>ኤር 17፣ 5-10 መዝ 1፣ 1-4, 6 ሉቃ 16፣ 19-31</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእልፍ?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኤርምያስ 17 “እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ- ኣብ ሰብ ዚውክል እወ፡ እምንቶኡ ኣብ ምድራዊ ሰብ ዚገብር፣ ብልቡ ኻባይ ካብ እግዚአብሔር ዚርሕቕ ሰብ ርጉም እዩ። . . . እቲ ኣባይ ኣብ እግዚአብሔር ዜውክል፣ እወ ትጽቢቱ ኣባይ ኣብ እግዚአብሔር ዚገብር ሰብ ግና ቡሩኽ እዩ። ንሱ ከምታ ኣብ ጥቃ ማይ ዝተተኸለት . . . ቆጽላ ኸኣ ለሚዑ ዚገብር ኣም እዩ።” ይብላና። • መዝሙር 1 ከኣ “ምኽሪ ክፋኣት ሰባት ዘይሰምዕ፡ ብመንገዲ ኃዋኣን ዘይኸይድ፣ ኣብ ኣኼባ መላገጽቲ ድማ ዘይጽምበር፣ እኳ ደኣ ንሕጊ እግዚአብሔር ብምእዛዝ ዚሕጉሱ፣ ነቲ ሕጉውን ለይትን መዓልትን ዜስተንትኖ ሰብ ዕውት (ብፁዕ) እዩ። ንሱ ኸምታ ቡብእዋኑ ፍሬኣ እትህቡ፡ ቆጽላ ዘይነቅጽ፡ ኣብ ወሰን ውሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም እዩ። ዝገብር ኹሉውን ይሰልጦ።” ይብላና። • ወንጌል ሉቃስ 16 ከኣ ብዛዕባ ኣልኣዛርን እቲ ሃብታም ሰብኣይን ይምህረና። “ቀይሕ ቀሚሽን ቅጭን በፍታን ዚኸደን ኩሉ መዓልቲ ኸኣ እናጋዩጸ ዚሕጉሰ ሃብታም ሰብኣይ ነበረ። ሓደ ብቐሶሊ ዝተወርሱ፡ ኣብ ኣፍ ደጊኡ ዘገበርዎ፣ ኣልኣዛር ዝሰሙ ሰብኣይውን ነበረ። ካብቲ መኣዲ እቲ ሃብታም ዚወድቕ ርፍራፍ ኪጸግብ ድማ ሃረር ይብል ነበረ፣ ኣኽላባት ኣናመጹ ኸኣ ቐሶሊ ይልሕሱ ነበሩ። እቲ ድኻ ሞተ፡ መላእኸቲ ናብ ሕቕሬ ኣብርሃም ወሰድዎ። እቲ ሃብታም ከኣ ሞተ፡ ተቐብረውን። ኣብ ሲኦል፡ ኣብ ሰቓይ ኮይኑ ዓይኑ ቋሕ እንተ ኣበለ፡ ካብ ርሑቕ ንኣብርሃምን፡ ንኣልኣዛርውን ኣብ ሕቕሬ ረኣዮ።” እናበለ የዘንትወልና። <p>ኣብ ምድሪ ከምዚ ናይ ኣልኣዛር ብሕማም ብድኽነት ሕይወትና ክንኣልፎ ከሎና ኣምላኽ ካብ ላዕሊ ይርእኦ ከም ዘሎ ከይንርስዕ እዩ ዝነግረና ዘሎ። ሰለዚ ኩሉ ግዜ ኣብ ኩሉ ኩነታት ሕይወትና ናብ ኣምላኽ እምበር ናብ ሰብ ከይንውክል ይምህረና ኣሎ። ዝላቕ ሰብ ንኩሉ ግዜ ዘይሕጉሱ፣ ምድራዊ ሃብቲ ከኣ ዘሓጉሱን ነባርን ይመስለና። ሓጎስ ግና ኣብቶም ናይ ብሓቂ ትጽቢቶም ኣብ እግዚአብሔር ዝገብሩ ሰባት ጥራይ እያ ኣትርኩቡ። ካብዚ ምስ ኣምላኽ ዝህልወና ርክብ ዚፈሰስ ጣዕምን ሓጎስን ኣሎ። ነቲ ኣብ ዓለም ከሎና ዝህልወናን እንሰእኖን ነገራት ብዓይኒ ኣምላኽ ክንርእዮን ክከሰተውዕሎን ምኽኣል ዓቢይ ጸጋ እዩ። እቲ ሃብታም ገንዘቡ ወሲኹ ስለ ዘይወዓለ ክሓምም ከሎ፣ እቲ ድኻ ኣማኒ እግዚአብሔር ግና ቢታ ዝረኸባ መዓልታዊ እንጌራኡ ይሕጉሰን የመስግንን። ዋዑም ድቃስ ከኣ ይድቅሱ። ኣብ ሕማሙ ንእግዚአብሔር ዝጸበዮ ሰብ ምጽንናዕን ተሰፋን ይረክቡ፣ እቲ ሃብታም ንእግዚአብሔር ዘይፈልጥ ግና ብገንዘቡ ጥዕና ክገዝእ ህርድግ ይብልን ዕረፍቲ ከኣ ይሰእን። እምበኣር ሎሚ ትጽቢትና ኩሉ ኣብ ኣምላኽ ክንገብር ንጽዋዕ ኣሎና። ካብ ምጉርምራም ንውጻእ። ካብ ሰብ ዘይገበረለይ ንውጻእ። ናብ ኣምላኽ ንጠምት፡ ኣብ ሕማምና ኾነ ኣብ ሰእነትና ንድለዮ። ንኣምላኽ ኣብ ቃሉ ንድለዮ፡ ንጸሊ፡ ጸገምና ነጎፍሎ፡ መልሱ ብእምነት ንጸቡ። ኩሉ ጊዜ ነበርቲ ከም ዘይኮና ንዘክር። ናብታ ሰማያዊት ቤትና ገጽና ንጠምትን ክንኣትዋ ሃረር ንበልን። ዕርቡን ሰማያዊ ሕይወት ከኣ ኣብ ኣምላኽ ምውካልን ብፍቕሪ ምስ ኹሉ ሰብ ምንባርን እዩ። እቲ ኣብ ኣምላኽ ጥራይ ዚውክል ሰብ ናይ ብሓቂ ዕድለኛ እዩ። ጠልን በረኸትን ኣምላኽ ኣብ ውሽጡ ኣይከቋርጽን እዩ። ፍረ መንፈስ ቅዱስ ዝኾነ ናይ ኣምላኽ እምነት፡ ተሰፋ፡ ፍቕሪ ከኣ ካብ ልቡ ኣይጉድልን። እቲ ካብ ሰብ ዝጸበ ግና ከጉርምርም ይነብር። “ኣ ጉይታ ሰማይን ምድርን ንሕወተይ ርኣ። ኣብቲ ኩነታተይ እቶ። ምሳይ ኩን ኣብ ኩሉ ዝሓሰቦን ዝገብርን ምርሓኒ። ኣባኻ ጥራይ ክውክል ኣግዘኒ። ብቃልካ ምሃረኒ። ኣብ ልቡ ምጽንናዕካ ሰደደለይ። ብእትገብረለይ ሠናይ ኩሉ ከኣ ኣብ ቅድሚ ሰብ ክነግረልካ እዩ።”</p>

ዕለት	ንብ	አሰተንትኖ
<p style="text-align: center;">25 መጋቢት (ዓርቢ)</p>	<p>ዘፍ 37፣ 3-4, 12-13, 17-28 መዝ 105፣ 16-21 ማቴ 21፣ 33-43፣ 45-46</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘፍጥረት 37 ብዛዕባ ዮሴፍን ኣሕዋቱን ይዛረበና። “ያዕቆብ ንዮሴፍ ኣብ እርግናኡ ሰለ ዝወለደ፣ ኃለፋ ኩሎም ደቂ ደፈትዎ ነበረ። ወለል ዚብል ጽቡቕ ክዳን ከኣ ገበረሉ። እቶም ኣኅዋቱ፣ ኣቦኦም ኃለፋ ኸኡልቶም ከም ዝፈትዎ ርእዮም ጸልእዎ፣ ብገውነት ድማ ኪዛረቡም ኣይከኣሉን። . . . ኣኅዋቱ ካብ ርሑቕ ምስ ረኣይዎ፣ ገና ናባኦም ከይቀረበ ከሉ ከኣ፣ ኪቐትልዎ ተተናኹሉ። . . . ብዕሥራ ቅርሺ ብሩር ከኣ ኣብ እስግኤላውያን ሸዋዎ። ንሳቶም ድማ ናብ ግብጺ ወሰድዎ።” እናበለ የዘንትወልና። • መዝሙር 105 ከኣ “እግዚአብሔር ናብ ሃገሮም ጥሚት ኣውረደ፣ ኩሉ መግቢ ከኣ ኣጥፍኦ። ግናኸ ቐቅድሚኦም ሰብኣይ ለኣኹ፣ ንሱ እቲ ከም ባርያ ዝተሸጠ ዮሴፍ ነበረ። . . . ንጉሥ ግብጺ ልኢኹ (ካብ ማእሰርቲ) ኣፍትሖ። እቲ ገዛእ ኣሕዛብ ሓራ ኣውጽኦ። ኣብ መንግሥቲ ሸዋ፣ ኣብ ኩሉ ግዝኣቱ ኸኣ ኣዛዚ ገበር።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 21 ከኣ ብዛዕባ ምስኣ ሓረሰቶት ኣታኽልቲ ወይኒ ይዛረበና። እቲ ዋና ኣታኽልቲ ወይኒ “ንሓረሰቶት ብመገስ ሂብዎም ናብ ካልእ ሃገር ከደ። ጊዜ ፍርያት ምስ በጽሖ ፍሬኡ ኪምጽእሉ ኣገልገልቲ ናብቶም ሓረሰቶት ለኣኹ። እቶም ሓረሰቶት ከኣ ነቶም ኣገልገልቲ ጊዞም፣ ንገሊኦም ወቐዕዎም፣ ንገሊኦም ቀተልዎም፣ ንገሊኦምውን ብእምኒ ቐጥቀጥዎም። . . . ወዱ ናባታቶም ለኣኹ። . . . ‘እንሆ’ እቲ ወራሲኡ እዚ እዩ፣ ርስቲ ንኣና ኪኾነና ንዑ ንቐተሉ” ተበሃሃሉ። ጊዞም ካብቲ ኣታኽልቲ ወይኒ ንወፃኢ ኣውጺኦም ቀተልዎም። . . . ኢየሱስ ከኣ ብሎም፦ ‘እቲ ነደቕቲ ዝገባኹም እምኒ፣ ንሱ ርእሲ መኣዘን ኮነ፣ እዚ ካብ እግዚአብሔር ኮነ፣ ንኣዕይንትናውን ዜደንቕ እዩ’ ዚብልዶ ኣብ መጻሕፍቲ ከቶ ኣየንቡብኩምን? ‘ሰለዚ ድማ እታ መንግሥቲ ኣምላኽ ካባኻትኩም ከም እትውሰድ ፍሬኣ ንዜፍሪ ሕዝቢውን ከም እትውሃብ እብለኩም ኣሎኹ።’ ይብሎም። <p>ካብዚ፣ ናይ እግዚአብሔር ናይ ምድኃን ጥበብ ኢና ክንመሃር። ነቲ ንኣምብርሃም ዝመሓለሉ ኪዳን ምእንቲ ኪፍጽም፣ ደቂ እስራኤል ብጥሚት ምእንቲ ከይጠፍኡ፣ ካብ ጥሚት ምእንቲ ኪሳግሮም፣ ብጥበቡ ንዮሴፍ በሕዋቱ ንባርነት ኺሸየጥ የፍቕድ። ነቲ ክፋእ ተግራቶም ንድኅነቶም ይገበር። ኣብ ግብጺ፣ ንዮሴፍ ጥበብን ፍልጠትን ብምሃቡ፣ ካብ ባርነት ናብ ክብርን ሹመትን ከም ዝድይብ ይገብር። ካብቲ ናይ ነዊሕ ዓመታት ጥሚት ከኣ ብናቲ ሓገዝ ንያዕቆብን ደቁን የሳግሮምን የድኅናምን። ኣምላኽ ንኢየሱስ ወዱ ንመላእ ዘመደ ኣዳም - ኪኖ ሕዝቢ እስራኤል - ኪድኅን ምስ ለኣኹ ድማ፣ ብሕማማቱን ጥቱን ትንሣኤኡን ገይሩ እዩ ዝፍጽም። ሊቃውንቲ ካህናትን ፈሪሳውያንን ንኢየሱስ ኪጥፍእዎ መዲዮም፣ ናይ መስቀል ጥት ኣፍረድዎ። እዚ ግና ከምቲ ናይ ዮሴፍ ንብርነት ምሻጥ ንድኅነት ኣሕዋቱን መላእ ደቂ ያዕቆብን ዝኾነ፣ ከምኡ ኢየሱስ ብስቕለቲን ጥቱን ዕዳ ኃጢአትና ሰለ ዝኸፈለልና ንድኅነት ኩልና ደቂ ኣዳም ኮነ። ካብ ኃጢአትን ናይ ዘለዓለም ጥፍኣትን፣ ናብ ውሉድ ኣምላኽን ወረሰቲ መንግሥተ ሰማይን ምኅን ኣብቂፀና። ከምቲ ኣሕዋቱ ንዮሴፍ ብቅንኢ ከጥፍእዎ ዝመደቡ፣ ሊቃነ ካህናትን ፈሪሳውያንን ከኣ ንኢየሱስ ብቅንኢ ኪጥፍእዎ መደቡ። ጥበብ ኣምላኽ ግና ኪኖ እቲ ንሕና ክንግምቶ እንኸእል ዝኸይድ ክንዲ ዝኾነ፣ ነቲ ነደቕቲ ዝገባኹም እምኒ፣ ርእሲ መኣዘን ይገብር። ዓቢይ ናይ ድኅነት ሕንጻ ከኣ ብእኡ ይሓንጽ። ንዓና ነቶም እንኣምን ከኣ፣ ካብቲ ኣብ ሕይወትና ዘጋጥመና ሕማቕ ነገራት፣ ኣምላኽ ሠናይ ኪውጽእ ሰለ ዝከኣሉ ሃዲእና ጥራይ ንጸባዩ። ጉይታ ዓቢይ ናይ ድኅነት ሥራሕ ኪፍጽም ከኣ ክንርእዮ ኢና። ብፍላይ ካብ ሥድራናን ቤተሰብናን - ከምቲ ንዮሴፍ ዘጋጠሞ - ብዘይበደልናዮ ነገር ኣብ ልዕሌና ክለዓሉ ከለዉ፣ ብዙሕ ይሳቕየና እዩ። ንክፋእ ብክፋእ ክንምልሰሉውን ንፍተን ኢና። ዮሴፍ ኣብ ሥልጣን በጺሑ ኣሕዋቱ ድማ ጥሚት ወራድዎም ኪሸምቱ ንግብጺ ምስ መጹ፣ ሕኔኡ ኪፈዲ ጽቡቕ ኣጋጣሚ ረኺቡ ነይሩ። ግና ነዚ ኩሉ ሰጊሩ እቲ ኣምላኽ ንሥድራቤቱ ንምድኃን ብዓቢይ ጥበብ ዝገበር ሥራሕ የለልዮን ነኅዋቱ ከኣ ብፍቕርን ናፍቕትን ይቐበሉም። ኢየሱስ ከኣ ኣብ መስቀል “ኣ ኣቦይ ዝገብርዎ ኣይፈልጡን እዮም ኣዎ መሓርም” ኢሉ ምእንቲ ሰቕልቲ እዩ ዝጸለየ። መሰዋዕቲ መስቀል ከኣ ናይ ፍቕሪ መሰዋዕቲ እዩ። እቲ ብእምነት ዝገብር ሰብ ብደን ጥት እኅ እንተ ኸደ ክፋእ ኣይፈርህን፣ ከመይ ኢድ ኣምላኽ ኣብ ልዕሊኡ ከም ዘላ ሰለ ዝኣምን። “ኣ ጉይታ እታ እተድኅን ኢድካ ምሳይ ትኹን። ኣብቲ ዝፍተነሉ ግዜ ካብ ጸላእተይ ኣድኅንኒ። ኣብ ፍቕሪ ደው ክብል ከኣ ምሃረኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>26 መጋቢት (ቀዳም)</p>	<p>ሚክያስ 7: 14-15, 18-20 መዝ 103: 1-4, 9-12 ሉቃ 15: 1-3, 11-32</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ሚክያስ 7 ብዛዕባ እግዚአብሔር ንእስራኤል ከም ዝራገርታሎም ይዛረብና። “ኣ እግዚአብሔር፡ ነቶም ዝኃራኻዮም ሕዝብኻ ነቶም ኣብ ዱር፤ ኣብ ማእከል ፍርያም መውዓሊ እንሰሳ ንበይናም ዚነብሩ ዘለዉ መጻሕፍት ርሰትኻ ንሰዮም። . . . ኣ እግዚአብሔር፡ ኣበሳ ዚኃድግ፤ በደል እቶም ዚተረፉ ርሰቱ ዝኾኑ ሕዝቢ ዜጎልፍ፤ ከማኻ ዝበለ ኣምላኽ የልቦን። ንኣና ኽትምሕር ባህ ስለ ዚብለካ፤ ቊጥዓኻ ንኣዋሩ ኣይጸንሕን። መሊሱካ ኽትርገርታልና፤ ንኣበሳና ኣብ ትሕቲ እግርኻ ኽትረግጹ፤ ንኹሉ ኃጢአትና ናብ መዓሙቕ ባሕሪ ኽትድርብዮ ኢኻ።” ይብለና። • መዝሙር 103 እግዚአብሔር ከም ዜፍቅረና ይነግረና። “ኣ እግዚአብሔር ኣመሰግነካ ኣሎኹ፤ ነቲ ዝተገብረለይ ኹሉ ሠናይ ከኣ ኣይርስዎን እዮ። ንሰኻ ንኹሉ ኣበሳይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትፍውሱ። ንሕይወተይ ካብ ዋፍኣት ትብጃዎ፤ ብዘለዓለማዊ ምሕረትን ርገራኻን ትኽልለኒ። . . . መግናሕቱ ንግዜኡ እዩ፤ ንዘለዓለም ከኣ ኣይቅየምን እዩ። ከም መጠን ኃጢአትና ኣይቀጽዓናን እዩ፤ ከም መጠን ኣበሳና ድማ ኣይፈደዮናን እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ሉቃስ 15 ከኣ ብዛዕባ እቲ ዋፍኣ ወዲ የዘንትወልና። “ንኣደ ሰብኣይ ክልተ ደቂ ነበርዎ። እቲ ንእሽቶ ኸኣ ነቦኡ ‘አቦ! ካብዚ ዋሪት እቲ ዚብጽኣኒ ግደ ሃበኒ’ በሎ፤ ንሱ ኸኣ ነቲ ገንዘቡ መቐሎም። ድጎሪ ሓደት መዓልቲ ኸኣ እቲ ንእሽቶ ወዲ ዘለዎ ኹሉ ኣኪቡ፤ ናብ ርሑቕ ሃገር ኸይ። ኣብኡ ድማ ነቲ ዋሪቱ ብዘርገት እናነበረ ቡተና። ዘለዎ ኩሉ ወድኣ፤ ኣብታ ሃገር ብርቱዕ ዋሚት ኮነ፤ ንሱ ኸኣ ኪሰእን ጀመረ። . . . ሽዑ ናብ ልቡ ተመሊሱ ‘እንጌራ ዚተርፎም ኣገልገልቲ ኣቦይ ክንደይ እዮም፤ ኣነ ግና ኣብዚ ብጥሚት እመውት ኣሎኹ። ተንሢኦ ደኣ ናብ ኣቦይ ኪኸይድ እሞ፤ አቦ! ኣብ ቅድሚ ሰማይን ኣብ ቕድሚኻን ኃጢአት ገበርኩ። ደጊም ወድኻ ኪበሃል ኣይበቅዕን እዩ፤ ከም ኣደ ካብ ገላውኻ ግበረኒ ኽብሎ’ በለ። ተንሢኦ ኸኣ ናብ ኣቦኡ ተመልሱ፤ ኣቦኡ ድማ ገና ርሑቕ ከሎ ረኣዮ እሞ ደንገጸሎ፤ ጉይዩ ኸኣ፡ ብክሳዱ ሓኒቕ ሰዓም።” ይብለና። <p>ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንወንጌል ብኣደ ሓጺር ዛንታ ጸሚቕ ዮቕርበልና። እቲ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ዘውረደ ምኽንያት ከኣ ‘እግዚአብሔር ኣቦኹም እዩ፤ የፍቅረኩም እዩ፤ ኣብ ቤቱ ኽትነብሩን ተኸፈልቲ ሃብቱ ክትኮኑ ይጽውዓኩም ኣሎ። ኃጢአትኩም ከይተረፈ ንኸፍቅረኩም ኣይክልክሎን እዩ’ ኽክበልና እዩ። ንሕና ግና ንኹሉ ጸጋታቲን ህያባቲን ከምድላይና ምእንቲ ክንገብር ቡተናዮ። ከም ድላይና ኣብ ዓለም ክንዘልል፡ ክንሰዕሳዕ፡ ክንበልዕ ክንሰቲ፡ ክንዓብድ ስለ ዝደለና ካብኡ፡ ካብቲ መንገድትቲን ንሃድም። ዓለም ግና ከምቲ ንሕና ዘፍቀርናዎ ኣይተፍቅረናን እዩ። ገንዘብና ምስ ወዳእና ወይ ምስ ሓመምና ኣይትድንግጸልናን እዩ። ኣነ፡ ንሰኻ፡ ንሰኻ፡ ኩላትና እቲ ንእሽቶ ወዲ ኢና። ሓደኳ “ኣነ ኣይኮንኩን” ኪብል ዚኽእል የብልናን። ተግባርና ኩሉ መዓልቲ ዚምስክር ሓቂ እዩ። ካብ ንኣምላኽ ንኃጢአት ንግዛእ ኣሎና። ንእግዚአብሔር ከም ኣቦና ክንፈልጦን ከነኽብሮን ከነፍቅሮን ኣይንደልን። ምስኡ ምንባር ንጊቕና ንዓለም ንሥጋ ንሰይጣን ንመርጽ። እግዚአብሔር ኣቦና ስለ ዝኾነ ግና ብኣና ብቐጻሊ ይኣሰብን ክንምለሶ ሃረር ይብልን ይጽበዮናን። ኣባና ዘለዎ ፍቕሪ ኣየቋርጽን። ናብኡ እንምለሰላ መዓልቲ ከኣ ኣብ ቤት ኣቦና ዓቢይ በዓል ይኸውን። ዘጥፋእናዮ ክብሪ ኩሉ ይምለሰልና። እዚ እዩ እቲ ጥዑም ብስራት። ናይ ብሓቂ ንኣና ኽምሕር ባህ ይብሎ፤ ቊጥዓኡ ንኣዋሩ ኣይጸንሕን፤ መሊሱ ደርገርታልና፤ ንኣበሳና ኣብ ትሕቲ እግሩ ደረግጹ፤ ንኹሉ ኃጢአትና ናብ መዓሙቕ ባሕሪ ይድርብዮ። ንፍቕሪ ኣምላኽ ብግብሪ ምስ ኣስተማቕርናዮ ሽዑ ኢና ከም ዳዊት “ኣ እግዚአብሔር ኣመሰግነካ ኣሎኹ፤ ነቲ ዝተገብረለይ ኹሉ ሠናይ ከኣ ኣይርስዎን እዩ። ንሰኻ ንኹሉ ኣበሳይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትፍውሱ” እናበልና ከነመሰግንን፤ ደቂ እቲ ርገራኻ ኣምላኽ ምኅና ክንሕጉሰን እንኽእል። ሕጂ “ናብ ቤት ኣቦይ ደኣ ከምለስ” እንብሎሉ ሰዓት እዩ። “አቦ! ኣብ ቅድሚ ሰማይን ኣብ ቕድሚኻን ኃጢአት ገበርኩ። ደጊም ወድኻ/ጌልካ ኪበሃል ኣይበቅዕን እዩ፤ ከም ኣደ ካብ ገላውኻ ግበረኒ።”</p>

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 4ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ ሰንበት - ዘደብረ ዘይት
27 መጋቢት 2016	ኤ.ፌ. 4: 23-ፍ 2ጴጥ 3:10-15 ግሓ 15: 6-21 ማቴ 24: 3-36	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኽቲ ናብ ሰብ ኤፌሶን 4 “ቡተሓሳስባኹምውን ተሓደሱ። ነቲ ብአርእያ እግዚአብሔር፡ ብጽድቅን ብቕድሳናን ዝተፈጥረ ሓጺሽ ሰብ ከአ ልበሰዎ። እምበኣር ኩልና ናይ ሓይ ሰብነት ኣካላት ስለ ዝኮና፡ ነፍሲ ወከፍ ሓሶት ምዝራብ ገዲፉ ምስ ብጸዩ ሓቂ ይዛረብ። ክትቀጥቡ ክሎኹም ኣብ ኃጢአት ከይትብጽሑ ተጠንቀቁ። ኣብ ቀጥባኹም ፀሓይ ኣይትዕረቡኩም። ንድያብሎስ ከአ መንገዲ ኣይትሃቡዎ። . . . ዘይጠቕም ዘረባ ካብ ኣፍኩም ኣይውጸእ።” እናበለ ይምዕደና። መልእኽቲ ጴጥሮስ 3 ከአ “መዓልቲ ጉይታ ከም ሰራቕ ኮይና ኽትመጽእ እያ፡ ሽቡ ሰማያት ጥዋዕዎዕ ኣናበለ ኪታልፍ እዩ፡ ፍጥረት ሰማይ ብሓቂ ነዲዱ ኪመክኽ እዩ፡ ምድርን ኣብአ ዘሎ ነገርን ኪነድድ እዩ። እዚ ኹሉ ከምዚ ኢሉ ዚጠፍእ ካብ ኮነ፡ እንታይ ዝዓይነቶም ሰባት ኢኹም ክትኮኑ ዚግብኣኩም? ነታ አምላኽ ዚመጸላ መዓልቲ እናተጸበኹምን እናአቀላጠፍኩምን ብቕዱስ ሕይወትን ብፍርሃት እግዚአብሔርን ክትነብሩ እዩ ዝግብኣኩም።” እናበለ ይመኽረና። ግብረ ሓዋርያት 15 ብዛዕባ ጉባኤ መራሕቲ ቤተክርስቲያን የቕርበልና። ‘ . . . እቲ ልቢ ዚፈልጥ አምላኽ፡ ከምቲ ንኣና ዚሃበና ንኣታቶምውን መንፈስ ቅዱስ ብምሃብ ከም ዝተቐበሎም መስከረሎም። ልባም ብእምነት ስለ ዝኸጸሑ፡ ኣብ ሞንጎናን ኣብ መንጎእምን ሓንቲ እኳ ኣይፈላለዩን። . . . ንሕና ሓዋርያትን መራሕትን ቤተክርስቲያንን ኣሳዋትኩም . . . ብዘይካ እቲ ዝተገበእ ገለ ኃለፋ ያር እኳ ከይነኹብደልኩምን፡ ንመንፈስ ቅዱስን ንኣናን ተራእዩና ኣሎ። ስለዚ ንርእሶኹም ንጣዖት ካብ ዝተሰውዑ ምግብን ካብ ደምን፡ ካብ ሥጋ ዝሓለቑ እንሰሳን ካብ ዝሙትን ተኸልከሎ። ካብዚ እንተ ተኸልከልኩም ጸቡቕ ክትረኽቡ ኢኹም።” ይብልና። ወንጌል ማቴዎስ 24 ከአ ብዛዕባ ኅልቀተ ዓለም ይዛረብና። “ኢየሱስ ከአ ከምዚ በሎም፡- ‘ሓደ እኳ ከየሰሕተኩም ተዋንቀቁ። ‘ኣነ ክርስቶስ እየ’ ኣናበሉ ብዘኃት ብስመይ ኪመጹ እዮም። ውግእን ወረ ውግእን ክትሰምዑ ኢኹም፡ ኣስተውዕሉ፡ ኣይትሰምብዱ፡ እዚ ኹሉ ብግድን ኪኸውን እዩ። እንተ ኮነ መወዳእት ሽቡ ኣይኮነን። . . . ብዘኃት ሓሰውቲ ነብያት ኪትንሰሥኡ፡ ንብዘኃትውን ኪሰሕቱ እዮም። ብሰንኪ ብዘገኙ ክፍኣት ከአ ፍቕሪ ብዘኃት ክትዘሕል እያ። እቲ ክሳዕ መወዳእታ ዚዕገስ ግና ንሱ ኪድግን እዩ። ንኹሎም ኣሕዛብ ምስክርነት ምእንቲ ኪኸውን እዚ ወንጌል መንግሥቲ ዚ ኣብ ምሉእ ዓለም ኪሰኸኽ እዩ፡ ሽቡ መወዳእታ ኪኸውን እዩ።” ይብልና። <p>ሎሚ ወንጌል ብዛዕባ ኣብ ኅልቀተ ዓለም እንታይ ከም ዝጸብዩና ይነግረና ኣሎ። ብዘተሓት - ቅዱስ መጽሓፍ እናጠቐሱ - ብዛዕባ መጨረሻ ዓለም ዝሰበኹን ዝጸሓፉን፡ ገና ዚጸሕፉ ዘለዉን ኣሎዉ። ‘በዛ ዓመት እዚኣ፡ ባዛ መዓልቲ እዚኣ ክትከውን እያ’ ኢሎም ዝተነበዩን፡ ከም ትንቢቶም ክኾነሎም ዘይከኣለንውን ኣሎዉ። “ኣነ ክርስቶስ እየ’ ዝበሉውን ኣይተሳእኑን። እቶም ዝበዘሉ ግና፡ ብናታቶም ፍልስፍናታትን፡ ናይ ሳይንስ ፍልጠትን ተመኪሑም፡ ክሳዕ “አምላኽ የልዩን፡ ንሕና ኢና ኣማልኽቲ’ እናበሉ ዝምህሩ ብቀጸሊ ይለዓሉ እዮም። ገለ ሰባት ከአ፡ ዝተፈላለዩ ዓይነት ክርስቲያን ኪሰብኩ ምስ ሰምዑ፡ “ናይ መንኩም ክንእምን ኢና? ኩሉኹም ሓሰውቲ” ዚብሉ ኣለዉ። ብዘሕ ምድንጋራት ኣሎ። ወንጌል ክርስቶስ ብብዘሕ ትምህርቲ ሓሶት ተኸቢቡ እዩ ዝርከብ። ሰይጣን ክርስቶስ ከይፍለጥን ሓቂ ከይትወጽእን ብዘሕ ጨርባሕባሕ፡ ብዘሕ ምድንጋር ከም ዝፍጠር ምግባር ሰርሑ እዩ። ስለዚ መሠረት ክርስትናና ንፍለጥ። ሓዋርያትን፡ ቀዳማት ኣበዉን፡ መራሕቲ ቤተክርስቲያንን ዝምህሩና ጸን ንበል። ሓደ እኳ ከየሰሕተናን ንጠንቀቁ። ልዕሊ ኩሉ ከምቲ ሓዋርያ ጴጥሮስ ዝምዕደና ዘሎ፡ ነታ አምላኽ ዚመጸላ መዓልቲ እናተጸበና፡ ብቕዱስ ሕይወትን ብፍርሃት እግዚአብሔርን ክትብር ይግብኣና። መዓልቲ ፍርዲ ከም ዘላ ኣይንረሰዕ። ኢየሱስ ብመላእኽቲ ተዓጂቡ ብክብሪ ክምለስ እዩ እሞ፡ “እቲም ናይ ኣቦይ ብሩኻት፡ እቲ ዓለም ኪፍጠር ከሎ ዝተዳለወልኩም መንግሥቲ ክትወርሱ ንዑ” ከም ዝብለና ንገበር። ከም ዘይንመውት ኣብዚ ምድሪ መንግሥተ ሰማያት ክንፈጥር ኣይንድከም። ኩሉ ኪሓልፍ እዩ። ሽቡ ጣዕሳ ትርጉም ዮብሉን። “እ ጉይታ ኢየሱስ! ቃልካ ኣብ ልቦይ ዓሪፉ ከም ዘፍሪ ግበር። ልቦይ ከም ከውሑ፡ ከም እኾኽ ኮይኑ ከይጸንሕ፡ ብመንፈስ ቅዱስካ ለውጠኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>28 መጋቢት (ሰኞ)</p>	<p>2 ሃገ 5: 1-15 መዝ 42: 2-3, 43: 3-4 ሉቃ 4: 24-30</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2ይ ነገሥት 5 ንእማን ሓለቓ ሠራዊት ንጉሥ ሶርያ ብማይ ጸሎት ሩባ ዮርዳኖስ ካብ ለምጹ ከም ዝሓወዮ የዘንትወልና። “ሰለዚ ንእማን በፍራሱን ብሠረገላታቱን መጸኢ፡ ኣብ ኣፍ ደገ ቤት ኤልሳዕ ደው በለ። ኤልሳዕ ከኣ ናብኡ ልኡኽ ሰዲዱ ‘ናብ ዮርዳኖስ ኪድ እሞ ሾብዓተ ሳዕ ተሓጽቡ፡ ቁርባትካ ድማ ኪሓዊ እዩ’ በሎ። ንእማን ግና ኹርዩ ኸደ እሞ ‘እንሆ ኣነሰ ብርግጽ ወጺኡ፡ ብሰም እግዚአብሔር ኣምላኹ ተማህሊሉ፤ ኣብ ልዕሊ እቲ ዝሓመመ ቁርባተይ ጽላል ኢዱ ኣውዲቐ ዜሕውየኒ መሰሉኒ ነይሩ። ካብ ማይት እስራኤልስ እቲ ኣብ ዳማሰቅ ዘሎ ኣባናን ፈርጻርሰን ዚበሃል ሩባታትዶ ግዳ ኣይበልጽን፤ ኣብኡ ተሓጺቢዶ ኣይምሓወኹን?’ በለ። (ምኽሪ ገልውኡ ሰሚዑ ግና ተሓጽቡ) . . . ቁርባቱ ከኣ ሓወየ፤ ከም ቁርባት ንእሸቶ ቆልዓ ኾይኑ ድማ ጸረየ። . . . ‘እንሆ ሕጅሰ ብጀይካ ኣምላኽ እስራኤል ካልእ ኣምላኽ ከም ዘየልዮ ፈለግኩ፤ . . .’ በሎ።” ይብለና። • መዝሙር 42 ከኣ “ንኣኻ ንሕያው ኣምላኽ እናፍቐ ኣሎኹ። ኦ ኣምላኽይ፡ እነ መጸኢስ መአዝ ኮን እየ ኣብ ቅድሚኻ ዝሰግድ? ለይትን መዓልትን እበኪ ኣሎኹ፤ ንብዓተይውን ተቐለብኩ፤ ጸላእተይ ከኣ ኹሉ ግዜ ‘ኣምላኽካ ኣበይ ኣሎ?’ ይብሉኒ ኣለወ።” ቀጺሉ ኣብ ምዕራፍ 43 “ብርሃንካን ሓቅኻን ልኡኽ፤ ንሳተን ይምርሓኒ፤ ናብ ጽዮን ናብታ ቅድስቲ እምባኻን ናብታ መኻደሪትካ ዝኾነት ቤት መቐደስን የብጽሓኒ። ሽዑ ኦ ኣምላኽ ናብ መሠዊዒኻ ኪኣቱ እየ፤ ንሳኻ ናይ ደስታይን ናይ ታሕጓሳይን መሠረት ኢኻ፤ ኦ ኣምላኽ፤ ኦ ኣምላኽይ፡ ብበገና ኸመሰግካ እየ።” እናበለ ይጽሊ። • ወንጌል ሉቃስ 4 ከኣ ኢየሱስ “ነቢይ ኣብ ዓዱ ከቶ ከም ዘይከብር ብሓቂ እብላኩም ኣለኹ። ብዘመን ኤልያስ እቲ ሰማይ ሠለስተ ዓመትን ሸዱሸተ ወርሕን ዝተዓጸወሉ፡ ኣብ ኩላ እታ ምድሪ ኸኣ ብርቲፅ ጥሚት ዝኾነሉ ወርኅት፡ ኣብ እስራኤል ብዙኃት መበለታት ከም ዝከበሩ ብሓቂ እብላኩም ኣሎኹ። እንተኾነ ኤልያስ ናብታ ሓንቲ መበለት ሰበይቲ ኣብ ስራጽታ ናይ ሲዶና እትርከብ ደኣ እምበር ካብኣተን ናብ ሓንቲ እኳ ኣይተላኸን። ኣብ ዘመን ነቢይ ኤልሳዕውን ኣብ እስራኤል ብዙኃት ለምጻማት ነይሮም፡ እንተኾነ ብዘይካ ንእማን ሶርያዊ ኹብኣቶምሲ ሓደ እኳ ኣይነጽሐን?” ከም ዝበሎም ይነግረና። <p>ቀደም ይኹን ሎሚ እግዚአብሔር ኃያል ቅልጽሙ ዘርገሐ ትእምርቲ ይገብር እዩ። እንተኾነ ንፍሉይ ዕላማ ድንኳን እዩ ዚገብር። ናይ ተቐበልቲ እምነትን ቅሩብነትን የድልዮ፤ ከምኡውን ነቲ ዝርእ ሕዝቢ ናብ ኣምላኽ ንክድህብን ከም ምልክት ህላዌ ኣምላኽን እዩ ዝገብር። ግብረ-ትእምርቲ እምበኣር ኩሉ ሰብ፡ ብፍላይ ኣቶም ኣምላኽ ኣብ ሕይወት ደቂ ሰብ ሎሚ ከም ዚዓዩ ዘይኣምኑ ሰባት ንምርታዕ እዩ ዝፍጸም። ንእማን ሶርያዊ ተረቲዑ “እንሆ ሕጅሰ ብጀይካ ኣምላኽ እስራኤል ካልእ ኣምላኽ ከም ዘየልዮ ፈለግኩ” እናበለ ከኣ ይእመን። ንኢየሱስ ከኣ እቶም ደቂ ዓዱ፡ ደቂ ናዝሬት፡ ኣብ ቤት ጸሎቶም ካብ ትንቢት ኢሳያስ ኣንቢዑ “እዚ ጽሑፍ እዚ ሎሚ ኣብ ኣእዛንኩም ተፈጸመ” ምስ በሎም፤ “እዝስ እቲ ወዲ ዮሴፍ ደይኮን?” ኢሎም፡ ዝብልዎ ጠፍኦም። እቲ ኣብ ሞንጎኦም ኪዓቢ ከሎ ሓንቲኳ ልዕሊ ሰቡ ዘይነበር፡ ሕጂ “ሕርይቲ ዓመት እግዚአብሔር ክሰብኽ ለኣኸኒ” ምስ በሎም ምእማኑ ኣሸገሮም። ገሊኦቶም ከኣ ምናልባት ትእምርቲ (ከም ሓደ ማጃሽያን) ከርእዮም ተሃንጥዮም ነይሮም ይኾኑ። ኢየሱስ እቲ ኣተነኣምን ምስቲ ዋሕዲ እምነቶም ርእዮ፡ ነቲ ንሱ ዝሰብኩ ዝነበረ ወንጌል ንምቅባል ቅሩባት ከም ዘይነበሩ ስለ ዝፈለጠ፡ ሓንቲ እኳ ኪገብር ኣይፈቐደን። ትእምርታቱ ክርእዩ ከኣ ኣይክኣሉን። ንሕና እወን፡ ብፍላይ እቶም ክርስትያን፡ ንኣምላኽ ካብ ቀደም እንፈልጦ ይመስለና እሞ ንቃል ኣምላኽ ብህርፋን ክንሰምዖ ኣይንደልን። ብመጀመርያ እቲ ቃል ኣምላኽ ኣብ ልብና ክሰጥምን፡ ንሕና ከኣ ክንቅበሎን ክሎና እቲ ናይ መጀመርያ ትእምርቲ ወይ ናይ ልቢ ለውጢ ይፍጸም። ንኣምላኽ ሕያውን፡ ገባርን ሓዳግን ምዃኑ ምስ ኣመንናዮ ብዝበለጸ ብትእምርትታቱ ኣብ ሞንጎና ይሰርሕ። እምበኣር እቲ ዝዓበየ ትእምርቲ ንኣምላኽ ኣብ ቃሉ ክንረኽቦ ምስ እንጅምር እዩ ዝፍጸም። “ኦ ጉይታ ለውጢ! ኣብ ቃልካ ከም ዘለልየካ ግበረኒ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

29 መጋቢት (ሠሉስ)

ዳን 3፡ 25, 34-43
 መዝ 25፡ 4-9
 ማቴ 18፡ 21-35

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?

- ትንቢት ዳኒኤል 3 ብዛዕባ ጸሎት ኣዛርያ (ዳኒኤልን ብጾቱን ኣብ እቶን ሓዊ ምስ ተደርበዩ) የቐርበልና። “ምእንቲ ሰምነ ክትብል ፈጸምነ ኣይትጎደገና፤ ንኪዳንካውን ኣይተፍርሱ። ምእንቲ ፈታዊኻን ምእንቲ ደስሓቅ ባርያኻን ምእንቲ ናትካ ቅዱስ ዝኾነ ያዕቆብን ክትብል ምሕረትካ ካባና ኣይተርሕቅ። . . . ግናኽ ብዝተጣዕሰ ልብን ብትሑት መንፈስን ናባኻ መጸእና ኣሎና እዋ . . . ኸትቅበለና ንልምነካ ኣሎና። . . . ንሕናውን ብምሉእ ልብና ከም እንኸተለካ ግበረና። ከመይ ነቶም ብኣኻ ዚውከሉ ኅፍረት ኣይክረኽቦምን እዩ። ሕጂ ኸኣ ብምሉእ ልብና ክንሰዕብካ ኢና፤ ነኸብረካ ኣሎና፤ ገጽካ ኣብርሃልና፤ ንልምነካ ኣሎና። . . . ብመጠን እቲ ዜደንቅ ተግባራትካ ኣድኅና፤ ኦ እግዚኣብሔር! ንሰምነ ኸብሪ ሃቦ።” እናበለ ይጽሊ።
- መዝሙር 25 ከኣ “እግዚኣብሔር ጎደናታትካ ኣፍልጠኒ፤ መገድታትካ መሃረኒ። ንሰኻ ኣምላኽ ምድኃኒይ ኢኻ እዋ፤ ከም ትኣዛዛትካ ኸነብር ምሃረኒ። ኩሉ መዓልቲ ትጽቢተይ ካባኻ እዩ። . . . ኦ እግዚኣብሔር ነቲ ብንእሰነተይ ዝገበርክዎ ኃጢአተይን ኣበሳይን ኣይትዘክር፤ ከም ለውሃትካ፤ ምእንቲ ፍቕርኻ ኢልካ ዘክረኒ። እግዚኣብሔር ሠናይን ቅነዕን እዩ እዋ፤ ንኃዋኣን መንገዱ ኸምህሮም እዩ።” ይብለና።
- ወንጌል ማቴዎስ 18 ከኣ ብዛዕባ በደል ኣኅዋትና ምምሓር ይምህረና። ጴዋርስ “ጉይታይ! ኃወይ እንተ በደለንሰ ክንደይ ሳዕ ይቕረ ኸብለሉ? ክሳዕ ሹብዓተዶ?” በሎ። ኢየሱስ ድማ “ሹብዓተ ሻዕ ሱብዓ ደኣ እምበር ክሳዕ ሹብዓተ ኣይብለኻን” በሎ። ቀጺሉ ኢየሱስ ብምሳሌ ብዛዕባ እቲ ንጉሥ 10,000 ዲናር ዝመሓር ሱብ የዘንትወልና። ንሱ እቲ ዝተማሕረ ሱብ ግና ነቲ 100 ዲናር ዝእውዶ ዝነበረ ኻልእ ሱብ ክምሕር ከምዘይደለየን፤ ብምክንያት ተግባሩ ከኣ ተመሊሱ እቲ ንጉሥ “ተቐጠቡ ኩሉ ዕዳኡ ክሳዕ ፈጸሙ ዚፈጹ ንዜሳቕይዎ ኣጎሊፉ ሃቦ” ይብለና።

ወንጌል ደጋጊሙ እግዚኣብሔር ኃጢአትና ምእንቲ ክምሕረና፤ ንሕና ነቶም ዚበደሉና ክንምሕር ከም ዝግብእና ይምህረና። ኩሉ ግዜ ኃጢአት ስለ እንገብር፤ ንካልኣት ከምኡ ኩሉ ግዜ ክንምሕርዎ የድልየና ማለት እዩ። ደቂ እግዚኣብሔር ክንኸውን እምበኣር መሓርቲ ክንኸውን የድልየና። ነቲ ቃል ኣምላኽ ካብ ዘይምፍላግና ግና ንዝበደሉና ንኪይንምሕርዎ መሰል ዘሎና ኮይኑ ይሰምዓና። ኣዘራርባና ኩሉ ጊዜ ዝዚ ሓቂ እዚ ይምስክር እዩ። “ከምዚ ስለ ዝገበረኒ ገጹ ክርእዮ/ክርእያ ኣይደልን እዩ” ወይ ከኣ “እዚ ሱብ መኣዝ ኮይኑ/ኮይና!”፤ ከምኡውን “ጽናሕ እዋ ከርእዮ እንድየ!” ንብል። ክዓርቁና ንዝመጹ ሰባት ድማ “በዚ ሱብ እዚ/እዚኣ ከይትመጹኒ” ንብሎም። ከምኡ ኢልና ከሎና ከኣ ቤተክርስቲያን ክንከይድ ኣየሰክፈናን። ዘጉደልና ኣይመሰለናን። እዚ ከኣ ኣምላኽ ዘለዎ ኣመለኻኽታ ስለ ዘይንፈልጥ እዩ። ዳኒኤልን ብጾቱን ግና ትኣዛዛት እግዚኣብሔር ንኸየፍርሱ ሕይወቶም መስዋዕቲ ንኸኸፍሉ ድሕር ኣይብሉን። ኣብ ውሽቲ እቲ እቶን ሓዊ ከለዉ ብዛዕባ ኃጢአት መላእ ሕዝቦም ምሕረት ይልምኑ ነበሩ። መዓልቲ መጻ “እግዚኣብሔር ጎደናታትካ ኣፍልጠኒ፤ መገድታትካ መሃረኒ።” እናበልና ክንልምን የድልየና እዩ። ብጸጋ ኣምላኽ ጥራሕ ኢና ክንምሕር እንኸእል። ከመይ ዓለም ዝኸደ መንገዱ ይኹን፤ ሥጋና ዝደልዮ ኩሉ፡ “ገጽ ኣይተርእ” እንደበለ ኣንጻር ምሕረት እዩ ዚምህረና። ንሕነ ምፍዳይ እዩ ዝመርጽ። ቃል ኣምላኽ ግና፤ ሕነ ምፍዳይ ናይ ኣምላኽ ሥራሕ ጥራይ ምኃኑ ይምህረና እዩ። ኩሉ ግዜ ተበዲልካ ምምሓር “ዘንዕቕና” ዘይኮነሱ ናይ ብሓቂ “ውሉድ ኣምላኽ” ምኃና ዘርእ። እቶም ጀጋኑ ክርስትያን ዝህብዎ ምስክርነት ሕይወት እዩ። “ኦ ጉይታይ! ዝምሕር ልቢ ሃበኒ። ከምቲ ንሰኻ ንኩሉ ኃጢአተይ ኩሉ ግዜ እትምሕረኒ፤ ከምኡ ንዝበደሉኒ ክምሕር ምሃረኒ። ኣብቲ ድሕሪ ምሕረት ዚመጽእ ሰላምን ውሉድ ኣምላኽ ምኃንን ጥራይ ብእምነት ምጽባይ ሓግዘኒ።”

ዕለት	ንብብ	አስተንትኖ
<p>30 መጋቢት (ረቡዕ)</p>	<p>ዘጳ 4: 1, 5-9 መዝ 147: 12-13, 15-16, 19-20 ማቴ 5: 17-19</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኦሪት ዘዳግም 4 ንእግዚአብሔር ክንእዘዝ ይምህረና። “ሕጂ ደማ ኦ እስራኤል፡ ምእንቲ ብሕይወት ክትኑብሩን ናብታ እግዚአብሔር ኣምላኽ ነቦታትኩም ዚህበኩም ምድሪ ኸትኣትዉን ክትወርሱዎን፣ ነዚ ኣነ ኸትገብርዎ ኣለ ዝምህረኩም ዘሎኹ ሕግታትን ፍርድታቱን ሰምዑ። . . . ሓንትሰ እቲ ዓይንኹም ዝረኣዮ ነገር ከይትርሰዑ፣ ብኹሉ መዓልታት ሕይወትኩም ደማ ካብ ልብኹም ከይወፅእ፡ ንርእሳኹም ተጠንቀቐ፣ ነፍሳኹም ሓልዉ፣ ንደቅኹምን ንደቂ ደቅኹምን መሃርዎም።” ይብለና። • መዝሙር 147 ከአ “ኦ ኢየሩሳሌም፡ ንእግዚአብሔር ኣመሰግንዮ፣ ኦ ጸዮን ንኣምላኽኪ ወድሰዮ። ከመይ ንመሃርሃር መዓጹኺ ዜጽንዕ፡ ንሕዝብኺ ዚሞርኹም እዩ። . . . ትእዛዙ ናብ ምድሪ ይሰድድ፡ እቲ ዝበሎ ደማ ቐልጠፉ ይፍጸም። . . . ትእዛዙ ንሕዝቡ ሥርዓታቱን ሕግታቱን ደማ ንእስራኤል ሃበ።” ይብለና። • ወንጌል ማቴዎስ 5 ከአ ብዛዕባ ሕጊ ሙሴ ይዛረብና። “ንሕጊ ሙሴ ኾነ ንነብያት ክፍጽሞም ደኣ እምበር፣ ክስዕሮም ዝመጸእኩ ኣይምሰልኩም። ሰማይን ምድርን ኪሳቦ ዚኃልፍ፣ ኩሉ ሕጊውን ክሳቦ ዚፍጸም፣ ካብ ሕጊ የውጣ ወይ ሓንቲ ሕንጻጽ ከም ዘይትኃልፍ፣ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። እምበኣርሲ ካብዘን ናእሾቱ ትእዛዛት ሓንቲ ዘፍረሱ፣ ከምኡውን ንሰብ ዝመሃረ፣ ካብ መንግሥተ ሰማያት ንእሾቶ ኺበሃል እዩ። እናፈጸመ ዚምህር ግና፡ ኣብ መንግሥተ ሰማያት ዓቢይ ኪበሃል እዩ። ጽድቅኹም ካብ ጽድቂ መግህራን ሕግን ፈሪሳውያንን እዘዩ እንተ ዘይበዘዮ፣ ናብ መንግሥተ ሰማያት ከቶ ኣይትኣትዉን ኢኹም ኣለ እነግረኩም ኣሎኹ።” ይብለና። <p>ብሕይወት ምእንቲ ክትብር ንትእዛዛት እግዚአብሔር ክንሕልምን ንደቅና ክንምህርምን ከም ዘድልዩና ይምህረና ኣሎ። ቃል ኣምላኽ “ሕይወት” ዚብሎ ታሕጓስን ሰላምን ዕረፍትን ዘለዎ ሕይወት ማለት እዩ። ሥድራ ቤት ኣምላኽ ምዃን ማለት እዩ። እዚ ከአ ልዕሊ ኹሉ ብእግዚአብሔር ምእማን ማለት እዩ። ንሱ ንዓና ዘሓገሰና ከም ዝፈልግን ናብ ምሉእ ናጽነትን ታሕጓስን ኪመርሓና ከም ዝኽእል ምእማንን ቦታ ንሱ ዘርእየና መንገዲ ምሰዓብን ማለት እዩ። ሓቂ ኣብ ቃሉ ጥራሕ ኢና እንረኽቦ። ኣብ ዓለም ክንደይ ምትላልን ሓሶትን እዩ ኽበሉና ዘሎ። ገለ መግህራን፡ ምእንቲ ክንሕገሰ ንሥጋና ንሰምዒታቱን ከምልኽን የተባብዑና። ብዝብላዕ፡ ብዝሰተ፡ ብእንኽደናን እንረግጽን፡ ብጸታዊ ርክባት፡ ብሃብቲ ምጥራይ፡ ወይ ብሥልጣን ምሓዝ ክንሕገሰ የተባብዑና። ቃል ኣምላኽ ግና በዚ መንገዲ እዚ ሓገሰ ከም ዘይንረክብ ይነግረና። እዚኣቶም ዕላማታት ሕይወትና ምስ ገበርናዮም ከአ ኩሉ ካልእ መጋቢ ጥራይ ይኸውን። ምስ ሰባት ዘሎና ዝምድናታትና ከአ ነዚኣቶም ንምርካብ ከም መጋቢ ንጥቀመሎም። ምትንኅልን ምትላልን ሓሶትን ከም ክእለት ይውሰድ። ንዕብዳንን ሰኽራንን ጽቡቕ ስም ቀይርናሉ “ምዘንጋዕን ጸወታን” ኢልና ኣጠሚቐናዮ። ንሥድራና ዚብጽሖም ጊዜን ገንዘብን ኣብኣም ነገኽናን ነጥፍኣን። ቃል ኣምላኽ ግና ንሰሰዕቲ፡ ንሰኽራን፡ ንዝሙት፡ ንምሕሻሻን፡ ንሥድራና ምኑሃዩን ኃጢአት ምኅናም ብግልጺ ይነግረና። በዚ ጎደና ተመላሊሰና ከአ ዘላቂ ሓገስ ክንሓፍስ ከም ዘይንኽእል ብግልጺ ይነግረና። ካልኣት ስለ ዝገብርዎ ብዕመትካ ምሰዓብ ቀታሊ እዩ። ንኣኻ/ኺ ንኣይ ኣምላኽ ናይ ኣእምሮ ጸጋ ሂቡና እዩ። ሓቅን ሓሶትን ኪፈሊ ዝኽእል ሕልና እውን ኣሎና። ፍልጠት ቃል እግዚአብሔር ከአ ንልብናን ንኣእምሮናን ብጽብልጽ የብርሀ። ስለዚ ሎሚ እቲ እንኸዶ ዘሎና መንገዲ ክስተውዕሎ። ናይ ብሓቂ ሓገስን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪምጽኣልና ይኽእልዶ? ስለምንታይ ብኡ ንገግዝ ኣሎና? ናብ ገደል ከይንኣቲ ኣዕይንትና ንኽፈት። “ኦ እግዚአብሔር ኣምላኽ፡ መገድኻ ኣርእየኒ። ክስዕሶ ትብዓት ሃበኒ። ንፍልጠት ትእዛዛትካ ከም ዝሃርፎ ግበረኒ። ንሰብ ኪመሰል ክብል ንሕማቕ ከይሰዕሶ ትብዓት ሃበኒ። እኛ ድኣ ነቶም ነታ ቅንዕቲ መንገድኻ ዘይፈለጥዎ ክምህርም ሓይልን ጥቡብን ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>31 መጋቢት (ሐሙስ)</p>	<p>ኤር 7፣ 23-28 መዝ 95፣ 1-2, 6-9 ሉቃ 11፣ 14- 23</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኤርምያስ 7 “እኳ ደኣ ‘ድምፀይ ሰምዑ፣ እነ ኸኣ ኣምላኽኩም ኪኸውን እየ፣ ንሰኻትኩም ድማ ሕዝበይ ክትትኑ ኢኹም። ጽቡቕ ምእንቲ ክትረኽቡ እውን፣ ቡቲ እነ ዝእዘዙም ዘበለ ኹሉ መንገድታት ተመላለሱ፣’ ኢሊ እየ ዝእዘዘኹም። ግናኸ ብምክሪ ርእሶምን ቡቲ ክፍኣ ህልኽ ልቦምን ደኣ ኹዱ፣ ኣብ ክንዲ ንቐድሚት ምድፋኡ ድማ ንድፋሪት ኣቢሎም ተመልሱ እምበር፣ ንኣይስ ኣይሰምዑንን ኣእዛኖም ድማ ናባይ ጽን ኣየበሉን።” ይብሉና። • መዝሙር 95 ከኣ “ንዑ፣ ንእግዚአብሔር ብሓገስ ንዘምር፣ ንኸውሐ ምድኃንና እልል ንበለሉ፣ ብምስጋና ናብ ቅድሚኡ ንብጸሕ፣ ብመዝሙር እልል ንበለሉ። . . . ንዑ ፍግም ኢልና ንሰገደሉ፣ ኣብ ቅድሚኡ እግዚአብሔር ኣምላኽና ንምበርከኹ። . . . ከምቲ ኣቦታትኩም ኣብ መሪባ፣ ከምቲ ሓደ መዓልቲ ኣብ ማሳ ኣብ ምድረ ቡዳ ልቦም ዘትረፉ፣ ልብኹም ኣይተትርፉ፣ ንሳቶም ሸሕ እኳ ነቲ ዝገበርኩሎም እንተ ረኣዩ፣ ፈተኑንን ተኸራኽሩንን።” ይብሉና። • ወንጌል ሉቃስ 11 ከኣ ብዛዕባ ንኢየሱስ ብኤል ዜቡል ከም ዝበልዎ ይነግረና። “ኢየሱስ ዓባስ ጋይን የውጽእ ነበረ፣ እቲ ጋይን ምስ ወፀ፣ እቲ ዓባስ ዝነበረ ሰብ ተዛረቦ፣ እቶም ሕዝቢ ከኣ ተገረሙ። ገለ ኹብኣቶም ግና፣ ‘ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል፣ ብሓላቓ ኣጋንንቲ እየ ዜውጽኣም ዘሎ’ በሉ። . . . ንኣይ ‘ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል እየ ዜውፀኣም ዘሎ’ ትብሉንስ መንግሥቲ ሰይጣን ንሓድሕዳ እንተ ተፈላለየት ደኣ፣ እታ መንግሥቲ ከመይ ኢላ ትቐውም? እነ ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል ዘውፀኣም ካብ ኮንኩሎ ደቅኹም ደኣ ብመን የውፀኣም ኣለዉ? ሰለዚ ንሳቶም ፈራዶኹም ኪኾኑ እዮም። እነ ነጋንንቲ በጸብዕ ኣምላኽ ዘውፀኣም ካብ ኮንኩ ግና መንግሥቲ ኣምላኽ ኣባኹም በጺሓ እያ። . . . እቲ ምሳይ ዘይኮነ፣ ንሱ መቐናቕንተይ እየ፣ እቲ ምሳይ ዘይእክብ ድማ ይብትን።” ይብሉና። <p>እግዚአብሔር ቀደም ብነብያቱ ንሕዝቢ እስራኤል ይመርሖም ነበረ። ኣብቲ ዳሕራይ ጊዜ ከኣ ብወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ገይሩ ብቃልን ብሓይሊ ትእምርትን ኣብ ሞንጎ ሕዝቢ እግዚአብሔር ወንጌል ድኻት ሰበኹ። ብግዜና ድማ ቃሉ ብሰበኹቲ ወንጌል ናባና ይበጽሕ ኣሎ። ንድምጺ ኣምላኽ ነድህበሉን ንሰምዖን ደኣሎና? ወይስ፡ ርእሰና ብዘበለና ወይ ቡቲ ዓለምና እትኸደ መንገዲ ሕይወትና ንመርሕ ኣሎና? ወይስ፡ ኣምላኽ ነቶም ዝኣምንዎን ዝጸብደዎን ዝገብረሎም ምሕረትን ፈውሰን ርእሰና ወይ ሰሚዕና ነኣእሶን ንንዕቅን ኣሎና? ወይስ፡ ኣብ ቤት ኣምላኽ ምስ ኣሕዋትና ንምምላኽ፣ ንቃል ኣምላኽን ንጸሎትን፣ ‘ጊዜ የብለይን’ እናበልና ንርእሰና ነተግሻሹ ኣሎና? እንን ንሰኻን ንሰኻን ንኣምላኽ መዛንኡ ወይ ብፍልጠትን ሞብብን ኃይልን ማዕርኡ ኣይኮናን። ኣምላኽ ኣብ መንገዲ ደው ኢሉ፣ ነታ መንገዲ ደሓን ክርእየና ከሎ ድኣ ከመይ ኢልና ኢና እንንዕቃ? ሰለምንታይ ኢና ልብና እነትርር? ምእንቲ ነቲ ቃሉ ክነጽጎ፣ ሰለምንታይ ዝተፈላለየ ሰነ ሞጎተ ነምጽእ? ኣብ ዙርያና እሞ ንጠምት ክንደይ ሰባት ንፈልጥ? ክንደይ ዝኣኽሉ ኹብኣቶምከ ብሕወቶም ሕጉሳት ኮይኖም ንረኽቦም? እቶም ሕጉሳትከ ምንጪ ሓጎሶም እንታይ እየ? እቲ ዝበዘሐ ሰብ ንሓጎስ ኣብ ብልዕን መስተን፣ ኣብ ገንዘብ ምግባር፣ ኣብ ሳዕሲዒትን ጸውታን፣ ኣብ ፍትወት ሥጋ (ፍኑው ጸታዊ ርክብ)፣ ኣብ ናይ ሥልጣን ቦታ ምድያብ፣ ካልኣ ንዓኡ ዚመስል ዝረኽባ ይመስሉ። ካልኣት ከኣ ኣብ ውድድርን ዓወትን ይኣምኑ። ልዕሊ ሰብ ምኃንን ንካልኣት ምብላጽን ዘሓጉሶም ኮይኑ ይሰምዖም (ማለት ብፍልጠት፣ ብገንዘብ፣ ብሥልጣን፣ ብሓይሊ፣ ብጉልበት፣ ወይ ብጽባቕ)። ሓደ እዋን ክልተ መሓዘት ደቂ ኣንሰትዮ፣ ከዕልላ ከለዋ፣ እታ ሓንቲ “እንቲ እታ ኩሰቶ ትፈልጥያደ? ኣይትሓፍር ኣይትሓንኸሲ እነ ዝተኸደንኩዋ ዓይነት ክዳን እምበር ተኸዲና ረኣኹልኪ” ትብላ። እታ ካልኣይታ ትቐብል ኣቢላ ድማ “እታ ፋራ? እምበኣር ሎሚ ምሳና ክትወዳደር ደልያ?” ይበሃላ ነይረን። ንኣኣተን ክትመስል ምፍታና ኣሕራቕዎን። ቡቲ ካልኣ ወገን ከኣ ነቶም ልዕሊና ዘለዉ ዝገበርዎ ክንገብር ሒኹ ምባልናኽ ሓጎሰና ክውስኸልና ይክእልደ? ኣምላኽ ዝዚ ምስ ረኣየ እየ “ገንዘብኩም ኣንጌራ ኣብ ዘይኮነ፣ ጸማኹም ድማ ኣብ ዘየጸግቡም እተሞፍኡስ ሰለምንታይ? . . . እዘንኹም ናባይ ጽለዉ እሞ ንዑ፣ ሰምዑ፣ ብሕይወት ክትነብሩ ኢኹም።” (ኢሳ 55:2) እየ ዝብለና። ምክሩ ንሰማዕ፡ “ኣ ጉይታ፣ ንክንቲ ከይደክምን ንዘየርብሓኒ ከይደልን፣ ልበይ ንቃልካ ከየትርርን ሓልወኒ!”</p>

ዕለት	ንጥብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

01
ሚያዝያ
 2016
 (ዓርቢ)

ሆሴ 14: 2-10
 መዝ 81:6-11, 14, 16
 ማር 12: 28-34

ካብዚ ዘንበብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?

- ትንቢት ሆሴእ 14 “ናብ እግዚአብሔር ተመለሱ እሞ፡ . . . ‘ኩሉ ኣበሳና ይቕረ በለልና፤ ጸሎትና ተቐበል፤ ንሕና ድማ ኣብ ክንዲ ኣሩሕ መሥዋዕቲ ምስጋና ኸኸቐርበልካ ኢና። . . . ድግሪ ደጊም ነቲ ብኢድና ዝሠራሕናዮ ጣዖት ‘ኣምላኽና ኢኻ’ ኣይክንብሎን ኢና። . . . ‘ሕዝቢ እስራኤል ድግሪ ደጊም ምስ ጣዖታት ዜራኽብ ኣይከህልዎምን እዩ። ኣነ ኸኣ ጸሎቶም ክሰምዕ እዩ፤ ከምኡውን ኪከናኸናም እዩ፤ ከም ዝለምዐ ጽሕዲ ኾይነ ኸጽልለሎም እዩ፤ መብቁል ኩሉ ፍረን በረኸትን ክኾነሎም እዩ።” ይብለና።
- መዝሙር 81 ከኣ “ዖር ካብ ምስካም ኣድጎንኩኹም፤ . . . ምስ ጸበበኩም ናባይ ኣእውኹም ኣነውን እናገፍኩኹም፤ . . . ኦ ሕዝቢይ፡ ኣሰምዓልኩም ኣሎኹ እሞ ሰምዑኒ፤ ኦ እስራኤል፡ ኣዩ እንተ ትሰምዑኒ፤ ካልእ ኣምላኽ ኣብ ማእከልኩም ኣይሃሉ፤ ንካልእ ኣምላኽውን ኣይትሰገዱ። . . . ኣዩ ሕዝቢይ እንተ ዚሰምዑኒ፤ . . . ንጸላእቶም ቀልጢፈ መዋረሮኹም፤ ንተጻረርቶምውን መዋፋእኩም ነይረ።” ይብለና።
- ወንጌል ማርቆስ 12 ከኣ ብዛዕባ እቲ ዝዓበዩ ትእዛዝ ይዛረቦና። “ካብ ኩለን ትእዛዝሲ ኣየነይቲ እያ ቐዳመይቲ? ኢሉ ድማ ሓተቶ። ኢየሱስ ከኣ ‘እታ ቐዳመይቲ እዚኣ እያ፤ ‘ኦ እስራኤል ሰማዕ፤ እግዚአብሔር ኣምላኽና ንሱ በይኑ እግዚአብሔር እዩ። ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ብኹሉ ልብኻን ብኹሉ ነፍሰኻን ብኹሉ ኣእምሮኻን ብኹሉ ኃይልኻን ኣፍቅር።’ . . . እታ ንኣኣ እትመስል ካልኣይቲ ትእዛዝ ድማ፡ ‘ብጻይካ ከም ነፍሰኻ ኣፍቅር’ እትብል እያ። ካብዚኣተን እትዓቢ ትእዛዝ የልቦን’ ኢሉ መለሰሉ።” ይብለና።

ወንጌል ኩሉ መንፈሳዊ ሕይወትና ኣብ “ፍቕሪ” ከም ዝምርኩስ ይነግረና ኣሎ። ንኣምላኽ ክንፈልጦን ክንፈታዎን መሠረት ኩሉ ርክባትና እዩ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኸ፡ ኩልና ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ ሰለ ዘይፈለግናዮ ኩሉ ዝምድናታትና ተዘናቢሉ ንርእዮ ኣሎና። ንኣምላኽ ምስ ፈለግናዮን ምስ ሓዘናዮን እዩ ኣመለኻኽታና ክመዓራረ ዝጅምር። ኣምላኽ ምሳና ናይ ቀረባ ርክብ ይደሊ። ንሱ “ፍቕሪ” እዩ። ንሱ ኣቦና እዩ። ንሱ ይሓልየልናን ይጓደየናን። ንሱ ቀረባና እዩ። ነዚ ሓቂ እዚ ክሳብ ዘይፈለግናዮ ሕይወትና ዕረፍቲ ክረክብ ዘበት እዩ። ነቲ ፍቕሩ ኣይኣመናዮን። መንፈሳውያን ኣዕይንትና ብእምነት ስለ ዘይዓበዩ፡ ነዚ ሓቂ ክንርእዮ ይኸብደና ኣሎ። ንሕና ንኣምላኽ ክንገብረሉ ንሕተት ዘሎና ይመስለና። ኣምላኽ ግና ዝገድሎ ሰለ ዘይብሉ፡ እንታይ ኢና እሞ ክንምልኣሉ? ነቲ ሕፃን እሞ ንተዓዘብ። ወለዱ ንሱ ክገብረሎም ኣይጽበዩን እዮም። ንዕኡም ርእዩ ክሕጉስ ከሎ ናብኡም ክመጽእ ብናፍቕትን ብፍቕርን ኢዱ ዘርጊሑ “ኣቦዩ፡ ኣደዩ” እናበለ ክቕበሎምን ክሰዕዩምን ከሎ ሓጎም ይመልእ። ኣምላኽ ከኣ ካብኡ ብዘበለጸ እዩ ዝደልየናን፡ ዝናፍቕናን፡ ንሕና እቲ ሕፃን ክገብር ዝኸእል ንኣምላኽ ፍቕርና ክንህቦ ንኸእልዶ ኣሎና? ናብ ሕቕፋ ክንድርብ ንደሊዶ? መኣዝ እዩ ዚመጽእ ኢልና ሃረር ኢልና ንጽበዮዶ? ምስ መጽኸ ኩሉ ዝወዓልናዮ ክነግር ንህንጠዶ? ንኣብነት ውሉድካ ንዓኻ/ኸ ርእዩ እንተ ዝሕባእ እንተ ዝርሕቀካ/ኪ እንታይ ምተሰምዓካ/ኪ? ንእግዚአብሔር እምበኣር ብእኡ ብዘይምግዳሰናን፡ ናብ ሰብን ካልእ ነገራትን ጥራይ ብምድሃብናን ይጉሃ። ካብኡ ንላዕሊ ክሓልየልና ዝኸእል ከም ዘየልቦ ይፈልጥ እዩ። ነገራት ወይ ፍጡራት ንልባትና ክመልኡዎ ከም ዘይኸእሉ ኣጸቢቐ ይፈልጥ እዩ። ከምቲ ሓደ ወላዲ/ወላዲት ዝገብር ከኣ ይደልየናን ናብኡ ክንምለስ ከኣ ብፍቕሪ ይጽውዓና። ሎሚ እግዚአብሔር ይጽውዓካ/ኪ ኣሎ። ድምፁ ሰማዕ/ዒ። ልብና ንኸፈተሉ። ንሱ ብፍቕሩ ክመልኣና እዩ። ካብኡ ኢና ንካልኣት ምፍቃር እንመሃር። ኣምላኽ ኣቦና ምዃን ምስ ኣመናን ምስ ተቐበልናዮን፤ ሸው ኢና ንኹሉ ሰብ ከም ውሉድ ኣምላኽ ምዃን ክነልልን ክነፍቅርን እንኸእል። እሞ ናብ ቤት ኣቦና ንመለስ። ነቶም በእዳውና ዝሠራሕናዮም ጣዖታትና ንደርብዮም። ሸው ንሱ ባዕሉ ካብ ኩሉ ዖርና ከናግፈና እዩ። እንተ ጸበበና እሞ ናብኡ ምስ ኣእወና ንሱ ኪናግፈና እዩ። ባዕሉ ኪከናኸና እዩ፤ ከም ጽሕዲ ኾይነ ኸጽልለና እዩ። መብቁል ኩሉ ፍረን በረኸትን ክኾነልና እዩ። “ኦ እግዚአብሔር ኩሉ ኣበሳና ይቕረ በለልና፤ ብፍቕርኻ ምልኣና፤ እምነት ወሰኸና፤ ንፍቕርኻ ዝበቐዕ መሥዋዕቲ ምስጋና ኸኸቐርበልካ ደግፈና።”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

02
ሚያዝያ
(ቀዳም)

ሆሴ 6: 1-6
መዝ 51: 3-4,
18-21
ሉቃ 18: 9-14

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ትንቢት ሆሴእ 6 ብዛዕባ ሓቂ ዘይብሉ ጣዕሳ ይዛረብና። “እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡- ‘ኣ ሕዝቢ እስራኤል፡ እንታይ ክገብረኩም እየ? ኣ ሕዝቢ ይሁዳ እንታይ ክገብረኩም እየ? ንኣይ ዘሎኩም ፍቕሪ ከም ደመና ብጊሓት፡ ከምቲ ኣንጊሁ ዚጠፍእ ኣውሊ እየ። ስለዚ ብኩብያት ገይረ ዚቐርጽ ቃል ጥፍኣት ለኣኽኩልኩም ፍርደይ ከም ብርሃን ወጋሕታ ኣብ ልዕሊኹም ኪወድቕ እየ። ካብ መሥዋዕቲ ኸተቐርቡለይሲ ምሕረት ክትገብሩ እፈቲ። ካብ ዚሓርር መሥዋዕቲ ኸተቐርቡለይ ከኣ እምላኽ ምኻነይ ክትፈልጡ እፈቲ።” ይብላና።
- መዝሙር 51 ከኣ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፤ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እየ። ኣነ ንኣኻ ፡ ንኣኻ በይንኻ ጥራይ በደልኩ፤ ኣብ ቕድሚኻውን እከይ ገበርኩ፤ ስለዚ ኸትፈርደኒ ሓቕኻ ኢኻ፤ እንተ ቐጻዕነኒውን ቅኑዕ ኣሎኻ። . . . ንእምባ ጸዮን ብጸጋካ ሠናይ ግበረኣ፤ መከባብያታት ኢየሩሳሌም ንደቐ። ሽዑ ብመሥዋዕቲ ጽድቁ፤ ብዚሓርር መሥዋዕቲ፤ ብምሉእ መሥዋዕቲ ባህ ኪብለካ እየ።” ይብላና።
- ወንጌል ሉቃስ 18 ከኣ ብዛዕባ ጸሎት እቲ ፈሪሳውን ተቐባል ቀረጽን ይነግረና። “እቲ ፈሪሳዊ ደው ኢሉ ብልቡ፡ ‘ኣ ኣምላኽ! ከምቶም ካልኣት ሰባት፡ ከተርቲ፡ ዓመጽቲ፡ ዘመውቲ፡ ወይ ከምዚ ተቐባል ቀረጽ እዚ ስለ ዘይኮንኩ ኣመሰግነካ ኣሎኹ። ኣብ ሰሙን ክልተ መዓልቲ እጸውም፤ ካብ ኩሉ ገንዘባይ ከኣ ዕሽር ኣውጽእ’ እናበለ ጸለየ። እቲ ተቐባል ቀረጽ ግና ኣብ ርሑቕ ደው ኢሉ፤ ዓይኑ ናብ ሰማይ ቋሕ ኩብል እኳ ከይደፈረ፡ ‘ኣ ኣምላኽይ! ንኣይ ንኃዋእ ምሕረኒ’ እናበለ ኣፍ ልቡ ይወቅዕ ነበረ። ዝሕርር ርእሱ ልዕል ዜብል ኩሉ ኸቐረደ፤ ዝሕርር ርእሱ ዜትሕት ኩሉ ግና ልዕል ኩብል እየ እሞ እዚ ኃለፍ እቲ ጸዲቐ ናብ ቤቱ ኸም ዝተመልሰ እብለኩም ኣሎኹ።” ይብላና።

ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ፡ ንሱኣና ብእግዚአብሔር ቅቡል ምእንቲ ኪኸውን ብትሕትናን ብሓቅን ብልብን ኪኸውን ከም ዘለዎ ይምህረና ኣሎ። ኣብ ቤተክርስቲያን መጸእና እንገብር ጸሎት ጥራይ ኣኻለ ከይመሰለና። ክንደይ ጊዜ ኢና፡ “ካብዚ ሰብዚ / ካብዚ ሰብ እዚኣ፡ ኣነ ብዓርር ጊዜ እሓይሽ!” ዘይንብል? ሰባት ክንሓሚ ከሎና፡ ብፍላይ ንእንጸልእም ወይ ንዘበደሉና እሞ ዝተቐየምናሎም ሰባት፡ ብምንእኣስ ኢና እንዛረብ። ዝውቲር ኣዘራርባና እየ። እምበኣር ንርእስና ከይነልዕል ቃል-ኣምላኽ የጠንቅቅና ኣሎ። ኣምላኽ ርእሰ ምምጽዳቕውን ኣይፈቲን እየ። ንጉድለትናውን ክነመኻንየሉ ኣይደልን እየ። እቲ ሰቡር ልቢ ዘለዎ ሰብ፡ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፤ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እየ። ኣነ ንኣኻ ፡ ንኣኻ በይንኻ ጥራይ በደልኩ፤ ኣብ ቕድሚኻውን እከይ ገበርኩ፤ ስለዚ ኸትፈርደኒ ሓቕኻ ኢኻ፤ እንተ ቐጻዕነኒውን ቅኑዕ ኣሎኻ” ክንብል ሰንዱው እየ። እምበኣር ናብ ንሱኣ ክንመጽእ ከሎና፡ ብመጀመርያ ንኣምላኽ ከም ዝበደልና ክርድኣና ኣሎም። ኃጢአትና ከሕፍረና ኣሎም። ክንጸልእ ኣሎና። ክንምለሰ ወይ ክንደግሞ ኣይንሓሰብን ኢና። ንሱብና ክንመሰል ኣይኮናን ናብ መንበረ ኑዛዜ እንቐርብ። ነቲ እንርድኦ ኩሉ ኃጢአትና ገለ ከየትረፍና ኢና ክንሳሕ ዝግብኣና። ልዕሊ ኩሉ፡ ንዘበደሉና ክንሓድገሎም መደብ ዘይብልና ከሎና፡ ምንዛዝ ትርጉም የብሉን። ስለዚ ናብ ምሥጢራት ቅድሚ ምቕራብና ወይ ንኣምልኾ ሰንበት ናብ ቤተክርስቲያን ቅድሚ ምምጸእና፡ ንዝተበኣሰናዮም ሰባት ክንዕረቕም የድልየና። ምሕረት ከይገበርና ምሕረት ኣይንረክብን ኢና። ሓደ ሓደ ጊዜ ንክንምሕር ስለ ዝኸብደና፡ ፍሉይ ጸጋ ካብ ኣምላኽ ምልማን የድልየና። ሽዑ እየ እቲ ኣምልኾና ንኣምላኽ ባህ ዜብሎ። ሽዑ እየ እቲ ዝኣሰረና ልምዲ ኃጢአትና ዚብተኹ። ሽዑ እየ ዝምድናታትና ክጥዱ ዚጅምር። ሽዑ እየ ካብ ጽልኢ ዝመጽእ ጸቕጢታት ካብ ኣእምሮና ዚለዓለልና። ሽዑ ይፈኹሰናን ክንሕጉሰን ንኽእል። ደቂ ኣምላኽ ምኻና ዘሓጉሰና ሽዑ እየ። “ኣ እግዚአብሔር ንፍቕርኻ ከም ዜሰተውዕሎ ግበረኒ። ዝተበትኽ ዝምድናታታይ ኣጥዕየለይ። ልዕሊ ኩሉ ብኃጢአተይ ክእመን ጸጋኻ ኣብዝሓለይ። ንዕርቂ ሰንዱው ልቢ ሃበኒ። ነቶም ዝበደሉኒ ኩሎም ክምሕር ሓይሊ ሃበኒ። ስለ ምሕርትካ ከኣ ኣመሰግነካ ኣሎኹ።”

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 5ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ ሰንበት - ዘገብረኛር
03 ሚያዝያ 2016	2ጠ.ሞ 2: 1-8 1ጴ.ሞ 2: 15-18 ግሓ 16: 17-19 ማቴ 25: 14-24	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> 2ይ መልእኽቲ ናብ ጠዋቲዎስ 2 “ጠዋቲዎስ ወደይ! ቦቲ ኣብ ክርስቶስ ኢየሱስ ዘሎ ጸጋ ደልድል። ነቲ ኣብ ቅድሚ ብዙኃት ምስክር ካባይ ዝሰማዕካዮ ነገር፡ ካልኣት ኪምህሩ ዝከኣሎም እሙናት ሰባት ጎድሪ ሃቦም። ከም ንፋፅ ናይ ክርስቶስ ኢየሱስ ወተሃደር ምሳይ ኳንካ መከራ ጸገብ። ንኣዘዘኡ ኬሓገሩ ዝደሉ፡ ኣብ ኣገልግሎት ዘሎ ወተሃደር፡ ብኻልእ መነባብር ኣይሕለኸን እዩ። . . . ነቲ ካብ ዘርእ ዳዊት ዝተወልደ፡ ካብ ምወታት ዝተንገሥ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘክር። እቲ ኣነ ዚሰብኩ ወንጌል እዚ እዩ።” ይብሉ። 1ይ መልእኽቲ ጴጥሮስ 2 ከአ “ከመይ ሠናይ እናገበርኩም፡ ዕሸነት ኡቶም ደናቕር ሰባት ክትዓብሱ ፍቓድ አምላኽ እዩ። ከም ኣገልገልቲ አምላኽ ብካርነት ንብሩ እምበር፡ ከምቶም ነቲ ካርነትሲ መጉልበቢ ክኖሉት ዚገብርዎ ኣይትኹኑ። ንኹሉ ሰብ ኣኸብሩ፡ ፍቕሪ ኣጎዋት ይሃልኹም፡ ንአምላኽ ፍርሀዎ፡ ንንጉሥ ኣኸብርዎ። እቲም ግብዛት፡ ነቶም ሕያዎትን ልኡማትን ጉቶትኩም ጥራይ ዘይኮነሱ፡ ነቶም ዓመጽቲውን ከይተረፈ ብኹሉ ክብሪ ተኣዘዘዎም።” ይብሉና። ግብረ ሓዋርያት 16 ብዛዕባ ጳውሎስን ሲላስን ከም ዝተኣሰሩ የዘንትወልና። “ንሳ ከአ (እታ ጠንቁሊት) ደድጎሪ ጳውሎስን ደዲጎሪናን እናሰገቡት ‘እዞም ሰባት እዚኣቶም ኣገልገልቲ ልዑል አምላኽ እዮም፡ መገዲ ምድኃን ከአ ይምህርኩም ኣለዉ’ እናበለት ዓው ኢላ ትዛረብ ነበረት። ነዚ ነገር እዚውን ብዙኅ መዓልቲ ደጋገመቶ፡ ጳውሎስ ድማ ደጎሪ ብዙኅ ምጽማም ግልጽ ኢሉ ነቲ ርኹስ መንፈስ ‘ካብኣ ክትወፅእ ብስም ኢየሱስ እእዘዘካ ኣሎኹ’ በሎ። በታ ጊዜ እቲኣውን ወፀ። ጉይቶታ ድማ ተሰፋ ረብኣኣም ከም ዘቋረጸ ምስ ረአዩ፡ ንጳውሎስን ሲላስን ኃዘዎም፡ ጉቲቶም ናብ ዕዳጋ ወሰደም፡ ናብቶም ሹማምንቲ ኣቕረብዎም።” ይብሉና። ወንጌል ማቴዎስ 25 ከአ ብዛዕባ ምሰላ መክሊት ይዛረብና። “ንንፍሲ ወክፎም ከከም ዓቕሞም፡ ንኣደ ኃሙሽተ መክሊት፡ ነቲ ካልኣይ ክልቲ፡ ነቲ ሃልሳይ ድማ ኣደ ሂብዎም ገሸ። እቲ ኃሙሽተ መክሊት ዝተቐበለ ብኡብኡ ኸይዱ ነገደሉ። ካልእ ኃሙሽተ መክሊት ድማ ረብሐ። ከምኡ ድማ እቲ በዓል ክልቲ፡ ካልእ ክልተ ረብሐ። እቲ ሓንቲ መክሊት ዝተቐበለ ግና ከይዱ፡ ምድሪ ኹዲቲ ወርቂ ጉይታኡ ሓብእ። . . . ‘ጉይታኡ ድማ ጸቡቕ! ኣታ ሕያዎይን እሙንን ኣገልጋሊ! ብወሐድ ተአሚንካ ኢኻ እሞ ኣብ ልዕሊ ብዙኅ ኪሸመካ እዩ፡ ናብ ሓጎስ ጉይታኻ ኡቶ’ በሎ። (ከምኡ ነቲ ካልኣይ)። . . . ‘ነዚ ሃዳይ ጊልያ ግና ኣብ ፍጹም ጸልማት ደርብይዎ፡ ኣብኡ ኸአ ብኸያትን ምሕርቃም ኣሰናንን ኪኸውን እዩ።” ይብሉና። <p>ወንጌል አምላኽ ነቶም እሙናት ኣገልገልቲ ከመይ ገይሩ ኣብ መንግሥቲ ከም ዝሸሞምን ዘኸብርምን ይነግረና ኣሎ። ሰለዚ ንአምላኽ ምእዛዘና ወይ ምግልጋልና ንከንቲ ኣይኮነን። ብመጀመርያ አምላኽ ንኩላትና ዝተረላለየ ክእለትን ወህበትን ይህበና እዩ። ክነፍረየሉ ድማ ይጽብ። ከም ንፋፅ ናይ ኢየሱስ ክርስቶስ ወተሃደር፡ ብናይ መነባብር ጸገማት ምክንያት ከይገበርና ክንገልግሎ ይጽበዩና። ጉይታና ብሕውትና ንእምነትና ክነርእዮ ይሓተና። እዚ ማለት ሠናይ እናገበርና፡ ዕሸነትን ጉድለትን ኣጎዋትና እናጸርና፡ ንኹሉ ሰብ እናኸበርና፡ ብፍቕሪ ኣጎዋትን ፈሪሃ-እግዚአብሔርን ክንመላለሱ፡ ካብ ኃጢአት ርኩቕና ብካርነት ክነብርን ይጽበዩና። ንመራሕቲ ሃገር/ዓጺ ብምክባርን ምእዛዘን ክንጉዓዝ ይደልዩና። ብተወሳኺ ነቲ ናይ ወንጌል ሰብከት ወይ ኣገልግሎት ከሰብልና ዚክእል ጸገም፡ መክራ ወይ ሰደት ብእምነትን ብትዕግሥትን ምቕባል ይሓተና። ከም ኣብነትና ሎሚ ቃል አምላኽ ንጳውሎስን ሲላስን የቕርበልና። ናብ ቤት ማእሰርቲ ዘብጽሖም ነታ ቦቲ ርኹስ መንፈስ ተኣሰራ እትላቕ ዝበረት ነፍሲ፡ ብሰም ኢየሱስ ስለ ዘገልገልዎ ጥራይ እዩ። ቦቲ ናታ ማእሰርቲ ዝረብሐ ሰባት ስለ ዝተጸረርዎም እዩ። ወንጌል ሓቂ ኪሰበኽ ዘየርብሖም ወገናት ኩሉ ግዜ ክህልዉ እዮም። ንምስክርነትና ብካርነት ኪዋግኡና ኣይከቋርጹን እዮም። እቲ እኩይ ሰይጣን ብግብኡ ኣንጸርና ነቶም ምሩኻቲ ወይ መተዓይይቲ ከለዓዕለልና እዩ። እንተ ኾነ ግና ኢየሱስ እዩ ዚሰዕር። ቦቲ ፈተና ከም ወርቂ ተፈቲና እናጸረና ንወጽእ ማለት እዩ። ኣብ መጨረሻ ኣብ መንግሥቲ ጉይታና ንሸመቲን ክብሩን ንበቅዕ። “እ ጉይታ ኢየሱስ! ኣነ ምሳኽ ኮይነ ክዓይን ኪዋጋእን እዩ። ኃይልኻ ሃበኒ። ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ እሙን ወተሃደርካ ግበረኒ። ናትካ ፍቕሪ ንመላእ ዓለም ከም ዚብጽሕ ግበረኒ። ኣማኻሪ ፍቕርኻ ግበረኒ። እሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>04 ሚያዝያ (ሰኞ)</p>	<p>ኢ.ሳ 65: 17-21 መዝ 30: 2, 4-6, 11-13 ዮሐ 4: 43-54</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢ.ሳያስ 65 ብዛዕባ ሓዲሽ ሰማይን ምድርን ይዛረበና። “እንሆ፡ እነ ሓዲሽ ሰማይን ሓዲሽ ምድርን እፈጥር ኣሎኹ፤ እቲ ናይ ቐደም ኣይክዘከርን፤ ፈጸሙውን ኪርሳዕ እዩ። እንሆ፡ እታ እነ ዘፈጥራ ኤየሩሳሌም ብእልልታ ክትመልእ እያ፤ ሕዝባ ኸኣ ኸሕጉሱ እዮም። እወ፡ ቡቲ እነ ዘፈጥር ተሓጉሱ፤ ንዘለዓለም ከኣ ደስ ይበልኩም። እነ ድማ ብኢየሩሳሌም ክሕጉሱ፤ ብሕዝባውን ደስ ኪብሉኒ እዩ፤ ድምፂ ብኸያትን ድምፂ ኣውያትን ድኅሪዚ ኣብኣ ኣይኪሰማዕን እዩ።” ይብለና። • ኣ እግዚአብሔር ኣምላኽይ፡ እነ ናባኻ ኣእውኹ፡ ንሰኻውን ኣጥዐኻ። . . . እቲም ቅዱሳኑ ንእግዚአብሔር ዘምሩሉ፤ እቲ ቐዱስ ዝኾነ እግዚአብሔር ዝገበር እናዘከርኩም ኣመሰግኑ። . . . ንሰኻ ከኣ ንብኸያተይ ናብ እልልታ ለወጥካለይ፤ ከለይ ፈታሕካ፤ ደስታውን ኣዕጠኸካ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 4 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ወዲ ሓደ ሹም ከም ዘሕወየ ይዛረበና። “እቲ ሹም ከኣ ‘ጉይታይ ወደይ ከይሞተ ከሎ ወረደ’ በሎ። ኢየሱስ ድማ ‘ከድ፡ ወድኻ ሓውዳልካ እዩ’ በሎ። እቲ ሰብኣይ ቡቲ ኢየሱስ ዝተዛረቦ ቃል ኣሚኑ ከይ። ኪወርድ ከሎ ኣገልገልቱ ተቐቢሎም ‘ወድኻ ሓውዳ’ ኢሎም ኣበሠርዎ። ንሱ እታ ዝሓወየላ ሰዓት ሓተቶም፤ ንሓቶም ድማ ‘ትግሊ ብሳብዓይቲ ሰዓት ናይ ቀትሪ ረስኒ ኃዲግዎ’ በልዎ። ሸቡ ኣቦኡ በታ ኢየሱስ ‘ወድኻ ሓውዳ እዩ’ ዝበሎ ሰዓት ምጻና ፈለጠ፤ ምስ ኩሉ ሥድራ ቤቱ ከኣ ኣመኑ።” ይብለና። <p>እቲ እግዚአብሔር ብኩባይ ኢ.ሳይያስ ገይሩ ዝነገረና ቃል፡ ብኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ኣብ ሞንጎ ደቂ ሰብ ወሪዱ ሓዲሽ መንግሥቲ እግዚአብሔር ማለት ቤተክርስቲያኑ ይተክል። እዛ ናይ ድኅነት መርከብ ሕሙማት ዝፍወሱላን፡ ኃጢአተኛታት ዝነጽሑላን፡ ሕዙናት ዝጸናገቡላን፡ ኣምላኽ ዝከብረላን ቦታ እያ። ብርደት መንፈስ ቅዱሱ፡ ሓዲሽ ዘመን ተኸፊቱ እዩ። እቲ ናይ እምኒ ልቢ ወጸኡ፡ ናይ ሥጋ ልቢ ይልወጥ። እዚ ሓዲሽ ልቢ ነቲ ምሥጢራት ኣምላኽ ኬስተውዕል ዝኽእል ይኸውን። እተን ድምጺ ኣምላኽ ክሰምዎ ዘይኽእላ ዝነበራ ኣእዛን፡ ድምፂ ኣምላኽ ይሰምዎ። ንኢየሱስ ዚስዕባ ነፍሳት ይበዝሓ። ወንጌል ናብ ኩሉ ዓለም ይዘርጋሕ፡ ከምኡ ሕዝቢ እግዚአብሔር ይበዝሕ። ቃል እግዚአብሔር ልባትና ይሰብር፡ ብኃጢአትና ይረትዓና። ቃል ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ምስ ወጸ፡ ኣብ ልቢ እቶም ዚኣምንዎ ወዲቐ ይፈሪ (ይልውጥ)። ጽምእ ቃል ኣምላኽ ይበዝሕ፤ ነፍሳት ይፍወሳን ይድኅናን፤ ሓዲሽ ዘመን ይኸፈት፤ ኩሉ ነገር ከኣ ብኃይሊ መፈሰ ቅዱስ ይሕደስን ከም ብሓዲሽ ይፍጠርን። እቲ ናይ ቀደም ናይ ኃጢአት ሕይወትና ተሪፋ፡ ብክርስቶስ ሓደስቲ ፍጡራት ንኸውን። ልብና ናይ ንኣምላኽ ምስ ኮነ፡ ኩሉ ይቐየር። እቲ ሓዲሽ ፍጥረት ምጻና፡ ኣብዚ ምድሪ ጀግሩ ንዘለዓለም እናደመቐ ይኸይድ። ምስ ዳዊት ከኣ “እቲም ቅዱሳኑ ንእግዚአብሔር ዘምሩሉ፤ እቲ ቐዱስ ዝኾነ እግዚአብሔር ዝገበር እናዘከርኩም ኣመሰግኑ። . . . ንሰኻ ከኣ ንብኸያተይ ናብ እልልታ ለወጥካለይ፤ ከለይ ፈታሕካ፤ ደስታውን ኣዕጠኸካ።” ክንብል ንኽእል።</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>05 ሚያዝያ (ሠሉስ)</p>	<p>ሕዝ 47: 1-9, 12 መዝ 46: 2-6, 8-9 ዮሐ 5: 1-16</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> ትንቢት ሕዝቅኤል 47 ብዛዕባ ካብ ቤተመቐደስ ዚፍልፍል ወሓዚ ማይ ይዛረቦና። “እንሆ ከአ ማይ ካብ ትሕቲ መድረኽ እታ ቤተመቐደስ ናብቲ ንሳ እትሞምቶ ናብ ምብራቕ እቢሉ ይውሕዝ ነበረ። . . . ‘እዚ ማይት እዚ ቦታ ምድሪ ናብ ምብርቕ ኣቢሉ ኸሳብ ለሰ ዮርዳኖስ ኪወርድ፣ ናብ ምወት ባሕሪ ኺፈሰስ እዩ። ናብ ምወት ባሕሪ ምስ ፈሰሰ ኸአ እቲ ማይ ጨው ባሕሪ ናብ ሞዑ ማይ ኪልወዋ እዩ። እቲ ውሕዝ ዝበጽሖ ዘበለ ኩሉ ዓይነት እንሰሳን ዓሳን ኪህልውዎ እዮም። . . . እቲ ውሕዝ ዝኣተዎ ዘበለ ድማ ኹሉ ብሕይወት ኪክበር እዩ። . . . ወሰን ወሰን እዚ ርባ በዘን በትን ኩሉ ዓይነት ፈራዩ ኣእዋም ኪበቀል እዩ። ኣቐጽልቲ ኣይኪጽምሉን ካብ ምፍራይውን ኣይኬቋርጽን እዩ። ካብቲ መቐደስ ዚፍልፍል ማይ ስለ ዜሰትዮ፣ ኣብ ወወርኒ ሓዲሽ ፍረ ኺፈሪ እዩ። ፍሬታቱ ንምግቢ ኣቐጽልቲ ድማ ንመድኃኒት ኪኸውን እዩ’ በለኒ።” ይብለና። መዝሙር 46 ከአ “ሰለዚ ምድሪ እንተ ተገልበጠት እምባታትውን ኣብ መዓመቕ ባሕሪ እንተ ጠሓሉ፣ ማይቲ እንተ ሃመመን እንተ ዓፈረን፣ ኣኸራን ብነድሮም እንተ ኣንቀጠቀጠ፣ ንሕናስ ኣይንፈርሕን ኢና። ወሓይዙ፣ ንኸተማ ኣምላኽ፣ ነታ ቐድሶቲ ቦታ፣ ማኅደር እቲ ልዑል፣ ዜሓጉሰ ርባ ኣሎ። . . . ንዑ ነቲ እግዚአብሔር ዝገበሮ ግብርታቱ ረኣዩ። ነቲ ኣብ ምድሪ ዝገበሮ ዜደንቕ ነገራት ጠምቲ።” ይብለና። ወንጌል ዮሐንስ 5 ብዛዕባ እቲ ን38 ዓመት ዝሓመመ ሰብኣይ ኣብ ቤተ ሳይዳ ኢየሱስ ከም ዘሕወየ ይነግረና። “ኢየሱስ ከአ ‘ተንሥእ እሞ ዓራትካ ኣልዒልካ ኺድ’ በሎ። እቲ ሰብኣይ ብኡብኡ ሓወየ፣ ዓራቱ ኣልዒሉ ውን ከደ።” ይብለና። <p>እቲ ካብ ትሕቲኡ ማይ ዚፈልፈለ ቤተመቐደስ፣ ኣምሳል ኢየሱስ እቲ መድኃኒና እዩ። ካብኡ ዝውሕዝ ናይ ድንኳን ኃይለ ንዝተንክፎ ዘበለ ይፍውሱ። ንኩሉ ተበላሽዩ ዝጸንሐ ሕይወት የጥዕዮ። ሕይወትና ኢየሱስ ምስ ተንክፎ፣ ቃሉ ኣብ ልባትና ምስ በጽሐ ከይለወጠ ኣይምለሰን እዩ። ብደሙ ኃጢአትና ይሕጽቡ፣ ነፍሰና ከአ ትነጽሕ። ባራዩ ኃጢአትን ሰይጣንን ምኃን ነብቅዕ። እቲ ሕሰም ናብ ጣዕሚ ይልወዋ። መንፈሱ ኣብ ልዕሊና ምስ ኣንጀርበቡ፣ ኩሉ ግዜ ልሙዓት ንኸውን፣ ብዙሕ ፍሬ ከአ ንፈሪ። ፍቕሪ፣ ሰላም፣ ሓጉሰ፣ ትዕግሥቲ፣ ልግሰ፣ ሕያውነት፣ ለውሃት፣ ርእሰኻ ምግታእን፣ እሙን ምኃንን የፍርዮልና። በዚ ከአ ንካልኣት ምክንያት ምፍጥሶም ንኸውን፣ ካብ ሰብ ከማና ወይ ካብ ዓለም ምድኃን ኪመጸና ኣይክእልን እዩ። ከምቲ ን38 ዓመት ተደኒሱ ዝነበረ ሰብኣይ፣ ኢየሱስ ጥራይ ዝነበረ ፈውሱ፣ ከምኡ ድንኳንናን ፈውሰናን ብኢየሱስ ጥራይ እዩ ዝፍጸም። ነቶም ኣብ ኢየሱስ ዝተጸግዑ ሰባት፣ ናይዛ ዓለም ምንቐጽ ኣየፍርሆምን እዩ። ከመይ ንሱ ጽኑዕ ዕርዲ እዩ። ምስ ኢየሱስ ክነብር እንተ መረጽና፣ ነበርቲ እታ ኸተማ ኣምላኽ፣ እታ ቐድሶቲ ቦታ፣ ማኅደር እቲ ልዑል ንኸውን፣ ቦቲ ኣብእ ዘሎ ዜሓጉሰ ርባ ንጠልልን ንፍውስን ንፈርን ማለት እዩ። ሎሚ ኣምላኽ ‘ናባይ ንዑ’ እናበለ ይዕድመና ኣሎ። ነቲ እግዚአብሔር ዝገበሮ ግብርታቱ ክንርኢ ንኺድ። ነቲ ኣብ ምድሪ ዝገበሮ ዜደንቕ ነገራት ከአ ንጠምት፣ እሞ ነመስግና፣ ኢየሱስ ንዓይ፣ ንዓኻ/ኺ ኃጢአተኛታት እዩ ዚፈቱ። ከም መድኃኒ፣ ከም ጠበቃና ደኣምበር ከም ፈራዲ ኣይመጽኡን። ኢየሱስ ከፍቅረካ/ኪ ኣይትደልን ማለት ድዩ? ስለምንታይ ድኣ ማዕጾ ልብካ/ኺ ትዓጽወሉ ኣሎኻ/ኺ? ኣብዛ ምድሪ ንክንደይ ዓመታት ክነብር እዩ ኢልካ/ኪ ትሓሰብ? ብርግጽ ዝፈልጠን ሓደኳ የልዮን። ሰለዚ ኣዕሩኽ ኢየሱስ ምኃን ይሕሸና። “ኦ ኢየሱስ ክርስቶስ ጉይታ፣ ዕርክነትካ እደለ ኣሎኹ። ከም እተፍቅረኒ ብቃልካ ኣፍሊጥካኒ ኢኻ እሞ፣ ንዓ ኣብ ሕይወተይ እቶ። እቲ ናባኻ ንኪቀርብ ዝኣስረኒ ኃይለ ብተኸለይ። ነተን ዝተረፋኒ መዓልታት/ዓመታት ሕይወተይ ምስኻ ክገብን እደለ ኣሎኹ። ብኢደይ ሓዘካ ኣሳልየኒ። ከፍቅረካ ጸጋኻ ኣብዝሓለይ። ኣሜን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

06
ሚያዝያ
(ሬቡዕ)

ኢ.ሳ 49: 8-15
መዝ 145: 8-9, 13-14, 17-18
ዮሐ 5: 17-30

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ትንቢት ኢ.ሳ.ያሰ 49 “ብምሽኢት ግዜ ሰማዕኩኻ፣ ብመዓልቲ ምድኃን ከኣ ረዳእኩኻ፣ ኣብዛ ሕጂ በሪሳ ዘላ ርሰትኻ ኸም ብሓድሽ ከንብረካ እየ፣ ክሕልወካን ብኣኻ ድማ ምስ ኩሎም ሕዝብታት ኪዳን ክኣቱን እየ። ‘ንኡሱራት ናጹ፣ ነቶም ኣብ ጸልማት ዘለዉ ድማ ናብ ብርሃን ወፁ’ ክብሎም እየ፣ ንሳቶም ከኣ ከምተን ኣብ መንገዲ ዚበልዩ፣ ኣብ መላጥ ኩረቢት ድማ መጓሰዩ ዚረኽባ ኣባገጊዕ ኪኾኑ እየም። እቲ ዚርገርኃሎም ኪመርሖም፣ ኣብ ዓይኒ ማይ ከኣ ኬብጽሖም እየ እሞ፣ ኣይኪጠምዩን ኣይኪጸምኡን እየም፣ ሃሩር ወይስ ፀሓይ ኣይኪጉድኡምን እየ። . . . ሰለዚ እግዚኣብሔር ከምዚ ኢሉ ይምልስ ኣሉ፦ ‘ኣደዶ ንፍረ ከርሳ ኸሳዕ ዘይትርገርኃሉ፣ ነቲ ዚጠቡ ውሉዳ ኸትርስዕ ይክኣላ እየ? ሽሕ እኳ ኣደ ውሉዳ እንተ ረሰዐት፣ ኣነስ ከቶ ኣይክርስዓኩምን እየ።’” ይብለና።
- መዝሙር 145 ከኣ “እግዚኣብሔር መሓርን ርገሩን እየ፣ ዓቃልን ብምሕረት ምሉእን እየ። እግዚኣብሔር ንኹሉ ሠናይ እየ፣ ንኹሉ ፍጥረቲ ከኣ ይርገርኃሉ። . . . መንግሥትኻ መንግሥቲ ዘለዓለም እያ፣ ንሰኻ ኸኣ ንውሉድ ወለዶ ንጉሥ ኢኻ፣ እግዚኣብሔር ቡቲ ዝሃዕ ተሰፋ እሙን እየ፣ እግዚኣብሔር ብዝገብሮ ዘበለ ኹሉ ጻድቕ እየ። . . . እግዚኣብሔር ንዝጽውዕዎ ኹሎም፣ እወ፣ ብሓቂ ንዝጽውዕዎ ኹሎም ቀረባኤም እየ።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 5 ብዛዕባ ኢየሱስ ሕይወት ከም ዝህብን፣ ሥልጣን ከም ዘለዎን ይዛረብና። “ኣቦ ንኣደኳ ኣይፈርድን እየ፣ እንተኾነ ኩሉ ፍርዲ ንወልዲ ሃቡ። እዚ ከኣ ከምቲ ነቦ ዜኸብሮ ገይሩ ኩሉ ሰብ ንወልድ ምእንቲ ኹኸብሮ እየ። እቲ ንወልድ ዘኸብሮ ነቲ ዝለኣኹ ኣቦውን ኣኸብሮን እየ። ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፣ እቲ ንቃለይ ዚሰምዕ፣ ቡቲ ዚለኣኹኒውን ዚኣምን ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኣላቶ፣ ንሱ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ይሳገር እምበር ናብ ፍርዲ ኣይክበጽሕን እየ።” ይብለና።

ኣብ ቅዱስ ታሪኽ ደጋጊምና ከም እንረኽቦ፣ እግዚኣብሔር ብግዙፍ ጥራይ ኣይኮነን ንደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጹ ዘውጽኦም። ብመንፈስውን ካብ ኣምልኾ ጣዖታትን ኃጢአቶምን ሓራ ኪኾኑ ኩሉ ጊዜ ይሰዕዩ ከም ዝንበረ ንርእዮ። ብመዓልቲ ምድኃን ከኣ ኢየሱስ ወዱ ልኦኹ ሓዲሽ ነገር ይገብር። ብመስቀል ጉታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንዓና ናይ ኃጢአት እሱራትን፣ ኣብ ትሕቲ መንግሥቲ ጸልማት ክንግዛእ ዝጸናሕናን፣ ካብ ማእሰርትና ናጻ ይገብረና። ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን ዘሳገረና ኃያል መድኃኒና ንሱ እየ። ናይ ሕይወትን ሞትን ሥልጣን ኣብ ኢዱ ዝሓዘ ሓያል ንጉሥ እየ። መንግሥቲ መንግሥቲ ዘለዓለም እያ። ንሱ ይርገርኃልና ናብ መንገዲ ጽድቂ ይመርሖና። ኣብ ልሙዕ ሻካ ዝጓሰየና ሕያዋይ ንሳና እየ፣ ናብ ዓይኒ ማይ ከኣ የብጽሖና። ምስኡ ኣይንጠምን ኣይንጸምእን ኢና፣ ሃሩር ወይስ ፀሓይ ኣይኪጉድኡናን እየ። እዚ ኩሉ ሠናይ ካበይ? ኮይኑልና? እግዚኣብሔር ኣቦ ከምቲ ኣደ ንፍረ ከርሳ ነቲ ዚጠቡ ውሉዳ ኸትርስዕ ይክኣላ፣ ከምኡ ንሱ ንዓና ከቶ ክርስዓና ስለ ዘይኸእል ንኢየሱስ ወዱ ከም ዓቢይ ህያብ ሃበና። እሞ እንታይ ንግበር? እታ ናይ “ኣሕ!” መዓልቲ ከይመጸት ከላ ነዚ ናይ ምድኃን ዕድል ንጠቐመሉ። ኣነ፣ ንሰኻ/ኸኸ ንእሸቶ ጸሎት ክንገብር ሕጂ ንክእል ኢና። ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ እስኪ ንቅረብ እሞ “ኣ ጉይታ፣ ፈውሱ፣ ድኅነት ዘድልዮ ኣብ ሕወተይ ብዘተሕ ነገራት ኣሉ። ሓደ ካብኡ ኣብ ልበይ ብዘተሕ ዘሞህለልክዎ ጽልኢ ኣሎኒ። ዝርዝር ናይ ዝጸልኦምን ዝተቐየሙኩሎምን ሰባት ኣሎኒ። ዕድል ረኺብ ሕነይ ኪፈዱ እጽበ ኣሎኹ። ቃልካ ከንብብ ወይ ኪሰምዕ ከለኹ ንኺምሕር ይሓተኒ። እዚ ከኣ ኣነ ዝኸእሎ ኣይኮንኩን። ከመይ ገይረ እምሕርም? ጸገመይ ረኣ። ክሰዕካ እኳ እንተ ደለኹ፣ ኣብዚ ኣርእሶቲ እዚ ግና ተፈላሊና ኣሎና። ነዚ ናይ “ምሕረት ወይ ፍቕሪ” እትብሎ ዘረባ ምእንቲ ክርድኣሰ ንልበይ ከተሕውየለይ ወይ ክትቅይረለይዶ ምኸኣልካ? ክሰዕካ ምእንቲ ክኸእልሱ ነዚ ምስጋራ ሰኢኒ ዘሎኹ መንደቕ ኣፍረሰለይ።” እናዳበልና ሓደ ሰጉምቲ ንግበር። ኢየሱስ ኬሕውየና እየ። ቀጺልና ከምኡ እንዳገበርና ንካልእ ክፍሊ ሕይወትና ነቕርበሉ። ናይ ለውጢ ተኣምራት ክንርኢ ከኣ ንጸቡ። ብእምነት ጸጋኡ ከይለመና ዝርከብ ድኅነት የልቦን። ግዜና ኣይነግኻን።

ዕለት	ንብ	አስተንትኖ
<p>07 ሚያዝያ (ሐምሰ)</p>	<p>ሕዝ 32፣ 7-14 መዝ 106፣ 19-23 ዮሐ 5፣ 31-47</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> ትንቢት ሕዝቅኤል 32 ብዛዕባ እግዚአብሔር ንንጉሥ ግብጺ ዘውርደሉ መቐጻዕቲ ይዛረብና። “ከዋናኣካ ከሎኹ፡ ንሰማይት ከጉልብቦ፡ ንኸዋኸብቲ፡ ከአ ከጸልምቶም፡ ንፀሓይ ብደመና ክኸውላ እዩ። ወርኒውን ብርሃና ኣይክትቀበን እዩ። ንኹሉ ብርሃናት ሰማይ ብሰርኻ ኸጸልምቶ፡ ኣብ ሃገርካውን ጸልማት ክዘርግሕ እዩ። ኣነ ልዑል እግዚአብሔር ተዛሪብ ኣሎኹ። . . . ‘ሰይፊ ንጉሥ ባቢሎን ኪለዓለካ እዩ። ነቲ ብዙግ ሕዝብኻ ብሰይፊ እቶም ኃያላት ክቐትሎ እዩ። . . . ሸዑ ንማይትካ ከጸርዮ፡ ንርባታትካ ደማ ኸህድኣን ከም ዘይቲ ለመም እናበለ ኸምዘውሕዝ ክገብር እዩ።” ይብል። መዝሙር 106 ከአ “ኣብ ሲና ብወርቂ ምራኽ ገበሩ፤ ነቲ ዝሠርሕዎ ጣዖት ደማ ሰገድሉ። ንኸብሪ እግዚአብሔር፡ ንምሰሊ ሣዕሪ ዘበልዕ ብዕራይ ለወጥዎ። ኣብ ሃገረ ግብጺ ነቲ ዓቢይ ተአምራት ብምግባር ዘድኃኖም ኣምላኽ ረስዕዎ። ንሱ ኣብ ግብጺ ዓብይቲ ተአምራት፡ ኣብ ባሕሪ ኤርትራ ኸአ ዜደንቐ ነገራት ገበረ። ሸዑ እግዚአብሔር ‘ኬዋናኣም እዩ’ በለ። ግናኽ እቲ እግዚአብሔር ዝኃረዮ ሙሴ፡ ኣብ ሞንጎ እግዚአብሔርን ሕዝቡን ደው ኢሉ፡ ተቐጠዑ ኸዩዋናኣም ካብ ቐዋዓኡ ኸምለሰ ንእግዚአብሔር ለመካ።” ይብልና። ወንጌል ዮሐንስ 5 ከአ ብዛዕባ መሰኻኽር ኢየሱስ ይዛረብና። “ኣነ ብዛዕባ ርእሰይ ባዕለይ እንተ መስከርኩ ምስክረይ ሓቂ ኣይኮነን። ንኣይ ዚምስክረለይ ካልእ ኣሎ፤ እቲ ንሱ ብዛዕባይ ዚምስክር ምስክርነት ከአ ሓቂ ምኅኑ እፈልጥ እዩ። ንሰኻትኩም ናብ ዮሐንስ ለእኽኩም፡ ንሱ ኸአ ሓቂ መስክረኒ። እዚ ግና ንሰኻትኩም ምእንቲ ኸትድኅኑ ኢሉ እዩ ዝብሎ ዘሎኹ እምበር ኣነሰ ምስክር ሰብ ዝቐበል ኣይኮነኩን። . . . ኣነ ግና ካብ ዮሐንስ ዚዓቢ ምስክር ኣሎኒ። እዚ ኸአ እቲ ኣቦይ ክፍጽሞ ኢሉ ዚሃበኒ ግብሩ፡ ኣነውን ዝገብር ዘሎኹ፤ ኣቦይ ከም ዝለኣኸኒ ንሱ ምስክረይ እዩ። እቲ ዝለኣኸኒ ኣቦይ ከአ ባዕሉ መስኪሩላይ ኣሎ።” ይብልና። <p>ጸሓፍት ፈሪሳውያንን ኩሉ ጊዜ ‘ካብ ኣምላኽ ከም ዝተለኣኸካ መረጋገጸ ምልክት ሃበና’ ኣናበሉ ንኢየሱስ ይጸረርዎ። ንሱ እቲ መሲሕ ወዲ ኣምላኽ ምኅኑ ቡቲ ዝፍጽሞ ዝነበረ ግብርታቲ ክቐበልዎ ኣይደለዩን። ሕዝቢ ከም ልኡኽ እግዚአብሔር ምእንቲ ከይቅበሎ ከአ ምኽንያት ክረኽቡሉ ጥራይ ይደልዩ ነበሩ። እናረኣዩ ዘይርእዩ እዮም ዝነበሩ። ሎሚ እዚ ቃል እዚ ንዓናውን ይኸሰና ኣሎ። ክንደይ ጊዜ ኢና ቃሉ እናሰማዕና ዕሸሽ እንብሎ። ብብዙሕ መመኽንይታት ኢና ኣብ ግብሪ ከይነውዕሎን፡ ካብ ሕይወትና ከነርሕቕን እንፍትን። ብትዕቢት ርእሰና ነልዕል። ንኣምላኽ ከይተረፈ ‘እቲ መንገዲ እዚ ኣይኮነ’ ክንብሎ ንደፍር። ናትና ኣማልኸቲ ኣብ ክንዳኡ ንትክእ ኣሎና። ከምቲ ኣብ ምድረ በዓ ምሰሊ ምራኽ ብምምላኽ ዝጠፍኡ ደቂ እስራኤል ንመሰል። ንኣብነት፡ ጊዜ ዘምጽኦ ቅዱስ ሕይወት እዩ እንዳበልና ብዙሓት ክርስቲያን ነቲ ዓለማዊ ኣተሓሳስባን ኣካይዳን ከም ቅድሚ መርዓ ዚግበር ፍኑው ጸታዊ ርክብ፡ ወይ ተኣካኺብካ ንግዜኡ ብዘይ ቃል ኪዳን ምንባር፡ ፍትሕ፡ ጥንሲ ምንጻል ዘአመሰሉ ምስ ቃል ኣምላኽ ብቐጥታ ዝጸረፉ እኳ እንተ ኾኑ፡ ተቐቢልናዮም ንኸይድ ኣሎና። ነቲ ቃል ክርስቶስ ንነጽጎ ኣሎና ማለት እዩ። ካብ መምርሒ ሕይወት ክርስትና፡ መመሪጽና ጥራይ ክንቐበል ከሎና፡ ኢየሱስ ንሕወትና ኪመርሖ ኣይንፈቐድን ኣሎና ማለት እዩ። ገሌና ክርስቲያን እም ከኣ፡ ነቶም ቅዱሳት ጽሑፋት ብሳይንስ ክንመምዮም ንፈቱ። ወይ ኣእምሮና ዘይርድኦ ‘ክኣምኖ ኣይክእልን እዩ’ እናበልና ክነጽጎ ንርከብ ኣሎና። ገሌና ጨራሪምና ቆራሪምና ንሞራላዊ ይኹን መንፈሳዊ ትምህርቲ ቤተክርስቲያን ዘትረፍናሉ የብልናን። ከም ድላይና ክንከይድ ንመርጽ። ንዛይማኖትና ባህላዊ ትርጉም ጥራይ ሓዘ ከም ዝተርፍ ንገብር ኣሎና። ኢየሱስ ዘርእየና መንገዲ ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ ክንወስድ፡ ክነፍቕሮን፡ ክነምልኸንን፡ ንሱ ኪመርሖና ክንፈቐድሉን እዩ ምሂሩና። ምስ ቅዱሳንን መላእኽትን ከአ ብካብረት ክነብር ይጸበዩና። ቃል ኣምላኽ ንትጽቢታት ሥጋን ዓለምን ኬሓገሱ ክንጽበዮ ኣይንክእልን ኢና። ከምኡ ክንገብር ምስ እንፍትንን ንመልእኽቲ መድኃኒና ንነጽጎ ኣሎና ማለት እዩ። ቦታኡ ወሪሰና ንሕና መራሕቲ፡ ንሱ ከአ ተመራሒ ንገብር ኣሎና ማለት እዩ። “ኦ ጉይታ ኢየሱስ ንቃልካ ብምሉኡ ኪቐበሎ መሃረኒ። እምነት ወሰኸኒ። መቐረት ሕይወትካ ከየሰተማቐርኩ ብማዕዶ ከይጉሕፎ ሓልወኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

08
ሚያዝያ
(ዓርቢ)

ጥበ 2፣ 10,
12-22
መዝ 34፣
17-22
ዮሐ 7፣ 1-
2, 10, 25-
30

ካብዚ ዘንበብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ጥበበ ሰሎሙን 2 ብዛዕባ እቶም ክፍላት ሰባት ዝሓሰብዎን ዝገብርዎን ይዛረቡና። “ንዑ ነቲ ጻድቕ መነፈንጠራ የዳልወሉ፣ ንሱ ኣብ መንገድና ደው ዝበለ ዓንቃፊና እዩ። ንተግባርና ድማ ተቃዋሚ እዩ፣ ‘መፍረስቲ ሕጊ ሙሴ! ገሃስቲ ትውፊት ኣቦታቶም!’ እናበለ ዝጸርፈና ንሱ እዩ። ንኣምላኽ ‘እፈልጦ እየ’ ዚብል። ንዝላገር እሱ ክኣ ‘ወዲ እግዚአብሔር’ ኢሉ ይጽውዕ። ንሱ ንሓሳባትና ብምሉኡ እዩ ዚቃወሞ። ምርእዩ ጥራይ ንኣና ስቃይ እዩ። . . . ክፍላት ሰባት ከምዚ ኢሎም እዮም ዚሓሰቡ። ግናኸ ብናይ ባዕላቶም ክፍላት ዝዓወሩ፣ ጊጉያት ሰባት እዮም። ንሓቶም ነቲ ኅቡእ ምሥጢር ኣምላኽ ዘይተረድኡ፣ ቅዱስ ሕይወት፣ ዓሰቢ ከም ዘለዎ ዘይተተሰፈወ፣ ንጹሕ ሕይወት ጥጋ ከም ዘለዎ ዘይፈልጡ ሰባት እዮም።” ይብሉና።
- መዝሙር 34 ከኣ “ጻድቃን ናብ እግዚአብሔር የእውዩ፣ ንሱ ድማ ይሰምዖም፣ ካብ ኩሉ መከራኣምወን የናግፎም። . . . ናይ ጻድቕ መከራ ብዘተገእዩ፣ እግዚአብሔር ግና ካብ ኩሉ የናግፎ። እግዚአብሔር ንኩለንተናኡ ይባልሆ፣ ካብ ኣዕጽምቲ ድማ ሓንቲ እኳ ኣይትሰበርን። ክፍላት ንክፍእ ሰብ ይቐትሎ፣ ንጻድቕ ዘጸልኡ ከኣ ኪኹነኑ እዮም። እግዚአብሔር ንባርቲ ይብጀዎም፣ ካብቶም ኣብኡ ዘዕቐቡ ከኣ ሓደ እኳ ኣይኪኃፍርን እዩ።” ይብሉና።
- ወንጌል ዮሐንስ 7 ከኣ “ኢየሱስ ከኣ ኣብ ቤተ መቐደስ ኪምህር ከሎ ዓው ኢሉ 'ንኣይ ትፈልጡኒ፣ ካበይ ምኅነይውን ትፈልጡ ኢኹም። ኣነ ብርእሰይ ኣይመጸእኩን፣ እቲ ዝለኣኸኒ ግና ሓቀኛ እዩ፣ ንእኡ ንሰኻትኩም ኣይትፈልጥዎን ኢኹም። ኣነ ግና ካብኡ እየ፣ ንሱ ስለ ዝለኣኸኒ ከኣ እፈልጦ እየ' በለ። ክንዝዎ ደለዩ፣ ጊዜኡ ስለ ዘይበጸሐ ግና ኢዱ ዘልዓለሉ ሓደ እኳ ኣይነበረን።” ይብሉና።

ኢየሱስ ደጊሙ ደጋጊሙ ንሱ እቲ ካብ ኣቦ ዝተላእከ ምኅኑ ብግልጺ ይነግረና። ነታ ኣቦኡ ዝደልዎ መንገዲ ጽድቂ ከኣ ይምስክር። ነታ ናብ ኣቦ ወይ ናብታ ሰማያዊት ቤቲ እተኣቲ መንገዲ የርእየና። ንሱ ኸኣ ብኢየሱስ ወዱ ምእማን እዩ። ንሱ “መንገድን ሓቅን፣ ሕይወትን” እዩ። ንእኡ ምስ ረእና ኢና ንሰማያዊ ኣቦና ክንርእዮን ክንፈልጦን እንኽእል። ነታ መንገዲ ኣምላኽ ዚሰዕብ ጻድቕ ሰብ ተቋወምቲ ኣለወዎ። ብዙሓት ኣተሓሳስባኦምን መንገዶምን ጠዋይ ስለ ዝኾነ፣ ነቲ ቅነዕ ነገር ዚፈቲን ዚገብርን ሰብ ይጸልኡን ይቃወሙን። ክጉድእዎ ድማ ህርድግ ይብሉ። ስለዚ ናይ ጻድቕ መከራ ብዘተገእዩ፣ ክፍተን እዩ። ኣምላኽ ግና ካብ ኩሉ ክፍላቶም ይሕልዎ እዩ። ይገርመና ይኸውን ስለ እቲ መንገዲ ኣምላኽ ምስ ሓዘና ዝገጥመና ተቃዋሚን ጸቕጥን። ካብ ቤተና ከይተረፉ “እዚ ጽቡቕ ኣይኮነን፣ ክንገብር ኣይበልናን” ዚብል ምኽሪ እንተ ሂብና፣ ‘ኣቤት ተጻዕቑለይ! መን ኪንካ/ኪ ደኣ ኢኻ/ኺ?’ ይብሉና። ብክፍላቶም ስለ ዝዓወሩን ንእኡ ክሸፍኑ ስለ ዝፍትኑን እዩ። ጊጉያት ሰባት እዮም። ንሓቶም ነቲ ኅቡእ ምሥጢር ኣምላኽ ዘይተረድኡ፣ ቅዱስ ሕይወት፣ ዓሰቢ ከም ዘለዎ ዘይተተሰፈወ፣ ንጹሕ ሕይወት ጥጋ ከም ዘለዎ ዘይፈልጡ ሰባት እዮም። እሞ ንድሕሪትዶ ንመለስ? ንኣታቶም ክንብል ነታ ኣምላኽ ዘይፈትዎ ጊግይቲ መንገዲዶ ንኩተል? ሎሚ ቃል ኣምላኽ ፦ ‘ምኽሪ ክፍላት ሰባት ሰሚዕካ/ኪ ወይ ፈሪህካ/ኪ መንገዲ ጽድቂ ኣይትግደፍ። ኣምላኽ ካብቲ ምትንኅሎም ባዕሉ ኪሕልወካ/ኪ እዩ። ኣይትፍራህ፣ ጽናዕ/ዒ፣ ትባዕ/ዒ ካብ ፍቕሪ ከይወጸኻ/ኺ ንቅድሚት ኪድ/ዒ’ ይብሉካ/ኪ ኣሎ። ንሓቂን ንፍቕሪን ክምስክር ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ምትንኅል እቶም ክፍላት ሰባት ተጻዕሩ ክሳዕ መስቀል በጺሑ ተዓዊቲ እዩ። ንሕና ከኣ እታ እንኮ መንገዲ ድኅነትና ንሳ እያ እሞ፣ ንፍቕሩ ክሳዕ መጨረሻ ንሰዓባ። “ኣ ጉይታይ! ከምቶም ምእንቲ ሰምካ ኢሎም ብሕወቶም ዝመስኩሩ ሰማዕታትካ ምእንቲ ክምስክረልካ ኃይልን ትብዓትን ሃበኒ። መዓልቲ መዓልቲ መስቀለይ ጸይረ ክሰበካ ኣብቀዓኒ። ኣሚን!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

09
ሚያዝያ
 (ቀዳም)

ኤ.ር 11: 18-20
 መዝ 7: 2-3, 9-12
 ዮሐ 7: 40-53

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ትምቢት ኤርሚያስ 11 ብዛዕባ ጸላእቱ ንኤርሚያስ ኪቐትልዎ ውዲት ከም ዝገበርሉ ይነግረና። “እግዚአብሔር ኬጥፍኡኒ ውዲት ከም ዝፈሓሉይ እግዚአብሔር ኣፍለጠኒ። ኣነ ግና ከምቲ ናብ ማሕረዲ ዚወስድዎ ሓላል ገንሸል ነበርኩ። ንሓቶም ‘ስሙ ኸይዝከር ነታ ኣም ምስ ፍሬኣ ነጥፍኣያ፣ ካብ ሃገር ሕያዋን ድማ ንመንቀሳ’ ኢሎም ውዲት ከም ዝደበቐለይ ኣይፈለጥኩን። ሸው ‘ኣ እግዚአብሔር ጉይታ ሠራዊት፣ ቅኑዕ እትፈርድ፣ ልብን ሓሳባትን ከኣ እትምርምር ንሰኻ ኢኻ። ነገሪይ ኣሳኻ ኣማዕቁብ ኣሎኹ እሞ፣ ምፍዳይ ሕኔኻ ኣብኣቶም ኣርእየኒ’ ኢሊ ጸሎኹ።” ይብለና።
- መዝሙር 7 ከኣ “እንተ ዘይረዳእኪ ግና ጸላኢያይ ሓደ እኛ ኺረድኣኒ ናብ ዘይኸእለሉ ቦታ መንጠሉ ኺወስድኒ ከም ኣንበሳውን ኪሰላልዓኒ እዩ። . . . ስለዚ፡ ኣ እግዚአብሔር ጻድቕን ንጹሕን ምኅንይ ትፈልጥ ኢኻ እሞ ፍረደለይ። ሓሳብን ድላይን እትምርምር ጻድቕ ኣምላኽ ኢኻ እሞ፣ ንኸፍኣት ኃዋኣን ኣጥፍኣዮ፣ ንጻድቕ ግና ዓሰቡ ሃቡ። ዋልታይ ኣምላኽ እዩ፣ ንሱ ንቕኑዓት ልቢ የድሕናም እዩ። ኣምላኽ ቅኑዕ ፈራዲ እዩ፣ ንኸፍኣት ከኣ ኩሉ መዓልቲ ይኹንናም። ንሓቶም እንተ ዘይተመልሱ፣ ሰይፍ ይሰሕል፣ ቀስቲ ከኣ ይግትር።” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 7 ከኣ “ካብቶም ሕዝቢ ነዚ ዘረባዚ ሰሚዖም፡ ‘እዚ ብሓቂ እቲ ነብይ እዩ’ በሉ። ካልኣት ከኣ ‘ክርስቶስ እዩ’ በሉ። ገሊኦም ግና ‘ክርስቶስ ካብ ገሊላ ድዩ ዚመጽእ? ክርስቶስ ካብ ዘርኢ ዳዊት፣ ካብታ ዳዊት ዝነበረላ ዓዲ ካብ ቤት ልሔም ከም ዚመጽእ ጽሑፍዶ ኣይነግርን እዩ?’ በሉ። ስለዚ ኣብቶም ሕዝቢ ብእኡ ምኽንያት ምፍልላይ ኮነ። ገሊኦም ኪገዝዎ ደለዩ፣ ኢዱ ዘልዓለሉ ግና ሓደ እኛ ኣይነበረን።” ይብለና።

ካብዚ ቃል ኣምላኽ ሓቂን ሓሰትን ኪራጸማ ኢና እንርኢ። ቐደምውን እንተ ኾነ ነቶም እግዚአብሔር ንደቂ እስራኤል መንገዱ ኬርእይዎም ዝልእኩሎም ዝነበረ ነብያት የሳጉጉዎን ይኣሰርዎምን ከም ዝነበሩ ንርኢ። ስለምንታይ እቲ ናይ ኣምላኽ ቃል፡ ምስቲ እቶም ብመንገዶም ኪመላለሱ ዚደልዩ ዓበይትን መራሕትን ይጋጮ ስለ ዝነበረ፡ ነቲ ድምጺቲ ኬጥፍእዎ ብምሉእ ሓይሎም ይቃለሱ ከም ዝነበሩ ንርኢ። ኢየሱስ እውን ከምኡ ተጻብኦ ፈሪሳውያንን፣ ጸሓፍትን መግህራንን ሕግን የጋጥሞ። ኣብ መጨረሻውን ክቐትልዎ ወሲኖም። እዚ ኩሉ ግና ብዘይ ፍቕድ ኣምላኽ ዚፍጸም ነገር ኣይኮነን። ኣምላኽ ንደቂ ሰባት ናይ ምርጫ ናጸነት ስለ ዝሃዕም ነቲ ክፋእውን ኪመርጽዎ ይገድፎም እዩ። ሰባት ወይ ብወገን መንግሥቲ ኣምላኽ ወይ ከኣ ብወገን መንግሥቲ ጸልማት ይሰለፉ ማለት እዩ። ዮሐንስ መጥምቕ ንሄሮድስ ሰይቲ ሓውኻ ከተእቲ ኣይግብኣካን እዩ ስለ ዝበሉን ስለ ዝገሰጸን ማእሰርትን ምሰዳናን ይሰዕቡ። ነቢይ ኤርሚያስ ከኣ ንደቂ እስራኤል ብሰንኪ ኣምልኾ ጣዖትን ኃጢአትን ኣብ ልዕሊ ሕዝቢ እስራኤል ኪወርድ ዘለዎ መዓት የጠንቅቆም ስለ ዝነበረ፡ ብዙሓት ካብ ዓበይትን መራሕትን ጸላእቲ ኣጥሩዩ ነበረ። ኬጥፍእዎ ከኣ ይጽዕሩ ነበሩ። ብዛዕባ ኢየሱስ ከኣ ‘እዚ እቲ ክርስቶስ ድዩ ኣይኮነን’ ዚብል ሕቶ ነቲ ሕዝቢ ኪፈላልዮ ንርኢ። ንቃል ኣምላኽ ምቕባል ዓቢይ ትሕትና ይሓትት። እቶም መራሕትን ሊቃውንትን ከኣ ብምኽንያት ትዕቢቶም ነቲ ቃል ኣምላኽ ክጸረርዎ ንረኽቦም። ሎሚ ንሕናውን ንቃል ኣምላኽ ብተዕቢትና ንጸረሮ ከይንህሉ ክንምርምር ይግበእና። ንኣብነት፡ ሎሚ ቤተክርስቲያን ዓመተ-ምሕረት ኣዊጃ ኣላ። እቲ መልእኽቲ ከኣ “ተነሱሉ ምስ ሓውኹም/ሓፍትኹም ተዓረቑ። ናይ ምሕረት ሥራሕ ግበሩ” ዚብል እዩ። ነዚ መልእኽቲ ብኸመይ ተቐቢልናዮ ኣሎና? ኣምላኽ ንኣይ፡ ንኣኻ/ኸ ይዛረብና ከም ዘሎ ኣስተዋዒልናሉዶ? ከም ዘይምልከተና እንተ ኬድና፣ ምስ ኣሕዋትና እንተ ዘይተዓረቕና፣ ኣንጻር ኣምላኽ ተሰለፍና ምህላውና ከነስተውዕል ይግብእና። ኣንጻር ኣምላኽ ምሰላፍ ከኣ ሳዕቢን ኣለዎ። ኣብ መጨረሻኡ ኪጉድኣና እዩ። ስለዚ ንምሕረትን ሰላምን ዕርቕን ንፍትሕን ልባትና ንኸፈተሉ። ንርእሰና ፈውሲ ክንረክብ ኢና እንገብር። “ሎሚ ዕርቂ ኣይደሊ፡ ጽባሕ ዕርቂ ኣይደለ!” ዚብል ሰብ ኣብ ሞንገና ከይህሉ ንጸልየሉ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ፡ ንቃልኻ ከዩዕብርን ከይጸብኣን ሓልወኒ። እምነት ወሰኸኒ። ንምሕረት ልቢ ክፈተለይ። ንዝበደልኩዎም ምሕረት ክልምን፣ ንዝበደሉኒ ከኣ ክምሕር ጸጋኻ ሃበኒ። ኣሚን!”

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - 6ይ ሰሙን ጸመ አርብዓ

ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ ሰንበት - ዘኒቆዲሞስ
10 ሚያዝያ 2016	<p>ሮማ 7: 3-4 1ዮሐ 5: 1-5 ግሐ 8: 18-25 ዮሐ 3: 1-12</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> መልእኽቲ ናብ ሱብ ሮማ 7 “እምበኣር ሱብኣዶ ብሕይወት እንክሎ፡ ንኻልእ ሱብኣይ እንተ ኾነት፡ ዘማዊት እያ ትበሃል። ሱብኣዶ እንተ ሞተ ግና ካብቲ ሕጊ ሓራ ወጺኦ እያ እሞ ንካልእ ሱብኣይ እንተ ተመርጻዎት ዘማዊት ኣይኮነትን። ስለዚ ንአምላኽ ፍረ ምእንቲ ኻንፈሪ፡ ንሰኻትኩምውን ኣጎሞተይ ንኻልእ፡ ማለት ነቲ ካብ ምወታት ዝተንገሥኦ ምእንቲ ኻንተኮነ፡ ብሥጋ ክርስቶስ ካብ ሕጊ መሱራ ሓራ ወጺእኩም ኢኹም።” ይብለና። 1ይ መልእኽቲ ዮሐንስ 5 ከእ “ኢየሱስ መሲሕ ከም ዝኾነ ዚአምን ዘበለ ኹሉ ካብ አምላኽ ዝተወልደ እዩ፡ እቲ ንወላዲ ዜፍቅር ኩሉ ነቲ ካብኡ ዝተወልደውን የፍቅር እዩ። ንአምላኽ ብምፍቃርን ትጸዛዛቲ ብምሕላውን ኢና ነቶም ደቂ አምላኽ ከም እነፍቅርም እንፈልፍ። . . . ካብ አምላኽ ዝተወልደ ዘበለ ኹሉ ንዓለም ይሰዕራ። እታ ንዓለም እንሰዕራላ ዓወት ከእ እምነትና እያ። ንዓለም ዚሰዕራኹ መን እዩ? እቲ ንኢየሱስ ወዲ አምላኽ ከም ዝኾነ ዚአምንዶ ኣይኮነን?” ይብለና። ግብረ ሕዋርያት 8 ብዛዕባ ሲሞን እቲ ጠንቋሊ ኣብ ሰማርያ ዝገበር ይነግረና። “ሲሞን ከእ መንፈስ ቅዱስ ቡቲ ምንግር ሓዋርያት ከም ዝተዋህቦ ምስ ረኣየ ከምዚ እናበለ ገንዘብ ኣምጽኦሎም፡- ‘እቲ ኢደይ ዘምብረሉ መንፈስ ቅዱስ ምእንቲ ኺቐበልሉ፡ ንኣይ ከእ እዚ ሥልጣን እዚ ሃብኒ።’ ጴጥሮስ ከእ ‘ነቲ ህዮብ አምላኽሲ ብገንዘብ ክትዕድግ ስለ ዝሓሰብኩ፡ ገንዘብካ ምላኽ ይሞቶኡ፡ ልብኻ ኣብ ቐድሚ አምላኽ ቅኑዕ ስለ ዘይኮነ ከእ፡ ኣብዚ ነገርዚ ክፍሊ ወይ ግደ ዮብልካን። እምበኣርሲ ካብዚ ኻፍኣትካ እዚ ተነሳሕ፡ ምናልባሽ ሓሳብ ልብኻ እንተ ኃደገልካ ንእግዚኣብሔር ለምና። ኣብ መሪር ቅንእን ኣብ ማእሰርቲ ኃጢአትን ከም ዘሎኻ እርእየካ ኣሎኹ።’ በሎ።” ይብለና። ወንጌል ዮሐንስ 3 ብዛዕባ ኒቆዲሞስ ብለይቲ ምስ ኢየሱስ ምርኻቡ የዘንትወልና። “ኢየሱስ ድማ ‘ሱብ ካልኣይ ጊዜ እንተ ዘይተወልደ ፣ መንግሥቲ አምላኽ ኪርእያ ኩቶ ከም ዘይክእል፡ ብሓቂ ብሓቂ እብልካ ኣሎኹ።’ ኢሉ መለሰሉ። ኒቆዲሞስ ከእ ‘ሱብክ ምስ ኣረገ ከመይ ኢሉ ኪውለድ ይኽእል? መለሱ ናብ ከርሚ እኖኡ ኣትዩሰ ኪውለድዶ ይኽእል እዩ?’ በሎ። ኢየሱስ ድማ ከምዚ ኢሉ መለሰ፡- ‘ብሓቂ ብሓቂ እብልካ ኣሎኹ። ሱብ ካብ ማይን ካብ መንፈስ ቅዱስን እንተ ዘይተወልደ፡ ናብ መንግሥቲ አምላኽ ኪኣቱ ዚኽእል ኩቶ የልቦን። እቲ ካብ ሥጋ ዝተወልደ ሥጋ እዩ፡ እቲ ካብ መንፈስ ዝተወልደ ከእ መንፈስ እዩ።’ ከም ዝበሎ ይነግረና። <p>ንሕና ክርስቲያን ብማይን መንፈስ ቅዱስን ዳግም ተወሊድና ኢና። ክንዋመቅ ከሎና፡ ሚሮን ክንቅባእን መንፈስ ቅዱስ ክንቅበል ከሎና ዝፍጸም ምሥጢር እዩ። ሽዑ ውሉድ አምላኽ ኮይና ብመንፈስ ንውለድ ማለት እዩ። እዚ ምሥጢርዚ ኣዝዩ ዓቢይ እዩ። ውህበት መንፈስ ቅዱስን ውሉድ አምላኽ ምኅንን ብገንዘብ ክግዛእ ዝኽእል ኃይሊ ኣይኮነን። ነቶም ብኢየሱስ ክርስቶስ ብምእማን ንመንፈሱ ኪወሃሎም ዚልምኑ ብኸምኡ ዚወሃብ እዩ። ካብ አምላኽ ዝተወልደ ዘበለ ኹሉ ንዓለም ከም ዝሰዕራ፡ ንሕና ከእ ገንዘብ አምላኽ ወይ ንአምላኽ ዝተመርጹን ዝተወልደን ሕዝቢ ንኸውን። ኣብ ዓለም እንዳ ነበርና ናይ ዓለም ኣይኮናን። ንሥጋ፡ ንዓለም፡ ንሰይጣን ገዲፍና ደጊም ናይ አምላኽ ኮይና ኢና። ክርስቶስ ብመስቀሉ ሓራ ኣውጺኡና እዩ። እቲ መንፈስ ከእ ነቲ ኩሉ ሥጋ ዘይኸእሎ የኽእለና። ብኃጢአትና ይረትዓና፡ ናብ ንስሓ የእትወና፡ ናብ ኩሉ ሓቂ ይመርሓና፡ መንፈስ ጽድቂ የልብሰና፡ ንአምላኽ ተሓገጥና ከም እንእዘዞ ይገብረና። ነጎሞትና ኣኃትናን ከም እነፍቅርም ይገብረና። እንተ ኾነ ግና ንአምላኽ ክንሰዕሶ ወይ ከይንሰዕሶ ኩሉ ጊዜ ናይ ምውሳን ናጽነትና ዝተሓለወ ስለ ዝኾነ፡ ብዙሓት ንአምላኽ ሕቕና ሂብናዮ ናብ ዓለም ክንምለስ ንርኩብ ኢና። ከምቲ ‘ብጽሒተይ ሃበኒ’ ኢሉ ቤት ኣቦኡ ሓዲጉ ናብ ዓለም ዝኸደ በታኒ ወዲ ንመሰል። ካብ ቤት ሰማያዊ ኣቦና ወጺና ዝያዳ ነጻነት እንረክብ ወይ ከም ድላይና ክንፀንድርን ክንሕጉሰን እንኽእል ስለ ዝመስለና እዩ። ብማዕዶ ናይ ዓለም ነገራት ጽቡቕን ሰሓብን ይመስለና። ምስ ኣቶኻዮ ግን ብሓሳት ዝተሸፈነ ኮይኑ ይጸንሓና። ስለዚ ሎሚ ቃል አምላኽ ካብ ቤት ኣቦና ከይንውጽእን፡ ኢየሱስ ንሕውትና ክመርሖ ክንፈቐደሉን ይምዕደና ኣሎ። ንሰምዓዮ፡ “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ቅዱስ መንፈስካ ኣይተግድፈኒ። ብውህበታትካ ምልእኒ። ንኣገልግሎትካ ኣብቅጥኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>11 ሚያዝያ (ሰኑይ)</p>	<p>ዳኒ13: 41-62 (መጽሐፈ ሶስና) መዝ 23: 1-6 ዮሐ 8: 12-20</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> ትንቢት ዳኒኤል 13 (መጽሐፍ ሶስና) ብዛዕባ ሶስና ብክልተ ደዓኑ ንዝመ-ት ከም ዝተፈተነትን፡ ብሰንገም ብሓሶት ንሞት ከም ዝተፈርደትን የዘንትወልና። “ንሓቶም ሸማግለታት ሕዝብን ደዓኑን ስለ ዝነበሩ፡ እቲ ጉባኤ ሕዝቢ ኣመኖም። ‘ሶስና ትሙት’ ኢሎም ከኣ ፈረዳ። ሸዑ ሶስና ብዓቢይ ድምጺ ኣእወየት ‘ኣ ዘለዓለማዊ ኣምላኽ፡ ካባኻ ኸሕባእ ዚክእል ምስጢር የልቦን፤ ንኹሉ ነገር ከይኮነ ኸሎ ትፈልጦ ኢኻ። እሱም ሰባት እዚኣቶም ብሓሶት ይኸሰኒ ከም ዘለዉ ንሰኻ ትፈልጥ ኢኻ። . . . ’ እናበለት ጸለየት። እግዚአብሔር ጸሎታ ሰምዐ፡ ልክዕ ሶስና ኸትቅተል ኪወስድዎ ከለዉ፤ ንዳኒኤል ዝተባህለ መንእሰይ ኣለዓዓሎ። ንሱ ብዓቢይ ድምጺ ‘ኣነ ካብ ደም እዚኣ ሰበይቲ እዚኣ ንጹሕ እየ’ እናበለ ዓው ኢሉ ተዛረበ።” ቀጺሉ እቲ ጽሑፍ ከም ዝነግረና፡ እቲ ሕዝቢ ንዳኒኤል ኪሰምዕ ደው ይብል። ክፍኣት ኢቶም ደዓኑ ከኣ ይግለጽ። ሶስና ከኣ ብኢድ ኣምላኽ ትድገን። መዝሙር 23 ከኣ እግዚአብሔር ንሳና ከም ዝኸነ ይምህረና። ንሱ ብኩሉ ከም ዝሓልየልና ይነግረና። “ንሱ ሓዲሽ ኃይሊ ይህበኒ፤ ከምቲ ዘተስፈወኒ፡ ብመንገዲ ጽድቁ ይመርካኒ። ግብ ዝበለ ጸልማት ብዘለም ርባ እኔ እንተ ኸድኩ፡ እግዚአብሔር ምሳይ ኢኻ እሞ ኸፍኣ ኣይፈርህን እየ፤ በትርኻን መጉሰኻን ይሕልዎኒ እየን።” እናበለ ዘጸናንዕ ቃላት ይህበና። ወንጌል ዮሐንስ 8 ከኣ ኢየሱስ ናይ ዓለም ብርሃን ምዃኑ ይነግረና። “ሸዑ ኢየሱስ ‘ኣነ ብርሃኑ ንዓለም እየ፤ እቲ ዚሰበኒ ከኣ ብርሃን ሕይወት ኪረክብ እምበር ብጸልማት ኣይኪኸይድን እየ’ እናበለ ከም ብሓድሽ ተዛረዎም።” ይብልና። <p>ኢየሱስ ንጸልማት ሕይወትና ዜርሕቕልና መድኃኒና እየ። ብመንገዲ ጽድቁ ከኣ ይመርካና። እቲ እኩይ (ሰይጣን) ወይ ክፍኣት ሰባት ንሕወትና ኪሞፍኡ ኪፍትት ከለዉ፡ ጸሎትና ሰሚዑ ኣምላኽና እቲ ዜድገናና ከምቲ ንሶስና ካብ ሞት ዜድኃና፡ ንኣናውን ከምኡ ንክረድኣና ደብኽ ይብል። ሎሚ ንኣይ፡ ንኣኻ/ኸ ብዘይ ረዳኢ ንጠፍኣ ዘሎና ኮይኑ ዝሰምዓና፡ ኣምላኽ ክረድኣና ድሉው ከም ዘሎ ይነግረና ኣሎ። ነቶም ብሓሶት ዜሞቅዑና ሰባት ከይንፈርህ፡ እንታይ ደኣ ናብ ኣምላኽ ሞራይ እናጠመትና ረዲኣትና ካብኡ ኪመጸና ንክንጸለ የተባብዕና ኣሎ። ኢየሱስ እቲ ብርሃን ኣብቲ ጸልማትና ኪመጽእ እየ። ንኩሉ ክፍኣት ኪቀልፅ እየ። ብርባ ርባ ድነ ሞት እኔ እንተኸድና ወይ ከኣ ሞት የንጸላልወና እኔ እንተሎ፡ ኣምላኽ ግና ነቶም ናብኡ ዚጽግዑን ነቶም ዝጸበይዎን ንበይናም ከም ዘይገድፎም ቃል ኣምላኽ ይነግረና ኣሎ። እቲ ዝዓበየ ሞት፡ ፍቕሪ ካብ ሕይወት ደቂ ሰብ ክርሕቕ ከሎ እየ። “ፍቕሪ” ኣምላኽ እየ ወይ ብርሃን ሕይወትና እየ። ሰብ ኪዳን “ፍቕሪ” ካብ ሕይወቶም ምስ ዚርሕቕ ኣብ ጸልማት እየም ዚነበሩ። ፍቕሪ ዘሞፍኣ ሥድራቤታት ከኣ ከምኡ ኣብ ጸልማት እየን ዝከብሩ። ከምኡ ዝበለ ጸገም ኣጋጢሙና ንዘሎና፡ ሎሚ ኣምላኽ ኣብቲ ዘሎናዮ ጸልማት ኮይና ንኣምላኽ ክንጽውዕ ንዕደም ኣሎና። ሶስና ምስ ሰብኣይ ምስ ደቃ ብፍቕሪ ትነብር ዝነበረት ዕድለኛ ሰብ እያ ዝነበረት። እታ መዓልቲ እቲኣ ግና፡ እቶም ክፍኣት ደዓኑ ክፍኣ ትምኒቶም ኣብ ልዕሌኣ ኪፍጽሙ ስለ ዘይፈቐደትሎም ብሓሶት ክውንጅልዎን ንሞት ኪፍርድዎን ንርኢ። ብርግጽ ንኣኣ - ነታ እምንቲ በዓልቲ ቃል ኪዳንን ኣደን - ኣብ ቅድሚ ሰብኣይን ደቃን ከም ጠላሚት ከም ውርደተኛ ኮይና ምቕራባ መዓናጡኣ ዝኹምተረ ነገር እየ ነይሩ። ከም ርኽሰቲ ሰብ ካብቲ ከተማ ኣውጺኣም ኪቀትልዎ ክጎትዎ ከለዉ፡ ንሳ ንኣምላኽ ትጽለ ክበረት። ንኣምላኽ ኣቐዲማ እንተ ዘይትፈልጦ ሸዑ ከመይ ኢላ ምዘከረቶ? ኣምላኽ ከኣ ማንም ሰብ ዘይተጸበዮ ተኣምራት ይገብረላ። ኣብ ቅድሚ ሰብኣይን ደቃን ቤተሰባን ካብቲ ቀደም ዝነበራ ክብረን ፍቕርን ዝበልጽ ከኣ ሃባ። ንኣይ፡ ንኣኻ/ኸ ከምኡ ክኸነልና ንኣምላኽ ኣብ ጸልማትና ንጸውዓዮ። “ኣ ጉይታ ናባኻ ኣእዊ ኣሎኹ ርድኣኒ! ንፍቕሪ ሥድራቤተይን ዝምድናታተይን ኣጥዕየለይ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

12
ሚያዝያ
(ሠሉስ)

ዘኅ 21፡ 4-9
ምዝ 102፡ 2-3,
16-21
ዮሐ 8፡ 21-30

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ዘኅልቁ 21 ብዛዕባ እቲ ሙሴ ኣብ በረኻ ኣብ ባላ ዝሰቐሎ ተመን ኣሰራዚ ይዛረብና። “እቶም ሕዝቢ ከኣ ኣብ መንገዲ ዓቕሎም ኣጸበቡ። “ኣብዚ እንጌራ የልቦን፤ ማይ ድማ የልቦን፤ ነዚ ፈኩሽ እንጌራ ከኣ መኖናዮ፤ ኣብ በረኻ ክንመውትኩ ስለምንታይ ካብ ግብጺ ኣውጻእኩምና?” ኢሎም ኣብ ልዕሊ ኣምላኽን ኣብ ልዕሊ ሙሴን ኣጉረምረሙ። እግዚኣብሔር ከኣ መርዛማት ኣትማን ናብቶም ሕዝቢ ሰደደ። ነቶም ሕዝቢ ድማ ነኸሰዎም፤ ካብ እስራኤል ከኣ ብዙኅ ሕዝቢ ሞተ። . . . ሙሴ ድማ ምእንቲ ሕዝቢ ለመካ። እግዚኣብሔር ከኣ ንሙሴ ከምዚ በሎ፦ “በሰራዚ መርዛም ተመን ግበር፤ ኣብ ባላ ድማ ሰቐሎ። ዝተነኸሰ ዘበለ ናብኡ እንተ ጠመተ ከኣ ኺሓዊ እዩ።” ሙሴ ከኣ ካብ ኣሰራዚ ተመን ገበረ፤ ኣብ ባላውን ሰቐሎ። ብተመን ዝተነኸሰ ዘበለ ሰብ ናብቲ ተመን ኣሰራዚ እንተ ጠመተ ድማ ይሓዊ ነበረ።” ይብለና።
- መዘሙር 102 ከኣ “ብመዓልቲ ጸበባይ ገጽካ ኣይትኸውለለይ፤ ጽን ኢልካ ስምዓኒ፤ ቦታ ዘእወላ መዓልቲ ቐልጠፍካ መልሰለይ። . . . እግዚኣብሔር ንጽዮን ኪሓንጸ እዩ፤ ብኸብሩ ኺግለጽ እዩ። . . . እግዚኣብሔር ካብ ላዕሊ ኻብ መቐደሱ ረኣየ፤ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ኣንቁልቁሉ ጠመተ። እግዚኣብሔር ንብኸያት እሱራት ሰምዖ፤ ነቶም ንሞት ዝተፈርዱ ፈትሖም፤” ይብለና።
- ወንጌል ዮሐንስ 8 ከኣ ዘይኣምን ዘበለ ኩሉ ከም ዚመውት ይነግረና። “ኢየሱስ ከኣ ‘ንሰኻትኩም ካብ ታሕቲ ኢኹም፤ ኣነ ከኣ ካብ ላዕሊ እዩ፤ ንሰኻትኩም ካብዛ ዓለም እዚኣ ኢኹም፤ ኣነ ካብዛ ዓለም እዚኣ ኣይተንኩን። ስለዚ ከኣ እየ ብኃጢአትኩም ክትሞቱ ኢኹም ዝበልኩኹም። ኣነ ንሱ ምዃነይ እንተ ዘይኣመንኩም ብኃጢአትኩም ክትሞቱ ኢኹም’ በሎም።” ይብለና።

ኢየሱስ ንሱ እቲ ካብ ኣቦ ንደቂ ሰብ ኹድኅን ዝተላእከ መድኃኒ ምዃኑ ደጋጊሙ ንሰማዕቲ ብቃሉ ይኹን ብሓይሊ ተኣምራቲ ይነግርዎ ነበረ። እንተ ኾነ ብፍላይ እቶም መግህራን ሕግን ጸሓፍትን ፈሪሳውያንን “ወዲ ኣምላኽ” እትብል ቃል ኪሰምዑ ኣይደልዩን ነበሩ። ብሓጺሩ ኢየሱስ እቲ መሲሕ (ንደቂ እስራኤል ዜድኅን ልኡኽ ኣምላኽ) ምዃኑ ኣይተቐበልዎን። ብኡ ምክንያት ከኣ ብዘይምእማናም ከም ዝሞቱ ይነግሮም። ኣኩ ንሰኻ/ኺ ኢየሱስ እቲ ካብ ኣቦ ንዓና ኬድኅን ዝተላእከ ምዃኑ ፈለግናዮን ተቐቢልናዮንዶ? እንተ ተቐቢልናዮ ንሕይወትና ኪመርሖ ንፈቕደሉ ኣሎና ማለት እዩ። ቡቲ ንሱ ዘርኣየና መንገዲ ፍቕሪ ንጉዓዝ ኣሎና ማለት እዩ። እንተ ኾነ ብዙሕት ካባና ክርስቲያን ሓንሰእ ‘እኣምካ እየ’፤ ካልእ ግዜ ኸኣ ‘ዓለመይ ይሕሸኒ’ ክንብል ንርኩብ ኣሎና። እዚ ልክዕ ከምቲ ደቂ እስራኤል ቀደም ካብ ባርነት ግብጺ ኣምላኽ ኬውጽኦም ከሎ፤ ብኃያል ቅልጽሙ ባሕሪ ኤርትራ ሰንጠቐ ከሕልፎም፤ ካብ ከውሒ ማይ ከሰትዮም፤ ማና ኪምግቦም ከሎ ዕልል ዝበሉ፤ ሓንሳእ ከይጸንሑ ከኣ ‘ኣብ በረኻ ክንመውት ስለምንታይ ካብ ግብጺ ኣውጻእኩምና?’ ዝብሉ ዝነበሩ እዩ። ንሳቶም ብዘይምእማናም ብመርዛማት ኣትማን ከም ዝጠፍኡ ንርኢ። ከምኡ ንኣና ድማ ዘይምእማንና ሞት ኬሰበልና ምዃኑ ሎሚ ቃል ኣምላኽ የዘክረና ኣሎ። እቲ ንዕግበት ሥጋ ወይ ናይ ዓለም ሃብትን ክብረትን ዘምልኽ ሰብ ንክርስቶስ ክሰዕስ ኣሸጋሪ እዩ። ናይ ነፍሱና ሞትውን ኬሰበልና ይኸእል እዩ። ‘ዓለም ምሉእ ረቢሕና ነፍሱና እንተ ኣጥፋእና እንታይ ይጠቐመና?’። ኢየሱስ ‘ኣነ ካብዛ ዓለም እዚኣ ኣይተንኩን’ ይብለና ኣሎ። ንኣናውን ነቲ ናይ ሰማይ ነገራት ክንጥምት ይዕድመና ኣሎ። ፍቕሪ ናይ ሰማይ ነገር እዩ - ፍቕሪ ኣምላኽን ፍቕሪ ብጸይናን። ቅድም መንግሥቲ ኣምላኽን ጽድቁን ክንደሊ፤ ካልእ ኩሉ ተወሳኺ እዩ። ብዛዕባ እንበልዎ እንሰትዮን ናይ መነባብር ነገራት ኣምላኽ ከም ዘድልየና ይፈልጥ እዩ። ነዚ ንርስዎ ስለ ዘሎና፤ ሎሚ ናብኡ ክንጥምትን ይጽውዓና ኣሎ። ‘ኣ ጉይታ ኢየሱስ ክሰዕስ እደሊ ኣሎኹ። ብሓላፊ ነገራት ልቦይ ከይእስር ሓልወኒ። ካብ መርዚ ኃጢአተይ ከተድኅኒ ናብ መሰቀልካ እጥምት ኣሎኹ። ፈውሲ ኮይንካ ብጽሓኒ! ኣሚን!’

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">13 ሚያዝያ (ረቡዕ)</p>	<p>ዳን 3: 14-28, ዳን 3: 52-56 ዮሐ 8: 31-42</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ዳኒኤል 3 ከአ ብዛዕባ ዳኒኤልን ብጻቱን ንምሳሌ ንጉሥ ስለ ዘዮምለኹ ናብ እቶን ሓዊ ከም ዝተደርበዩን ግና ብመልእኽ እግዚአብሔር ከም ዝደኃኑን የዘንትወልና። “ኣ ንጉሥ እቲ እነምልኹ ኣምላኽ ካብቲ ጉሁር እቶን ሓዊ ኹናግፈና ይኸእል እዩ፤ ካብ ኢድካውን ኬናግፈና እዩ። ንሱ ኬናግፈና እንተ ዘይፈተወ ንሕናስ ንኣማልኽትካ ከም ዘይነምልኹም፤ ነቲ ዘቐምነዮ ምሰሊ ወርቁውን ከም ዘይንሰግደሉ ፍለጥ’ በልዎ። . . . ሠለስቲአም . . . ብእሱራቶም ናብቲ ጉሁር ሓዊ ወደቁ። . . . እቶም መሳፍንትን ሹመኛታትን ራእስታትን ኣማኸርቲ ንጉሥን ተአኪቦም፤ ነቶም ሰባት እቲ ሓዊ ገለ ከም ዘይገበርም ረኣዩ። . . . ናቡከደነፆር ከአ ‘እቲ ነቶም ባርቱ መልእኹ ሰዲዱ ዘናገፎም ኣምላኽ ሲድራቅን ሚሳቅን ኣብደናገን ይባረኹ።” ከም ዝበለ ይነግረና። • ጸሎት ኣዛርያን መዝሙር ሠለስተ መንእሰይን ከአ “ኣ እግዚአብሔር ኣቦታትና፡ ንዘለዓለም ምስጉንን ልዑልን ኢኻም ነመስግነካ ኣሎና። ክብሩን ቅዱስን ንዝኾነ ሰምዖ፡ ንዘለዓለም ኣዝዩ ምስጉንን ልዑልን እዩ እሞ፡ ነመስግነካ ኣሎና። . . . ንሰኻ ኣብ ልዕሊ ኪሩቤል ተቐሚጥካ መዓሙቕ ቀላዮት እትርእ፡ ንዘለዓለም ክቡርን ኣዚኻ ልዑልን ኢኻ እሞ፡ ነመስግነካ ኣሎና። ንሰኻ ኣብ ዝፋን መንግሥትኻ ዘሎኹ፡ ንዘለዓለም ልዑልን ኣዚኻ ምስጉንን ኢኻ እሞ፡ ነመስግነካ ኣሎና።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 8 ብዛዕባ ኢየሱስ ‘ሓቂ ሓራ ተውፅኦም እያ’ ኢሉ ከም ዝመሃረ ይነግረና። “ሰለዚ ኢየሱስ ነቶም ናብኡ ዝአመኑ ኣይሁድ ‘ንሰኻትኩም ኣብ ቃለይ እንተ ጸናዕኩም ብሓቂ ደቀ መዛሙርተይ ኢኹም። ሓቂ ክተፈልጥዎ ኢኹም፤ እታ ሓቂ ድማ ሓራ ኹተውጽኣኩም እያ’ በሎም።” . . . ‘ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፤ ኃጢአት ዚገብር ዘበለ ንሱ ባርያ ኃጢአት እዩ። ባርያ ከአ ኣብ ቤት ንኹሉ ጊዜ ኣይነብርን እዩ፤ ውሉድ ግና ንኹሉ ጊዜ ኣብኡ ካብሪ እዩ። ወልድ ሓራ እንተ ኣውፅኦም ብሓቂ ውፁኣት ሓራ ክትኮኑ ኢኹም።” ይብልና። <p>ደቂ ሰብ መንገዲ ስለ ዝሰሓቱን ሓቂ ስለ ዘጥፉን፡ ኣምላኽ ንኢየሱስ ወዱ እታ ቅንዕቲ መንገዲ ከርእየና ለኣኹ። ኢየሱስ ነቲ ሓቂ ነገሩና እዩ። ኣምላኽ ፍቕሪ ከም ዝኾነ፡ ኣቦና ከም ዝኾነ፡ ከም ዝሓልየልና፡ ምስኡ ክነብር ከም ዝደልየና፡ ኩላትና ደቂ ምዃናን፡ ከም ኣሕዋትን ኣሓትን ክንፋቕር ከም ዝግብኣናን ነገሩና። ሓጎስ ኣብ ኣምላኽ እምበር ኣብ ብልፅን መስተን ፍትወት ሥጋናን ከም ዘይርኩብ ኣነጺሩ ነገሩና። ካብዚ ወጻኢ ኣብ ትሕቲ ባርነት ኃጢአት ምንባር ምዃኑ ገለጹልና። ምሉእ ነጻነት ክህልወና ካብ ኃጢአት ክንወጽእ ከም ዘሎናን ካብኡ ተማሃርና። ኣብ ቃሉ ምጽናዕ የድልየና። ሓርነት ኣብኡ እዩ ዘሎ። ሰብ ብሃብትና፡ ብመልክዕና፡ ብጉልበትና፡ ወይ ብሥልጣና ‘ከማኻ/ኸ የለይ’ እንተ በለና ሓቂ ከይመስለና። እቲ ሓቂ ምድራዊ ሕይወትና ሓጺር ምዃኑን፤ ከመ ሳዕሪ ወይ ከም ዕምባባ ሎሚ ተራእዩ ጽባሕ ዘየሎ፡ ከም እንሓልፍ ቃል ኣምላኽ ነገሩና እዩ። ነፍሱና ንዘለዓለም ምእንቲ ክትነብር ምስ ኣምላኽ ክትጠብቅ ኣለዎ። እዚ ከአ ብኃጢአትና ተነሲሕና፤ ብመንገዲ ኣምላኽ ክንመላለስ ከሎና ጥራይ ኢና ክንበጽሖ እንክእል። ዝዚ እንተ ዘይተቐብልናዮ፡ እቲ ካልኣይ ምርጫ፡ ሕይወትና ኣብዚ ምድሪ ጥራይ ከም ትውዳኡ ገይርካ ምእማን እዩ። ታሕጓስና ከአ ኣብ ብልፅን መስተን፡ ፍትወት ሥጋን፡ ሃብትን ክብረትን ናይዛ ዓለም እዚኣ ንምርኩብ ምጽግር እዩ። ክንደይ ካብና እዮም ክረኽቡዎ? እዚ ዓይነት ሕይወት ዘለዎም ብዙሓት እዮም፤ ንሕና ክርስቲያን ግና ንሱ ኣይኮናን እንኣምን። ኣብዚ ዓለምዚ ብሓቂ፡ ብፍትሖ፡ ብጽድቅ፡ ከምኡውን ብፍቕሪ ምንባርን፤ ደሓር ከአ ኣብታ ሰማያዊት ቤት ኣቦና ንዘለዓለም ብታሕጓስ ምንባርን እዩ ተሰፋና። ኣብዚ ናይ ክርስቶስ ቃል ሓቂ ደው ክንበል ኢና። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ ቃልካ ሓቂ እዩ። ንመንገደይን ጉዕዞ ሕይወተይን ከአ የብርሀ። ናብታ ዘለዓለማዊት ቤት ከአ የቐንጻ። ስለ ቃልካ ኣመስግነካ። ቃልካ ኣብ ልቤይ ሕተመለይ። ኣብኡ ኪጸንዕን ደው ከም ዝበልን ከአ ግበረኒ። ከምቶም ስለ ቃልካ ሕይወቶም ዘወፈዩልካ ሰማዕታት፡ ክሰዕቡካ ሓይልኻ ሃበኒ። ንኣኻን ንዓለምን ብሓደ ግዜ ክሰዕብ ከይፍትን ሓልወኒ። ኣይውዑይ ኣይዘሓል ካብ ምዃን ኣድነኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>14 ሚያዝያ (ሐሙስ)</p>	<p>ዘፍ 17፣ 3-9 መዝ 105፣ 4-9 ዮሐ 8፣ 51-59</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኦሪት ዘፍጥረት 17 ብዛዕባ ግዝረት ምልክት ኪዳን ምዃኑ ይዛረብና። “ኣምላኽ ድማ ከምዚ ኢሉ ተዛረቦ፡- ‘እንሆ፡ እነ ኪዳንይ ምሳኻ ኣቐውም ኣሎኹም ንሰኻ ኣቦ ብዙኃት ሕዝብታት ገይረካ እዩ እሞ፡ ‘ኣብርሃም’ ደኣ እምበር፡ ደጊም ሰምካ ‘ኣብራም’ ኣይጸዋዕ። ኣዘዩ ከፍርዮካ እዩ፡ ብዙኅ ሕዝቢ ከም እተኸውን ድማ ኸገብረካ እዩ፡ ነገሥታትውን ካባኻ ኺውለዱ እዮም። . . . ንዘርእኻ ድማ ኣምላኽም ክኸውን እዩ። . . . ‘ንሰኻ ፡ ብድግሬኻ ከኣ ዘርእኻ ንውሉድ ወለዶ ኪዳንይ ክትሕልወ ኢኹም።” ይብለና። • መዝሙር 105 ከኣ “ኃይሊ ኪህበኩም ንእግዚኣብሔር ለምንም፣ ኣዘውጥርኩም ኣምልኽም። ኣቲም ዘርኢ እቲ ባርያ እግዚኣብሔር ዝኾነ ኣብርሃም፣ ኣቲም ውሉድ ኣቲ ኅሩይ እግዚኣብሔር ዝኾነ ያዕቆብ፣ ዝገብሮ መስተንክር ግብርታቲን ተኣምራቲን ዝሃቦ ፍርዱን ዘክሩ። . . . ነቲ ምስ ኣብርሃም ዝኣተዎ ኪዳን፣ ነቲ ንይሱሓቅ ዝሃቦ ተሰፋ፣ ኺፍጽም እዩ።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 8 ብዛዕባ ኢየሱስ ቅድሚ ኣብርሃም ከም ዝኸበረ ይገልጸልና። “እቲ ቃለይ ዚሕሉ ዘበለ ንዘለዓለም ከም ዘይመውት ብሓቂ፡ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ” በሎም። ኣይሁድ ድማ ‘ጋኔን ከም ዘሎካ ሕጂ ፈለግና፣ ኣብርሃም ሞይቲ፣ ነብያትውን ሞይቶም፣ ንሰኻ ግና ‘ቃለይ ዚሕሉ ንዘለዓለም ኣይከመውትን እዩ’ ትብል ኣሎኹ። ካብቲ ዝሞተ ኣቦና ኣብርሃምዶ፣ ንሰኻ ትዓቢ ኢኻ? ነብያትውን ሞይቶም፣ ንርእሰኻ መን ትገብራ ኣሎኻ? በልዎ። . . . ኢየሱስ ከኣ ‘ኣቦኹም ኣብርሃም መዓልተይ ኪርኢ ከም ዘለዎ ፈሊጡ ተሓጉሱ፣ ርእዩ ኸኣ ባህ በሎ’ እናበለ መለሰሎም። . . . ‘ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ፣ ኣብርሃም ከይተወልደ ኸሎ እነ ኣሎኹ’ በሎም።” ይብለና። <p>እዚ ብዛዕባ እቲ ዓቢይ ምሥጢር ‘ኣምላኽ ሥጋና ለቢሱ ከማና ሱብ ምዃኑ’ ዚገልጽ እዩ። ኣይሁድ ድማ ንምርድኡ ተሸጊሮም። ነቲ ፍጹም ሱብ ዝኾነ ኢየሱስ ሞራይ እዮም ዝፈልጡ ዝነበሩ። ነቲ ከም ኣምላኽ ‘ኣብርሃም ከይተወልደ ከሎ እነ ኣሎኹ’ ዘበሎም ዘረባ ከም ሃለውለው ከም ዘረባ ዕብዳን ቆጸርዎ። ‘ቃለይ ዚሕሉ ዘበለ ንዘለዓለም ከም ዘይመውት . . .’ ኪብል ዚኸእል ኣምላኽ ሞራይ እዩ። እቲ እግዚኣብሔር ንኣብርሃምን ዝኣተወሉ ኪዳንን ተሰፋን፣ ኣብ ዓሕራይ ጊዜ ከኣ ብነብያት ገይሩ ዝገልጸ መስተንክር ነገር፣ ማለት ‘ሰለዚ እግዚኣብሔር ባዕሉ ትእምርቲ ኺህበኩም እዩ፣ እንሆ፡ ድንግል ክትጠንሱ፡ ወዲ ከኣ ኸትወልድ እያ፣ ስሙውን ኣማኑኤል ኢላ ኸትሰምዮ እያ’ (ኢሳ 7፡ 14) ኢሉ ዝነገሮ ቃል ይፍጸም ከም ዝኸበረ ኣይሁድ ኪርእዩ ኣይከኣሉን። ሎሚ ንሕናኽ ነዚ ኣደናቂ ምሥጢር ተቐብልናዮዶ? ኢየሱስ ንሱ እቲ ወዲ ኣምላኽ፣ ካብ ሰማይ ንድግነትና ዝወረደ ምዃኑ ኣሚናዮዶ? ዘለዓለማዊ ሕይወትና ኣብ ምቕባልን ምንጻግን ናይዚ ምሥጢር እዩ ዚርኩብ። ሎሚ ኣብ ዓለምና ብዙሓት ሰባት ነዚ ሓቂ እዚ ኣይፈለገዎን ወይ ክቐበልዎ ኣይደለዩን። ኣብ ሞንጎና እቶም ክርስቲያንውን ብዙሓት ንኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ቦታ ኣይሃብናዮን። ኢየሱስ ትማልን ሎምን ንዘለዓለምን ሕያው ምዃኑ ኣየስተውልናዮን። ሎሚ ዚዓዩን ዜድግንን ከም ዝኾነ ዘይንፈልጥ ወይ ዘይንጸብዮ ኣሎና። ሎሚ ቃል ኣምላኽ ምስዚ ዓቢይ ምሥጢር ፊት ንፊት ደው ከም እንብል ይገብረና ኣሎ። ንኢየሱስ ንጸውዓዮ፣ ኣብ ሕይወትና ኪኣቱውን ንፍቀደሉ። “ነዓ ኦ ኢየሱስ! ኣብ ሕይወተይ ተገለጸ። ልቦይ ንቃልካ ክኸፍቶ ጸጋኻ ሃበኒ። እምነት ወሰኸኒ። ንሕይወተይ ቦቲ ዘለዓለማዊ ቃልካ ክትመርሖ እደሊ ኣሎኹ። ንኃጢአተይ ኪፈልጦን ክጸየፎን ክንሰሓትን ሓግዘኒ። ካብ ልብኻ ሕያውነትን፣ ፍቕርን፣ ርኅራኄን ከም ዝመሃር ግበረኒ። መዓልቲ መዓልቲ ኣብ ልቦይ፣ ኣብ ሥርሐይ፣ ኣብ ኩሉ ምስ ብጸተይ ዝገብሮ ርክባትን፣ ሒዘካ ከም ዝገብዝ ግበረኒ። ነቶም ዘለውኒ ፈተናታት . . . ንዓኻ እህበካ ኣሎኹ፣ እቲ ዘሎኒ ጸገማት . . . እንሆልካ። ቦቲ ኩሉ ኣብ ሕይወተይ እትገብረለይ ሠናይ . . . ከኣ ኣመሰግነካ ኣሎኹ። ኦ ኢየሱስይ ኩሉ ግዜ ምሳይ ኩን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

15
ሚያዝያ
(ዓርቢ)

ኤ.ር 20:10-13
መዝ 18: 2-7
ዮሐ 10: 31-42

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ትንቢት ኤርምያስ 10 “ብዙኃት ኪሓምዩኒ እስምዕ ኣሎኹ፣ ብኹሉ ሸነኹይ ሰምባድ ይኸበኒ ኣሎ። ‘ክሰሎም፣ ንሕና ከአ ክንከሶ ኢና’ ይብሉኒ ኣለው። ፈተውተይ ውድቀተይ ይቃጸወ ‘ምእንቲ ኸነሕምቐን ሕነ ኸንፈድዮንሲ ይጥበረልና ይኸውን’ ይብሉ ኣለው። ግናኸ ንሰኻ እቲ ኃያል ጅግና ዝኾነካ፣ እግዚአብሔር ምሳይ ኢኻ፣ ስለዚ እቶም ሰጉጉተይ ተግንቂፎም ኪወድቁ እዮም። ስለ ዘይሰለጦም ኣዝዮም ኪሓንኩ እዮም። ነውርም ድማ ንሓዋሩ ኣይክርሳዕን እዩ።” ይብል።
- መዝሙር 18 ከአ ‘እግዚአብሔር ዕቕባይን ዕርደይን መድኃኒየይን እዩ፣ ኣምላኽ ዘዕቀብኒ ዕቕባይ እዩ፣ ዋልታይን ኃይሊ ምድኃኒይን ዕርደይን እዩ። ናብ እግዚአብሔር ተማህለልኩ፣ ካብ ጸላእተይ ደሓንኩ፣ እግዚአብሔር ይመስገን። . . . ብጸባይ ንእግዚአብሔር ጸውዕኩ፣ ናብ ኣምላኽይ ከአ ተማህለልኩ፣ ድምፀይ ድማ ካብ መቐደሱ ሰምዐ፣ ገዓረይውን ኣብ ኣእዛኑ በጽሐ።” ይብለና።
- ወንጌል 10 ከአ ኣይሁድ ንኢየሱስ ኸቀትልዎ ከም ዝደለዩ ይነግረና። “ኢየሱስ ከአ ‘ካብ ኣቦይ ብዙኅ ሠናይ ግብርታት ኣርእኹኹም፣ ካብኣትን በየይተን ግብሪ ኢኹም ብዳርባ እምኒ ኸተቀትሉኒ ትደልዩ ዘሎኹም?’ እናበለ ተዛረቦም። ኣይሁድ ከአ ‘ብቲ ምጽራፍካን ሰብ ከሎኻ ዝእርእሰኻ ኣምላኽ ምግባርካን እምበር ብቲ ጽቡቕ ግብርታትካ ኣይኮናን ብዳርባ እምኒ እንቐትለካ’ ኢሎም መለሱ።” ይብለና።

ንሕና ደቂ ሰባት፣ ንጽቡቕ ነገርውን ብዘይምርዳእና ወይ ብክፋእ እናተርጉምና ክንቃወም ንርከብ ኢና። ንልኡኻት ኣምላኽን፣ ንድኅነትና ዝመጹ ሰባትን ንምጥፋእ ንህንደድ። እዚ ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ፣ ብክልተ ወገኑ - ብወገን ልኡኽ ኣምላኽን፣ ብወገን ተቐበልቲ መልእኽትን - ክንርእዮ ኢና። ነብያት ከምኡውን ብዓቢኡ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ልኡኻት እቲ ንድኅነትና ኩሉ ግዜ ዚጻዕ እግዚአብሔር እዮም። ብምኽንያት መልእኽቶም ካብ ተቐበልቲ መልእኽቲ ሰደትን፣ ምስገንጉን፣ ማህረምን፣ ማእሰርትን፣ ሞትን በጺሕዎም። ልኡኻት ሸግር ኣብ ዘጋጥሞም፣ ናብቲ ዝለኣኹም እግዚአብሔር የእውዩን ይጥምቱን። ንሱ ኸአ ይረድኡም። እንተኾነ ሕይወቶም ከይተረፈውን ኪሰውዑ ኣምላኽ ይፈቐድ እዩ። ንኢየሱስ ወዱ ናብ ዓለም ምስ ለኣኹ፣ ኣይሁድ ብዙሕ ግዜ እዮም ኪቀትልዎ ዝፍትኩ፣ ኣምላኽ ግና ካብ ኢዶም የውጽኡ። እታ ጊዜኡ ምስ በጽሐት ግና ንመስዋዕቲ መስቀል የወፍዮ። ንሕና ከም ልኡኻት ከኣ፣ ሰደትን መከራን እንተ ኣጋጠመና፣ ከም ሓዲሻ ነገር ክንሓሰዎ ኣይግብእን። ኩሉ ጊዜ ካብታ ኢየሱስ ወዱ ዝሰተያ ጽዋዕ መስቀል ኣምላኽ ንልኡኻቲ ስለ ዘክፍሎም፣ ንኣናውን የነፍሰና እዩ። ሓዋርያት ኩላቶም ካብኣ ሰትዮም፣ ቀዳሞት ክርስቲያን ብደሞም መስኪሮም። እቲ ዝበዘሕ ምስክርነትና ብደም ዝፍጸም እኳ እንተዘይኮነ፣ ጸርፍን፣ ውረደትን፣ ንዕቀትን፣ ምኽፋእ ስምን ግና ዘይተርፍ እዩ። ናይ ተልእኾና ኣኽሊል ስለ ዝኾነ ንኢየሱስ ብምምሳልና ክንሕጉሰ ይግብእና። ብቲ ካልእ ወገን፣ ንሕና ከም ተቐበልቲ መልእኽቲ፣ ሎሚ እግዚአብሔር ንኣና ዝብሎ ኣለዎ። ኣምላኽ ብዘተረፈለዩ መልእኽቲ ይሰደልና እዩ። ብጽበት ኣመለኻኽታና ወይ ብዘይምእማና፣ ነቲ ዝተላእከልና መልእኽቲ ንምንጻግ ቅልጡፋት ከይንኸውን ነፍሱና ክንምርምር ይጽውዓና ኣሎ። ኣምላኽ ኩሉ ግዜ ናብ ንሱኣ እዩ ዚጽውዓና። ካብ ፍቕሪ ከም ዝወጸእና፣ ንገለ ካብ ኣኅዋትና ወይ ኣኃትና ብጽልኢ ነርሕቐም ከም ዘሎና ኣምላኽ ይነግረና። ነቶም መልእኽቲ ዕርቂ / ፍቕሪ ሓዞምልና ዝመጹ ሰባት ብኸመይ ንቐበሎም? ብዙሓት ኣኅዋት ኪጻርቁ ዚመጹ ተዋሪዶን ዘይሰጥም ሓዞም ዝምለሱ ከም ዘለዉ ኣይተግዙብናን ዲና? ነቶም ኣብ ሻርነትን ምፍልላይን ‘ጽቡቕ ኣይኮነ፣ እን ኣይጽምበርን እዩ’ ዚብሉና እንታይ ዲና እንገብርም? እምበኣር ሎሚ ኣምላኽ ተግባራትና ከስተውዕሎ ይሓተና ኣሎ። ምስቶም ሰቐልቲ ኢየሱስን፣ ሰቐልቲ ኣኅዋቶምን ኣይንኩን። ንሕናስ ከም ደቂ ኣምላኽ ንፍቕርን ሰላምን ኅውነትን መስዋዕቲ ክንክፍል ደኣምበር፣ ነቶም ደቂ እግዚአብሔር ክነሳድዶም ኣይግባእን። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ፣ ምላኽ ደኣምበር ኣንጻርካ ከይሰለፍ ሓልወኒ። ንመልእኽትኻ ብትሕትናን ብምስተውዓልን - ካብ ዝመጸ ይምጸእ - ልቢይ ከፊተ ብታሕጓስ ከም ዝቐበሎ ግበረኒ። ንሓቂ ንምቕባል ከም ዘይፈርህ ግበረኒ።”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

16
ሚያዝያ
(ቀዳም)

2 ሳሙ. 7: 4-5,
12-16
መዝ 89: 2-5,
27, 29
ማቴ 1: 16,
18-21, 24

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- 2ይ ሳሙኤል 7 “በታ ለይቲ እቲኣ ድማ እግዚአብሔር ንናታን ከምዚ ዚሰብ በሎ፡- ‘ኪድ ንባርያይ ዳዊት እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡ ‘ንሱኻ ኣነ ዝነበረላ ቤት ኣይትሠርሓይን ኢኻ። . . . መዓልታትካ ምስ ኣኸላ፡ ምስ ኣቦታትካ ከኣ ምስ ተቐብርኩ፤ ብድግሬኻ ንኣይ ካብ ደቅኻ ልዕል ኬብሎ እየ፤ ነታ መንግሥቱውን ከጽንዓ እየ፤ ንሱ ንሰመይ ቤት ኪሰሠርሐ እየ፤ ኣነ ኸኣ ዝፋን መንግሥቱ ንዘለዓለም ኪጽንዓሉ እየ፤ ኣነ ኣቦ ኪኾኖ ንሱ ድማ ወዲ ኪኾነኒ እየ። . . . ቤትካን መንግሥትኻን ከኣ ንዘለዓለም ኪጸንዐ እየን፤ ዝፋንካውን ንዘለዓለም ኪጸንዐ እየ።” ከም ዝበሎ ይነግረና።
- መዝሙር 89 ከኣ “ምሕረትካ ንዘለዓለም ከም ዝኸብር፡ እሙን ምኅንካን ከም ሰማይ ጸኒዑ ከም ዚኸብር እፈልጥ እየ። ምስ ጎሩየይ ኪዳን ኣቶኹ፡ ንዳዊት ባርያይ ከኣ ‘ዘርእኻ ንዘለዓለም ከጽንዕ፡ ዝፋንካውን ንውሉድ ወለዶ ክኣንጾ እየ’ ኢሉ መሓልኩኩ’ በለኹ። . . . መሠረት ዝፋንካ ጽድቅን ቅንዕናን እየ፤ ምሕረትካን እሙን ምኅንካን ኣብ ኩሉ ግብርታትካ ይግለጽ። እቲ እልልታ ዚፈልጥ ሕዝቢ፣ ኦ እግዚአብሔር ፡ እቲ ንሱኻ እንዳብራህኩሉ ዚኸብር ሕዝቢ ዕዉት (ብፁዕ) እየ። ብሰምካ ምሉእ መዓልቲ ይሕጉሱ፤ ጻድቕ ስለ ዝኾንካ ድማ የመሰግኑኻ። . . ካብ ዘርኡ ንዘለዓለም ከንግሥ እየ፤ ንመንግሥቱውን ከም ዕድመ ሰማይ ክገብር እየ።” ይብላና።
- ወንጌል ማቴዎስ 1 ከኣ “ያዕቆብ ንዮሴፍ ሕጽይ ማርያም ወለደ። ካብኣ ድማ እቲ ክርስቶስ ዝተባህለ ኢየሱስ ተወልደ። . . . ‘ዮሴፍ ወዲ ዳዊት፡ እቲ ኻብኣ ዝውለድ ብመንፈስ ቅዱስ ስለ ዝኾነ ንሕጽይትኻ ማርያም ምውሳዳ ኣይትፍራህ። ወዲ ክትወልድ እያ ንሱ ንሕዝቡ ካብ ኃጢአቶም ኬድግኖም እየ እም ስሙ ኢየሱስ ክትብሎ ኢኻ’ . . . ዮሴፍ ካብ ድቃሱ ተንሣኡ መልእኽ እግዚአብሔር ከም ዝኣዘዞ ገብረ፤ ንማርያም ሕጽይቱ ወሰዳ።” ይብላና።

ናይ ሎሚ ንባባት፡ እታ እግዚአብሔር ንዳዊት ንጉሥ ንኣይ ካብ ደቁ ልዕል ኩብሎን መንግሥቱ ንዘለዓለም ከጽናዓሉ ከም ዝኾነን ኣተሰፍይዎ ዝነበረ፡ ኣብ ኢየሱስ ከም ዝፍጸም ይነግረና ኣሎ። ንጉሥ ሰሎሞን ብንኡስ ደረጃ ድሕሪ ኣቦኡ ዳዊት ዓቢይ መንግሥትን ክብርን እግዚአብሔር ከም ዝሃዕ ንርኢ ኢና። እንተ ኾነ ግና መንግሥቱ ንዘለዓለም ኣይነበረትን። ኢየሱስ ዝተኸላ መንግሥቲ ሰማይን ምድርን ዝጠርኒፈት ኮይና ዘለዓለማዊት ከኣ እያ። ንሳ መንግሥቲ ኣምላኽ እያ። ብኩሉም እቶም ንክርስቶስ ከም ጉይታን መድኅንን ዝተቐብልናዮ ሕዝብ-እግዚአብሔር ዝኾመት መንግሥቲ እያ። ንኣና እቶም ኣብ ምድሪ ዘሎናን፡ ነተን ኣብ ንሱኣ ቦታ ዘለዎ ነፍሳትን፡ ነቶም ኣብ ሰማይ ዘለዉ መልእኽትን ቅዱሳንን ከኣ ትጥርን። ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ዳግማይ ምጽኣቱ ብክብሪ ክመጽእ እየ። ሸው ብሓባር ንዘለዓለም ኣብ መንግሥቱ ክነብር ኢና፤ ንዘለዓለም ምስኡ ክንሕጉሰን ክነግሥን ኢና። መሠረት ዝፋን ጽድቅን ቅንዕናን እየ፤ ምሕረቱን እሙን ምኅንካን ኣብ ኩሉ ግብርታትካ ይግለጽ። ኢየሱስ ንዘለዓለም እንዳብርሃልና ስለ እንነብር ከኣ ‘ዕድለይናታት፡ ብፁዓን’ ክንበሃል ኢና። ብሰሙ ምሉእ መዓልቲ ንሕጉሱ፤ እግዚአብሔር ጻድቕ ስለ ዝኾነ ንዘለዓለም እና ክምውድሶን ከምልኾን ኢና። ንብዓትና ተደረዘ፡ ሓዘና ብሓገሱ ተቐይሩ፡ ተጸናኒዕና ንዘለዓለም ክነብር ኢና። ስለዚ ናይ ተሰፋ ቃላት እየ ዝወሃበና ዘሎ። ከም ደቂ ተሰፋ ንዘለዓለማዊት ቤትና እናኣማዕዶና ክነብር ይግብኣና። ምድሪ ዘለዓለምዊት መዕረፊት ቤትና ኣይኮነተን። ምድራዊት ሕይወትና ሓጻርን ፈተና ዝበዝሓን እያ። ብዙኃት ካባና ግና ኣብ ምድሪ ክጥዕመና ጥራይ ንኣሱብ ኣሎና። ናይ ዝመጽእ ሕይወትና ፈጸምና ኣይንኣሱብን። ቀዳምነታትና ተዘናቢሉ ስለ ዘሎ፡ ቅድም ‘መንግሥቱን ጽድቁን’ ክንደሊ ይግብኣና። ከም ተወሳኺ ንምድራዊ መነብብርና ዘድሊ ኣምላኽ ክህበና እየ። ከም ደቂ ኣምላኽ፡ ነቲ ንሱ ዝሃበና መኽሊት፡ ብክንቲ ከዮጥፋእና እንተ ሠራሕናሎ፡ ንርእሶናን ንካልኦትን ክንከውን ኢና። ኣምላኽ ኣብ ምድሪ ንዝሃበና ሓላፍነት፡ ከምቲ ንኣኡ ባህ ዙብሎ ብግቡእ ክንግዮን ክንመሓድርን ክንክእል ኢና። “ኦ እግዚአብሔር ኣምላኽ ምስትውዓል ሃበኒ። ንመንገዲ ጽድቁ ብኢየሱስ ወድኻ ጥራይ ከም እትርከብ ክኣምን ጸጋካ ሃበኒ። ሓጎሰይ ቡቲ ካብ ኣፍካ ዚወጽእ ቃል እምበር ብእንጌራ ምብላዕ ጥራይ ከምዘይመጽእ ኣርእየኒ። ባህጊ ግዝኣትካን መንግሥትካን ኣሕድረለይ። ኣሚን!”

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - ሰሙን ሕማማት ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክኣምናን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ ሰንበት - ዘሆላዕና
17 ሚያዝያ 2016	ዕብ 9: 11-ፍ 1ጴጥ 4: 1-11 ግሓ 18: 12-ፍ ዮሐ 12: 12-20	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • መልእኽቲ ናብ ዕብራውያን 9 “በዚ ምኽንያት እዚ ክርስቶስ ናይዛ ሓዳን ኪዳን እዚአ ሞንጎኛ ኾነ። እቶም ጽዑባት ነታ ዘተሰፈዎም ናይ ዘለዓለም ርሱቲ ምእንቲ ኹወርሱ፣ ካብቲ ኣብ ትሕቲ እታ ቐዳመይቲ ኪዳን ከለዉ ዝገበርዎ ኃጢአት ምእንቲ ኹድጎናም በጃ ኾይኑ ሞተ።” ይብለና። • 1 ጴጥርስ 4 ከአ ብዛዕባ ብክስቶስ ዝተለወጠ ሕይወትን፣ ኣገልግሎት ሓድሕድን ይዛረብና። “ደጊም እቲ ብዕብዳን፣ ብፍትወት ሥጋ፣ ብሰኽራን፣ ብጓይላ፣ ዓቕን ብዘይብሉ መስተ፣ ብዘጸይፍ ኣምልኾ ጣዖት ክትነብሩ ከሉኹም ከምቲ ኣሕዛብ ዚደልይዎ እናገበርኩም ዘጎለፍኩምዎ ዘመን ይኣክል። ናብቲ ዕዳግ ርኽሰት ምስኣቶም ስለ ዘይጎዮኹም ይግረሙ፣ ንኣኻትኩም ከአ ይጸርፍኹም ኣሎዉ።” ይብለና። . . . ናይ ኩሉ ነገር መወዳእታ ቐረቡ እዩ፣ ስለዚ ጸሊኹም ምእንቲ ኽትክእሉ፣ ገዛእ ርእሶም ዝገትኡን ሞንቁቓትን ኩኑ። ፍቕሪ ብዙኅ ኃጢአት ትኸድን እያ እሞ ቐድሚ ኹሉ ንሓድሕድኩም ብምሉእ ልቢ ተፋቐሩ። ብዘይ ምዕዘምዛም ተቐበልቲ ጋኻ ኹኑ። ናይቲ ብዙኅ ዝዓይነቲ ጸጋ ኣምላኽ እሙናት ኣገልገልቲ ብምዃን፣ ነፍሲ ወከፍኩም ከምቲ ዝተቐበልኩምዎ ውህበት ጸጋ ጌርኩም ንሓድሕድኩም ኣገልግሉ።” ይብለና። • ግብረ ሓዋርያት 18 ከአ “ጋልዩስ ኣብ ኣካይያ ምስለኔ ተሸይሙ ኹሉ፣ ኣይሁድ ኃቢርም ኣንጻር ጳውሎስ ተንሂኦም ናብ መጋባእያ ኣቐረብዎ። ‘ብዘይ ሕጊ ንኣምላኽ ኬምልኽዎ ንሱብ ይሓብብል ኣሎ’ ኣናበሉ ድማ ኸሰሰዎ። ጳውሎስ መልሲ ኪህብ ምስ ተዳለወ ድማ፣ ጋልዩስ ንኣይሁድ ከምዚ በሎም፦ ‘ኣቲም ኣይሁድ፣ ብዛዕባ ገለ ዓመጽ ወይ ገለ ክፋእ ግብረ እንተ ዚኸውንሲ፣ ሃዲኦ ኸሰሰዎኹም ግብእ ነይሩ፣ ሕጂ ግና ክትዕኩም ብዛዕባ ቐልን ሰምን ናይ ገዛእ ርእሶኹም ሕግን ስለ ዝኾነ፣ ባዕላትኩም ፍለጡ፣ ኣነ ናይዚ ፈራዲ ክኸውን ድላይ የብለይን’ በሎም። ካብቲ መጋባእያውን ሰጉጎም።” ይብለና። ካብኡ ጳውሎስ ናብ ኣንጻሪ ከም ዝተመልሰ ይነግረና። • ወንጌል ዮሐንስ 12 ከአ ብዛዕባ ኢየሱስ ብዓቢይ ክብሪ ናብ ኢየሩሳሌም ከም ዝኣተወ ይነግረና። “ንጽባሔቲ እቶም ንበዓል ዝመጹ ብዙኃት ሕዝቢ፣ ኢየሱስ ናብ ኢየሩሳሌም ከም ዝመጽኦ ሰማይም፣ ጨናፍር ኣም ሰዩ ኣልዒሎም ኪቐበልዎ ወፁ። ዓው ኢሎም ከአ ‘ሆሆዕና! እቲ ብስም እግዚኣብሔር ዚመጽእ ንጉሥ እስራኤል ቡሩኽ እዩ’ በሉ። ከምቲ ‘እቲ ኢየሩሳሌም ኣይትፍርሂ፣ እንሆ ንጉሥኪ ኣብ ጳዕብ ኣድጊ ተወጢሑ ይመጽኦ ኣሎ።’ ዚብል ተጻሒፉ ዘሎ፣ ኢየሱስ ጳዕብ ኣድጊ ረኺቡ ተወጥሖ።” ይብለና። <p>ኢየሱስ ናብ ኢየሩሳሌም ብኸብሪ ከም ንጉሥ እኳ እንተ ኣተወ፣ ናቲ ንግሥነት ግና ናይዚ ምድሪ እዚ ኣይነበረን። ድሕሪ ቐሩብ መዓልታት ንሞት ኪፈርድዎን ኣብ መስቀል ኪመውትን እዩ። ንመላገጺ ኢሎም ናይ ንግሥነቲ ምልክት ኣኽለል እሾኽ ኪገብርሉ እዩም። ኣብ ልዕሊ እቲ መስቀሉ ከአ ‘ኢየሱስ ናዝርዊ ንጉሥ ኣይሁድ’ ዚብል ጸላሞስ ኣጽሒፉሉ ነይሩ። ብዝተረፈ ንዝርእዮ ኩሉ ዘስካሕክሕ ትርኢት ነበር። ከም ሓደ ሰራቂ ከም ሓደ ገበዥ ብውርደት ሞተ። ናይ ደቂ ሰብ ክፍኣትን ኃጢአትን ኩሉ ኣብ ልዕሊኡ ተራእየ። ክፍኣትን ቌካነን ሰብ ደረት ከምዘይብሉ ቡቲ ኣብ ልዕሊኡ ዝተፈጸመ ተገልጸ። ንሱ ግና ናይ ፍቕሪ ንጉሥ ኮይኑ በርሀ። ንቐተልቲ መሐረ። ምእንትኣም ጸለየ። በጃ ኩሉና ከአ ሕይወቲ ሃቡ። ትንፋሱ ምስ ወፀት ግና ኃይሉ ኣርኣየ። ኣብ ሣልሳይ መዓልቲ ካብ ሞት ብምትንሥእ ከአ ጉይትነቲ ኣፍለጠ። ንጉሥ ሰማይን ምድርን ምዃኑ ተገልጸ። ኢየሱስ ናይ ነፍሳትና ንጉሥ ደኣምበር፣ ብሥጋ ኣብ ዓለም ኪንግሥ ኣይመጸን። ንሱስ ካብ ማእሰርቲ ኃጢአትና ኬድነና እዩ ካብ ሰማይ ምእንታና ዝወረደ። ዙፋኑ ኣብ ልብና እዩ። እምበኣር ሎሚ ቃል ኣምላኽ፣ ንኢየሱስ ከም ጉይታን መድኅንን ክንቐበሎ ይዕድመና ኣሎ። ካብ ዕብዳን፣ ፍትወት ሥጋ፣ ሰኽራን፣ ጓይላ፣ ዓቕን ዘይብሉ መስተ፣ ዘጸይፍ ኣምልኾ ጣዖት ብንሱኣ ክንወጽእ የተባብዓና ኣሎ። “ንዓ ኦ ኢየሱስይ ናይ ልቦይ ንጉሥ ኩን! ንግኻ ከቐድምን ከምልኽን ኃይልኻ ሃበኒ።” ቐድሚኻ ዝሰርዖ ካልእ ንጉሥ ከይገብር ጸጋኻ ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>18 ሚያዝያ (ሰኞ)</p>	<p>ኢሳ 42፡ 1-7 መዝ 27፡ 1-3, 13-14 ዮሐ 12፡ 1-11</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢሳይያስ 42 ብዛዕባ እቲ ባርያ እግዚአብሔር ይዛረብና። “እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡- ‘እነ ዝኃሬኹዎ፡ ብእኡ ከአ ባህ ዝበለ፤ ዝድግፎ ባርያይ እንሆ። መንፈሰይ ኣብኡ ኣኅዲረ ኣሎኹ፤ ንሱ ኸአ ነሕዛብ ፍትሒ ኹውጽእ እዩ። ኣይኪጭድርን፤ ድምፁ ዓው ኣቢሉ ከአ ኣብ ኣደባባይ ኣይኪሰምዕን እዩ። ጭፍሎቹ ሻምብቆ ኣይኪሰብርን፤ ኪጠፍእ ዝደለዩ ጥዋፍ ድማ ኣይኪጥፍእን እዩ። ብሓቂ ንኹሉ ፍትሒ ኹውፅእ እዩ። ፍትሒ ኣብ ምድሪ ክሳዕ ዚምሥርት ኃይሉ ኣይሓምቕን ኣይሕለልን፤ እተን ኣብ ርሑቕ ዘለዎ ደሴታት ከአ ትምህርቱ ብሃረርታ ኪጽቦዩ እዮን።” ይብለና። • መዝሙር 27 ከአ “እግዚአብሔር ብርሃነይን ምድኃነይን እዩ፤ ካብ መን ደኣ እዩ ዝፈርህ? እግዚአብሔር ኃይሊ ሕይወተይ እዩ፤ ካብ መንከ እዩ ዝሰምብድ? . . . ሠራዊት እኳ እንተ ዝኸቡኒ እነ ኣይፈርህን እዩ፤ ጸላእተይ ኪቃወሙኒ ኢሎም እንተ ዘለዓሉውን ኣብ ኣምላኽ እምነት ኣሎኒ። . . . እነ ንለውሃት እግዚአብሔር ኣብዚ ምድሪዚ ብሕይወት ከም ዝርእዮ እኣምን እዩ። ብእግዚአብሔር ተሰፎ፤ በርትዕ ልብኻ ቐጥ ይበል፤ ኣጆኻ፤ እው፤ ብእግዚአብሔር ተሰፋ፣ ግበር።” ይብለና። • ወንጌል ዮሐንስ 12 ከአ ብዛዕባ ኢየሱስ ኣብ ቢታንያ ሸቱ ኸም ዝተቐብእ የዘንትወልና። “ማርያም ድማ ሓደ ፍርቂ ኣበሰንቲ ዚኸውን ብጽሩይ ናርዶስ ዝተሰርሐ ብዙኅ ዝዋግኡ ቐዳይ ሸቱ ወሲዳ ኣእጋር ኢየሱስ ቀብኡት፤ ብፀጉሪ ርእሳውን ደረዘቶ። እታ ቤት ከአ ብመኣዛ እቲ ሸቱ መልኦት። . . . ይሁዳ ኣስቐርታዊ ግና ‘እዚ ቐዳይ ሸቱ እዚ ከመይ ግዳ ንሠለሰተ ሚእቲ ዲናር ተሸይጦስ ንድኻታት ዘይውሃብ? በለ። . . . ሰለዚ ኢየሱስ ‘ንመዓልቲ ቐብረይ ዘዳለወቶ እዩ እኞ ኅደጋ። ድኻታትሲ ኹሉ ሳዕ ምሳኻትኩም ኣለዉ፤ ንኣይ ግና ኹሉ ሳዕ ኣይትረኽቡንን ኢኹም’ በለ።” ይብለና። <p>ናይ ሎሚ ወንጌል ብዛዕባ ኣምልኾ እዩ ዘምህረና ክንብል ንኽእል። ማርያም ኃውቲ ኣልኣዛር ኢየሱስ ብዝዘለን ክሓልፍ መዓልቲ፤ ገለ ፍሉይ ነገር ክተወፍየሉ ተሰናድያ ጸኒሓ። ብሉጽን ክቡርን ሸቱ፤ ንኢየሱስ ነቲ እተፍቐሮ መምህራን ጉይትኣን፤ ሓዛ ተዳልያ ጸኒሓ። ምጽእ ምስ በለ እንታይ ከም እትገብር ትሓሰብ ነይራ። ንዕኡ ዝቐመጡ ዝበለጸ ወንበር፤ ንእግሩ መሕጸቢ፤ መሓበሲ ጽሩይ ጨርቂ፤ ከምኡ ከአ እቲ ኣሎ ዝተባህለ ብለጽ ሸቱን ሓዙ፤ ብከመይ ኣገባብ ክትቀብኦ ከም ዘለዎ ሓሲባን ተዳልያን ትጸንሕ። ኢየሱስ ኣብ ቢታንያ ምስ በጽሖ፤ ሕዝቢ ኣብ ዙርያኡ ስለ ዝእኩቡ ማርያም መጸኢ ካብ ትሰምዕ ክሳዕ ቤተን ዝኣቲ፤ ብተርባጽን ብናፍቕትን ትጽቡዮ ከም ዝነበረትን፤ ኣፍ ደገ ዝሕ ሓዛ ተማዕድም ከም ዝጸንሐትን ዘማትእ ኣይተነን። ገዝኣን ምስ ኣተወ፤ ብሓገስ ተፈንጭሓ፤ ዕልል ኢላትሉ ክትከውን እዩ። ኣብቲ ዘዳለወትሉ ወንበር ከም ዝቐመጥ ምስ ገበረት፤ ከም ልማዳ ኣብ እግሩ ኮፍ ኢላ ከአ ውራዩ ጥራይ ትገብር። እግሩ ሓጺባ፤ ኣንቂጻ፤ ብቅዱይ ሸቱ ክትቀብኦ ትጅምር። ኩላቶም ቡቲ ሸታ ምኽንያት ናብቲ ተግባራ ጠመቱን፤ ቡቲ ተግባራ ተገረሙን። ብዓቢይ ፍቕርን ኣኹብሮትን ነእጋሩ እናቀብኡትን፤ ብፀጉሪ ርእሳ እናደረዘትን፤ እናሰዓመትን ኣብ ተመስጦ ኣተወት። ነቶም ኣብ ዙርያኣ ዝነበሩ ሰባት ፈጺማ ረሰዓቶም። ናብ ጉይታኣ ናብ ኢየሱስ ጥራይ ብምሉእ ልባ ኣድሃበት። እዚ ካብኣ እንመሃሮ እቲ ብሉጽ ኣምልኾ እዩ። “ኣ ኢየሱስ ጉይታ! ንሰኻ ብርሃነይን ምድኃነይን ኢኹ። ብሃረርታ እጽቡዩኻ ኣሎኹ። ከምዚ ናይ ማርያም ዝበለ ልቢ ሃበኒ። ጥዑም ሸቱ ኣምልኾ ከቐርበልኻ ምሃረኒ። ‘ሰባት እንታይ ክብሉኒ እዮም’ ኢለ ከይተሰከፍኩ ንዓኻ ዘምልኹል ጸጋ ሃበኒ። እቲ ዝበለጸ ከቐርበልኻ ዝኸእል ነገር ንዓኻ ይንእሰኻ እምበር ኣይዓብዩኻን። ሰለዚ ትሓትን ሰቡርን ልቢ ሃበኒ። ዘፍቐረኻን ዝናፍቐኻን ልቢ ሃበኒ። ምስኻ ኣዕለሉ ዘይጸግበኻ ልቢ ሃበኒ። ኣሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>19 ሚያዝያ (ሠሉስ)</p>	<p>ኢሳ 49: 1-6 መዝ 71: 1-5, 15, 17 ዮሐ 13: 21- 33, 36-38</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኻእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢሳይያስ 49 ደጊሙ ብዛዕባ እቲ ባርያ እግዚአብሔር ይዛረብና። “ኣትን ኣብ ርሑቕ ዘሎኹን መንግሥታት ስምዓኒ፣ ኣቲም ኣብ ርሑቕ ዘሎኹም ሕዝቡ፣ ጽን በሉ፣ ኣብ ማኅፅን ኣደይ ከለኹ እግዚአብሔር ጸውዓኒ፣ ካብ ከርሲ ኣደይ ጀሚሩ ባርያኡ ኪኸውን ኃረየኒ። ንቐለይ ከም በሊሕ ሰይፊ ገበር፣ ኣብ ጽላል ኢዱ ኸኣ ሓብኣኒ፣ ስሑል ፍላጻ ገበረኒ፣ ኣብሊሑ ኣብ ጉልድባሑ ሓብኣኒ፣ . . . ንሕዝቡ ናብኡ ኸመልሶም፣ ነቶም ዝተበታተኑ ሕዝቢ እስራኤል ናብኡ ምእንቲ ኸእክቦም ከኣ ባርያኡ ገበረኒ። . . . ‘ብርሃን ኣሕዛብ ኪገብረካ ኢላ እየ፣ ባርያይ ክትኸውን ዝኃሬኻ’ በለኒ።” ይብል። • መዝሙር 71 ከኣ “ኣ እግዚአብሔር፣ ኣባኻ እውከል ኣሎኹ፣ ከቶ ኣይተገፍረኒ። ንሰኻ ጻድቕ ስለ ዝኾንካ ርድኣንን እናግራንን። ስምዓኒ እሞ ኣድኅኒ። ኩሉ ጊዜ ሃዲመ ዝዕቁበሉ ኸውሒ ኩነኒ፣ . . . ሸሕ እኛ እንተ ጸገመኒ፣ ሠናይ ምኃንካ ኸነግር እየ፣ ብዛዕባ ምድኅንካ ኹሉ መጻልቲ ኸዛረብ እየ።” ይብል። • ወንጌል ዮሐንስ 13፡ ኢየሱስ ብዛዕባ ክሕደት ይሁዳን፣ ጴጥሮስን ኣቐዲሙ ከም ዝነገሮም ይዛረብና። “ኢየሱስ ከኣ ‘እቲ ኣነ ቍራስ እንጌራ ጸቢሕ ዝሆነ፣ ንሱ እየ’ ኢሉ መለሰ። ሸቡ ኸኣ ቍራስ እንጌራ ጸቢሑ ንይሁዳ ወዲ ስምዖን ኣስቐርታዊ ሃቦ። ድኅሪ እታ ቍራስ እንጌራ ከኣ ሰይጣን ናብኡ ኣተወ። . . . ኢየሱስ ደማ ‘ናብቲ ኣነ ዝኾነ ንሰኻ ሕጂ ኸትሰዕበኒ ኣይትኸእልን ኢኻ’ ኢሉ መለሰሉ። ጴጥሮስ ከኣ ‘ጉይታይ! ስለምንታይ እየ ሕጂ ኸሰዕበኒ ዘይኸእል? ሕይወተይ እንተ ኾነ እኳ በጃካ ኣኅሊፈ ኸህብ እየ’ በሎ። ኢየሱስ ከኣ ‘ብሓቂዶ ንሕይወትካ በጃይ ከተኅልፋ ኢኻ? ሠለሰተ ጊዜ ክሳዕ እትኸሕደኒ ደርሀ ኸም ዘይንቁ፣ ብሓቂ ብሓቂ እብለካ ኣሎኹ’ ኢሉ መለሰሉ።” ይብልና። <p>እግዚአብሔር ኣቦ ንኢየሱስ ወዱ ንሕዝቡ ናብኡ ኸመልሶም፣ ነቶም ዝተበታተኑ ሕዝቢ እስራኤል ናብኡ ምእንቲ ኸእክቦም እየ ዝለኣኸልና። ንሱ ብርሃን ኣሕዛብ እየ። ብርሃና እየ። በዛ ሰሙን ሕማማት ምእንታና ብዙሕ ተሳቐየ፣ ናይ መስቀል ሞት ተቐበለ። እቶም ቀረባ ሰዓብቲውን ከይተረፉ ይኸሕድም። ይሁዳ ንሠላሳ ቐርሺ ንኢየሱስ የትሕዞ። ጴጥሮስ ከኣ ብፍርሂ ካብቶም ሰዓብቲ ምኃን ይኸሕድ። ኢየሱስ ኣብታ ከጸናንዕዎ ዝደልየላ ጊዜ፣ እንትርፎ ሓደ ክልተ፣ ኩሎም ሓዋርያቲ ሓዲጎም ይሃድሙ፣ ንበይኑ ይተርፍ። እግዚአብሔር ኣቦውን ሰቕ ኢሉ ንሞት ኣወፈዮ። ‘ኣ ኣቦይ ንምንታይ ኃደግካኒ’ ኢሉ ክሳዕ ዘእዊ ንበይኑ ምእንታና ተሳቐየ። ኣብ እግዚአብሔር ኣቦኡ ተወኪሉ ፍጹም ከም ዘይኃፍር ይፈልጥ ስለ ዝነበረ፣ ነቲ መሪር ጽዋዕ ሞት ድሕር ከይበለ ብምልኡ ተቐበሎ። ንሕና ንኢየሱስ ንምጥላም ጊዜ ኣይወስደልናን እየ። ‘ክሰዕበካ እየ፣ ኣይገድፈካን እየ’ ከም ዘይበልናዮ፣ ማሕላና ንጠልም። ቀደም ኣቦታትና መሲሎም እየም። “ሰብ እንተሎ ሓሳዊ፣ እንተ ሞተ ጨናዊ” እየ። እቲ ዘገርም፣ ትዕቢትና ኣይውዳእን እየ። ኩሉ ጽቡቕ ክኸደልና ከሎ፣ ‘መን ከማይ’ ንብል። ነገራት ኣንጻርና ምስ ዝኾኑን፣ ክንጽገምን ከለናን ከኣ ኩሉ ኣንጻርና ዝተሰለፈ ይመስለና። ከመይ ኣሎና? ኩሉ ክንእደናን ከጣቕዓልናን ከሎ፣ ክርስቲያን ምኃን ይፍተወናዶ? ብምኽንያት እምነትና ዝፍትን ነገራት ከጋጥመና ከሎ ከኣ ንድሕሪት ምባል ኣይንቐደምንዶ? ከምቲ ንጉይታና ዝበጽሖ፣ መስቀል ዘይብሉ ክርስትና ክህሉ ኣይኸእልን። ኣብ ጽንኩር እዋናት ደው ኢልና ክንምክት ከድልየና እየ። ብፈተና ዝሓለፈ ጥራይ እየ ክጎበን ክበሰልን ዝኸእል። “ኣ እግዚአብሔር፣ ኣባኻ እውከል ኣሎኹ፣ ከቶ ኣይተገፍረኒ። ንሰኻ ጻድቕ ስለ ዝኾንካ ርድኣንን እናግራንን። ስምዓኒ እሞ ኣድኅኒ። ኩሉ ጊዜ ሃዲመ ዝዕቁበሉ ኸውሒ ኩነኒ።” ምብል እንመሃረሉ ጊዜ እየ። ኣብ ምድረብዳ ኮይና ንእግዚአብሔር ጥራይ ምጽባይ እንላመደሉ ጊዜ እየ። እምነትና ዝጎብዩሉ ጊዜ እየ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ብኣኻ ከምዘይሓፍር ግበረኒ። ነታ ኣባኻ ዘላትኒ እምነት ከይሓብኣ ትብግትካ ሃበኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>20 ሚያዝያ (ረቡዕ)</p>	<p>ኢ.ሳ 50: 4-9 መዝ 69: 8-10, 21-23, 31-34 ማቴ 26: 14-25</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኢ.ሳይያስ 50 ብዛዕባ እቲ ባርያ እግዚአብሔር ይዛረበና። “ንድኹም ብቃል ገይረ ምጽንፍዎ ምእንቲ ኺፈልጥሲ፤ እግዚአብሔር ኣምላኽ ናይ ምሁራት ልሳን ሃበኒ። ናብ ጸጸባሕ የንቅሓኒ፤ ከም ተመሃራይ ምእንቲ ኺሰምዕ ከኣ ኣእዛነይ ኸፈተለይ። . . . ዝባነይ ንገረፍቲ፤ ምዕጉርተይ ከኣ ንነጸይቲ ፀጉሪ ሃብኩ። ከጸርፉንን ጠፍ ከብሉሉይ ከለውን ገጸይ ኣይከወልኩን። ልዑል እግዚአብሔር ስለ ዝረድኣኒ፤ ብጸርፎም ተጓእ ኣይበልኩን። ገጸይ ከም ዓረ ገበርኩም፤ ከም ዘይጋፍር ከኣ እፈልጥ።” ይብለና። • መዝሙር 69 ከኣ “ንኅዋተይ ጓና፤ ንሥድራይውን ጋሻ ኾንኩ። ንቤትካ ዘሎኒ መንፈሳዊ ጥንኳ ከም ሓዊ የንድደኒ ኣሎ፤ ዘርፊ እቶም ዘጸርፉኻውን ኣባይ ወደቐ። . . . ኣብ መብልዐይ ሓሞት ገበሩ፤ ምስ ጸማእኩውን መጸጽ ኣስተዩኒ። . . . እዚ ንእግዚአብሔር ዝራብዕ ካብ ምስዎ፡ . . . ዘበለጸ ባህ ከብሎ እዩ። ትሑታት ነዚ ርእዮም ኪሕጉሱ እዮም፤ እቶም ንኣምላኽ ዘምልኹም ከኣ ይጸናንዑ።” ይብል። • ወንጌል ማቴዎስ 26 ከኣ ብዛዕባ ይሁዳ ንኢየሱስ ክሸጠ ከም ዝተወዓለ ይነግረና። “ኣነ ንኢየሱስ ኣጎለፈ ኽህበኩምሲ እንታይ ትህበኒ?” ብሎም። ንኣቶም ከኣ ሠላሳ ጥርሻ ብፍር ሃብዎ። ካብኡ ገዙ ኣጎለፉ ኺህቡ ምሹእ ጊዜ ይደሊ ነበረ። . . . ኺበልዑ ኸለዉ ከኣ “ኻባኻትኩም ሓደ ኣጎለፉ ከም ዚህበኒ ብሓቂ እብልኩም ኣሎኹ” ብሎም። . . . ‘እቲ ኢዱ ምሳይ ኣብ ጸሕሲ ዘመልጥ ንሱ እዩ ኣጎለፉ ዚህበኒ። ወዲ ሰብሲ ኸምቲ ብዛዕባኡ ዝተጸሕፈ ኪኸይድ እዩ፤ ግናኹ እቲ ንወዲ ሰብ ኣጎለፉ ዚህቡ ሰብ ወይልኡ! እቲ ሰብ እትሰ እንተ ዘይውለድ ምጋሾ ነይሩ” ብሎም።” ይብለና። <p>ሎሚ ወንጌል ነቶም ንክርስቶስ ንምስዓብ ዝሰልፉዎና ክርስቲያን፤ እሞ ክንገድፎ ንፍተን ዘሎና ወይ ድሮ ምስኡ ርክብ ዘቋረጽናን እዩ ዚዛረበና ዘሎ። ምናልባትውን ንኣና ነቶም ገና ምስ ኢየሱስ ንጉዓዝ ኣሎና እንብል። ግና እዚ ፈተና እዚ ከም ንኣና ዘይምልከት ገይርና እንኣሰብን፤ ካብኡ ዘይንጥንቐንን እውን ይዛረበና ኣሎ። ወንጌል ንይሁዳ ከም ታሪኽ ጥራይ ኣይኮነን ዘቐርበልና ዘሎ። ንሱ ኣብነት ናይቶም ‘እቲ ሰብ እትሰ እንተ ዘይውለድ ምጋሾ ነይሩ’ ዝተበህለሎም እዩ። ሎሚኸ ምእንቲ ገንዘብ ንኢየሱስ ኣሕለፍና እንህብ ክርስትያን የሎና? ንክርስቶስ ክንሰዕብ ከም ዘይተበገሰና፤ ጸባቹ ናይዛ ግለም እዚ እን እቲ ንሳ ክትህበና እትኽእል ሃብቲ፤ ሥልጣን፤ ፍትወት ሥጋና ኣተሃራሪፍና ንሰድዕ የሎናን ዲና? ከም ይሁዳ ናይ ቤተክርስቲያን ንብረት ወይ ገንዘብ ተሓዘትን ኣመሓደርትን ኮይናም ዘጉድሱ ኣብ ማእከልና የሎውን ድዮም? ይሁዳ ካብ ንኢየሱስ ንገንዘብ መረጸ። ንሕና ኸኣ ንገንዘብ ቅድሚ ኢየሱስ ከም ጉይታና ከንምልጥ ከሎና፤ ከምኡዶ ኣይኮናን ንገብር ዘሎና? እቲ ዘረባ ኢየሱስ ከበድ እዩ። እቲ ንኣምላኽ ብዘይምሥራዱ ካብ ገጽ ኣምላኽ ዝለዓለም ኪርሕቐ ዝተኸነ ሰብ፤ ብሓቂ ‘እንተ ዘይውለድ ምጋሾ’። ኣብ መንግሥተ ሰማያት ነቶም መምለኽቲ ጣዖት ቦታ የልዎን። ስለዚ ንኢየሱስና ልብና ሓንጻ ምስ ሃብናዮ፤ ብጣዕሚ መንግሥቲ እዛ ዓለም ተሳኪብና፤ ተመሊስና ንገንዘብ ከይንልዎም ክንጥንቀቐ ኣሎና። ከስተውዕሎ ዘሎና ነገር፤ ይሁዳ ንኃያልን ትእምርትን ኣምላኽ ዘይጠዓመ ስለ ዝኾነ ኣይኮነን ተጋግዩ። ምስ ኢየሱስ ብቐራባ ይነብር ነይሩ እዩ። ኩሉ ገዲፉ ከምቶም ካልኣት ሕዋርያት ንኢየሱስ ይሰዕቦ ነይሩ እዩ። ብሰም ኢየሱስ ሕሙማት ኣሕውዬ፤ ኣጋንንቲ ኣውጺኡ ነይሩ እዩ። ካብቶም ንቤተክርስቲያን ኪመርሑ ኢየሱስ ዚመረጸም 12 ሰባት ሓደ ንሱ ነይሩ። እንታይ ድኣ ኮይኑ ንድሕሪት ጠሚቲ? ከም ተሓዘ-ገንዘብ፤ ገንዘብ ይቐበልን የውጽእን ነይሩ። ገንዘብ ምልዓል ጀሚሩ፤ ብቐራባ ከኣ ናብ ወልፊ ተቐይሩ። ምዕጋብ ስኢኑ። ኣብ መወዳእታ እቲ ንኢየሱስ ዝነበሮ ክብሪ እናገደለ መጸኡ። ምስ ኢየሱስ ምንባርን ንኣኡ ምግልጋልን ከኣ ትርጉም ወይ ሓገስ ስኢኑ። ገንዘብ ምእካብን ምንባርን ዝሕሸ ምርጫ እዩ ኢሉ ኣሚኑ። ንኢየሱስ ኣረኪቡ ገንዘብ ወሲዱ። ንሕናውን ቦታ ይሁዳ ዝሓለፉ ፈተና፤ ሓደ መዓልቲ ምሕላፍና ዘይተርፍ እዩ። ኣብኣ ተጠለፍና ከይንተርፍ ካብ ፍቕሪ ገንዘብ ክንርሕቐ ንዕደም ኣሎና። ንሥጋና ከይኣኣንቐቐና ብድሰጥሊን ክንሕልዎ ይግብእና። ርእሰና እንገትኣሉ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ኩሉ ግዜ ክንልምን ይግብእና። ናይ ሕሳብ ኣተሓሕዛ ጥንቃቄ ምንባር ዝኣክል ኣይኮነን። ልብና ብፍቕሪ ኣምላኽ ክጸግብ ኣለዎ። ቃሉ ኩሉ ጊዜ ኪገነኣና ዕድል ኪረክብ ኣለዎ። ጸሎትን ኣስተንትኖ ቃል ኣምላኽን ክፍለየና የብሉን። ብሓጺሩ ኢድ ኢየሱስ ሒዘና ክንክይድ የድልየና። ይሁዳ ቦቲ ዝረኸቦ ገንዘብ ኣይተሓገሰን። ብኡንብኡ ተጣራሲ። እንታይም እቲ እኩይ ኣብ ልቡ ኣትዩ ስለ ዝነበረ መንገዲ ንሱ ክይርእ ኣዕዋርዎ። ተሓኒቐ ከኣ ነፍሱ ባዕሉ ኣጥፊኡ። እቲ ገንዘብ ዘተሰፈዎ ሓገስ ደኣ ኣበይ ከደ? ገንዘብ ክንድ ቅንጣብ እቲ ኢየሱስ ንልብና ኪህቦ ዝኽእል ዕረፍትን ሰላምን ሓገስን ክህበና ብምንም ተኣምር ኣይክእልን እዩ። ስለዚ ብሓላፊ ነገር ንኢየሱስ ኣይንሸጠ። “ኣ ጉይታ ኢየሱስ! ፍቕርኻን ጣዕምኻን ከም ዘስተማቕር ግበርኒ። ንሥጋይ ምግታእ ምሃረኒ። ብገንዘብ፤ ብዝብላዕ ብዘሰተ፤ ወይ ብጣዕሚ መንባብር ኣብዛ ዓለም ተታሊላ ከይገድፈካ ሓልወኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

21
ሚያዝያ
 (ሐሙስ ጽግቦ)

ዘጸ 12: 1-8, 11-14
 መዝ 116: 12-13, 15-16, 17-18
 1ቆር 11: 23-26
 ዮሐ 13: 1-15

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኸእል?

- ዘዕኣት 12 ብዛዕባ ፋሲካ ይዛረብና። ደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጹ ነጻ ዝወጽእሉ መግልቲ ይዘክሩ። ገንሽል ፋሲካ ሓሪዶም ይበልዑ። ካብቲ መግት ምእንቲ ክድግኑ ከኣ ካብቲ ደም እቲ ገንሽል ልዳት ኣባይቶም ይለኽይዎ ክበሩ። “እቲ እትመርጽዎ እንሰሳ፡ ግመት ዝገበረ፡ ጉደሎ ኣካል ዘይኮነ፡ ተባዕታይ፡ ጤል ወይ በጊዕ ይኹን። . . . ሸቡ ሕዝቢ እስራኤል ኩሉ፡ ፀሓይ ክትግርብ ከላ፡ ነፍቶም ይሕረዱ። ንኸልቲኡ ቀዋሚ ልዳትን ነቲ ላዕላይ ልዳትን ናይታ ዚበልዑላ ቤት፡ ካብቲ ደም ወሲዶም ይልከይዎ። ነቲ ሥጋኡ ድማ . . . ቦታ ለይቲ እቲኣ ይብልዕዎ። . . . ንምድሪ ግብጹ ክወቕዎ ከሎኹ ድማ እቲ ዚቐትል መግት ኣይከትንክፈኩምን እዩ። ነዛ መግልቲ እዚኣ ዘክርዎ፡ ንኸብረይ ንኸብሪ እግዚአብሔር፡ ኣብዕልዎ፡ ንዘለዓለምውን ንውሉድ ወለዶ ኣኽብርዎ።
- መዝሙር 116 ከኣ “ኣብ ክንዲ እቲ ሠናይ ዝገበረለይ ኩሉሳ፡ ንእግዚአብሔር እንታይ ውሬታ ኸመልሰሉ እዩ፡ ናይ ምድኃን መስዋዕቲ መስተ ክሰውዕ እዩ፡ ስም እግዚአብሔር ከኣ ክጽውዕ እዩ። . . . ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ሞት ቅዱሳኑ ክበር እዩ። ኣ እግዚአብሔር፡ ኣነ ባርያኻ እዩ፡ ከምቲ ኣደይ ዘገልገለትካ ኣነ ከኣ ኸገልግለካ እዩ፡ ንሰካ ንኣይ ካብ ሞት ኣድኃኝኪ” ይብል።
- 1ይ ቆሮንጦስ 11 ከኣ “እቲ ንኣኻትኩም ዘመኃለፍኩልኩም ነቲ ኻብ ጉይታ ዝተቐበልክዎ እዩ፡ ጉይታና ኢየሱስ ቦታ ዝተታዘላ ለይቲ ኣንጌራ ኣልዓለ። ኣመሰገኑ ቆረሰ እሞ፡ ‘ውሰዱ፡ ብልዑ፡ እዚ ምእንታኻትኩም ዚወሃብ ሥጋይ እዩ፡ እዚ ንመዘከርታይ ግበርዎ’ በለ። ከምኡ ኸኣ ድኅሪ ድረር ነቲ ጽዋዕ ኣልዓለ እሞ ‘እዚ ጽዋዕ እዚ ብደመይ ዚኸውን ሓዲሽ ኪዳን እዩ። ብትሰትይዎ ጊዜ ኹሉ ንመዘከርታይ ግበርዎ’ በለ። ማለት ነዚ እንጌራዚ ብትበልዕዎ፡ ነዚ ጽዋዕ እዚውን ብትሰትይዎ ኹሉ፡ ክሳብ ጉይታ ዚመጽእ፡ ሞቲ ኢኹም እትግሩ።” ይብልና።
- ወንጌል ዮሐንስ 13 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ እግሪ ደቂ መዛሙቲ ከም ዝሓጸበ ይነግረና። ጴዋሮስ ከም ዝኣበዮ ንርእኡ፡ “ኢየሱስ ከኣ መለሱ ‘ነዚ ኣነ ዝገብር ዘሎኹ ንሰኻ ሕጂ ኣይትፈልጡን ኢኻ፣ ደኃር ግና ኸትፈልጡ ኢኻ’ በለ። ጴዋሮስ ከኣ ‘ከቶ ኣይከውንን እዩ፡ እኣጋሪይ ፍጹም ኣይትሓጽበንን ኢኻ’ በለ። ኢየሱስ ከኣ ‘ኣነ እንተ ዘይሓጸብኩኻ ምሳይ ግደ ዮብልካን’ ኢሉ መለሰሉ። ስምዖን ጴዋሮስ ድማ ‘ጉይታይ! እምበኣር ኣኣዳወይን ርእሰይን ድማ እምበር ኣኣጋሪይ ሞራይ ኣይኮነን’ በለ። . . . ኣኣጋርም ምስ ሓጸቦም . . . ‘እዚ ዝገበርኩልኩምሲ ኣስተውዒልኩምሉዶ ኣሎኹም? ንሰኻትኩም ‘መምህር! ጉይታ!’ ኢልኩም ትጽውዑኒ፣ ከምኡ ስለ ዝኸኸኩ ጽቡቕ በልኩም። ኣነ ጉይታን መምህርን ከሎኹ ኣኣጋርኩም ካብ ሓጸብኩ ንሰኻትኩምውን ከምኡ ኣኣጋር ሓድሕድኩም ክትሓጸቡ ይግብኣኩም እዩ። ከምቲ ኣነ ንኣኻትኩም ዝገበርኩም ንሰኻትኩምውን ከምኡ ኸትገብሩ ኣርእዮ ሂበኩም ኣሎኹ።” ከም ዝበሎም ነንብብ።

ብጸሎት ሓሙስ ኢየሱስ ቅ. ቀርባን ይሠርዓልና። ንጽባሒቲ ዓርቢ ስኞለት ኢየሱስ ምእንታና ሕይወቲ በጃ ክህባ እዩ። ናይ ኢየሱስ መስዋዕቲ መስቀል ከኣ ንሕና እንድኅነሉ ተግባር ምኅኑ ቃል ኣምላኽ የረድኣና ኣሎ። ኣምሳል እዚ፡ ቀደም ቦታ ደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጹ ዝወጽኡላ ለይቲ፡ እግዚአብሔር ሓንቲ ጎደሎ ዘይብሉ ገንሽል ሓሪዶም ኪበልዑን፡ ካብ ደሙ ኣብ ልዳት ኣባይቶም ኪገቡሩን እሞ እቲ ዝቐዘፍ መልኣኽ ክሓልፍ ከሎ ከም ዘይጉድኦም ዝነገርዎን ከምኡ ከኣ ዝተፈጸመን፡ ከምኡ ከኣ ኢየሱስ ከም በጊዕ ፋሲካ፡ ነቲ ምእንታና ዝተሰውዐ ሥጋኡን ደሙን ንዓና ንመግቢ ነፍሰና ኣወፍዮልና። ኣቐዲሙ ግና ኣኣጋርና ሓጸቡ ኣንጸሐኑ ነቲ ቅዱስ መኣዱ ክቅርበና ክንገድፎ የድልየና። እቲ ኢየሱስ ኪሓጸቦ ዘይደለ ሰቡ፡ ምስኡ ግደ ዮብሉን። ኣብ መኣዱውን ምስኡ ኪቐመጥ ኣይክእልን፡ ከመይ ኣባል እታ ሥድራቤት ክኸውን ፍቓደይና ስለ ዘይኮነ፡ ሓደ መኣዲ፡ ሓንቲ ሥድራቤት ኣምላኽ፣ ብፍቕሪ ዝተጠምሩን ኣኣጋር ሓድሕድም ዝሓጸቡ ኣኅዋትን ኣኃትን ንኸውን። እዚ ዓቢይ ምሥጢር እዩ። ካብ ባርነት ሥጋን፡ ዓለምን፡ ሰይጣንን ማለት ካብ ኃጢአት ተሳገርና ኢና ደቂ መንግሥቲ ኣምላኽ እንኸውን። እምበኣር ነቲ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝገበረልና ንርእኡ፡ ናብቲ ዘገርም ፍቕሩ ንጠምት። ደቂ እስራኤል ካብቲ ኃይል ቅልጽም ፈርዖን፡ ብኃይሎም ዘይኮነሰ ብኃይል ቅልጽም እግዚአብሔር ሞራይ እዮም ኪወጹ ዝኸኣሉ። ከምኡ ሎሚ ንሕና ካብ ፍቕሪ ሥጋናን፡ ፍቕሪ ዓለምን፡ ማእሰርቲ ሰይጣንን ኃጢአትን ብቀለሉ ወይ ብኃይልና ክንወጽእ ኣይንኸእልን ኢና። ኢየሱስ እቲ ኃይል ጅግና ሞራይ እዩ ከድኅነካ/ኪ ዝኸኣል። ስሙ ንጸውዕ። ‘ኣ ጉይታ ኢየሱስ ንዓ ኣድኅነኒ!’ ንበሎ። ክረድኣና ክመጽእ እዩ። ‘ኣ ኢየሱስ ንኣኻ ጊዜ ኣይሃብኩኻን። መንገድኻ ኣይሰዓብኩን። ሰብ ዝገብር ኩሉ ብምግባር ዝሞዕሚ ወይ ዝሕትሰ ስለ ዝመሰሰኒ ብኡ እጉዓዝ ኣሎኹ። እንታይ ረቢሐሉ? ብምንታይ እዩ ክግምግሞ? ልበይ ግና ከም ዘይዕረፈ እፈልጥ እዩ። ብዘሉኒ ኣይዓገብኩን። ሎሚ ንኣኻ ልበይ እኸፍተልካ ኣሎኹ። ተዛረበኒ፡ መንገድኻ ኣርእየኹ። ብኃጢአቲይ ርትዓኒ፡ ንክንሳሕን ንሰኻ ክትሓጸብኒ ክገድፈካ ሓግዘኒ። ካብ መኣድኻ ኣካፍለኒ። እቲ እኩይ ከይቀዘፈኒሲ፡ ልዳት ልበይ ማሕተም ደምካ ግበረሉ። ኣባል ሥድራቤትካ ግበረኒ። ኣሚን!’

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

22
ሚያዝያ
 (ዓርቢ ስኞልት)

ኢሳ 52፡
 13—53፡ 12
 መዝ 31፡ 2፣
 6፣ 12-17፣
 25
 ዕብ 4፡ 14-
 16፣ 5፡ 7-9
 ዮሐ 18፡
 1—19፡ 42

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ትንቢት ኢሳይያስ 52ን 53ን ብዛዕባ እቲ ባርያ እግዚአብሔር ይዛረቡና። “እንሆ ባርያይ ዚገብር ዘበለ ኺሰልጦ እዩ፤ ኪኸብር፤ ልዕል ኪብል፤ ኣዝዩውን ክብ ኪብል እዩ። ገጹ ኃለፋ ካልኣት ሰባት ዝተቐብእ፤ መልክዑ ድማ ካብ ካልኣት ደቂ ሰብ ዝኸበረ ስለ ዝኸበረ፤ ብዙኃት ምስ ረኣይሎም ተገረሙ። ከምኡ ከኣ ንብዙኃት ኣሕዛብ ምእንቲ ኺንጸሑም ኪንጸገሎም እዩ። . . . መልክዕን ውቃብን ኣይነበሮን፤ ምስ ረኣናዮ፤ ዜብህግ ትርኢት ኣይነበሮን። ንዑቕን ብሰብ ድርቡይን ክበረ፤ ብዓል ሰቓይ፤ ብሕማም ልዑይ፤ ከምቲ ኣብ ቅድሚኡ ገጸም ዚጉልብብሉ ሰብ፤ ዝተዋረደ ክበረ፤ ንሕናውን ገለጹ ኣይቆጸርናዮን። ብሓቂ ንሱ ንሕማምና ያሮ፤ ንሰቓይና ከኣ ኣብ ነፍሱ ጸዓና፤ ንሕና ግና ብእግዚአብሔር ከም ተወቕዐን ከም ዝተቐዘፈን ከም ዝተዋረደን ጌርና ቆጸርናዮ። ንሱ ግን ብሰብ ገበና ቆሰለ፤ ብሰብ ኣሰላና ድማ ተኸትኩት፤ ንሕና ሰላም ምእንቲ ክንረክብ፤ መቐጸዕቲ ናብኡ ወረደ፤ ንሕናውን ብሰንብራቱ ሓዌና። . . . እግዚአብሔር ከኣ ኣሰላ ኩላትና፤ ናብኡ ኣውደቐ።” ይብሉና።
- መዝሙር 31 ከኣ “ጽን ኢልካ ስምዓኒ፤ ሕጂ ኣድኅኒ፤ ዝዕቆብሉ ጽኑዕ ከውሑ፤ ዝድኅነሉ ዕርዲ፤ ኹሂኒ። . . . ከም ምወት፤ ኩሉ ሰብ ረሰዓኒ፤ ከም ሰቡር ኣቕሓ ከኣ ተደርቤኹ። ብዙኃት ጸላእቲ ይሓምዩኒ ኣሉዉ፤ ስምዓዊ ድማ ኸበበኒ፤ ኪጉድኡኒ ተማኸሩ፤ ኪቐትሉኒ ውዲት ገበሩለይ።” ይብሉና።
- መልእኽቲ ናብ ሰብ ዕብራውያን ምዕራፍ 4ን 5ን ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ዓቢይ ሊቀ ካህናት ምዃኑ ይነገና። “እምበኣር ንሰማያት ዝዓረገ ሊቀ ካህናት፤ ኢየሱስ ወዲ ኣምላኽ ካብ ዝህልወና፤ ኣብ እምነትና ንጽናዕ። . . . ኢየሱስ ኣብዛ ምድሪ እዚ ከሎ፤ ናብቲ ካብ ሞት ኪድኅኖ ዚክእል፤ ብብርቱዕ ገዓርን ንብዓትን፤ ጸሎትን ምህልላን ኣቐረበ። ንኣምላኽ ዚእዘዝ ስለ ዝኸበረ ከኣ ተሰምዑ። ወዲ ኣምላኽ እኳ እንተ ኾነ፤ ብቲ ዝተቐበሉ ሰቓይ እዙዝ ምዃን ተማህረ። ዕዮኡ ምስ ፈጸመ ድማ ነቶም ዚእዘዘዎ ዝበሉ ኹላቶም ናይ ዘለዓለም ድኅነት ምክንያት ኮኖም።” ይብሉና።
- ወንጌል ዮሐንስ 18ን 19ን ከኣ ብዛዕባ ይሁዳ ንኢየሱስ ከም ዘትኃዞን፤ ኢየሱስ ኣብ ቅድሚ ሃና፤ ክሕደት ጴዋርስ፤ ሊቀ ካህናት ንኢየሱስ ከም ዝመርመሮን፤ ኢየሱስ ኣብ ቅድሚ ጴላሞስ፤ ወተሃደራት ንኢየሱስ ከም ዘላገጹሉን፤ ኢየሱስ ንሞት ከም ዝተፈርደን፤ ኢየሱስ ከም ዝተሰቐለን፤ ከም ዝሞተን፤ ኢየሱስ ጉድኑ ብኹናት ከም ዝተወገኦን፤ ኢየሱስ ከም ዝተቐብረን የዘንትወልና።

ኢየሱስ እቲ ዓቢይ ሊቀ ካህን ምእንታና መስዋዕቲ ኃጢአትና ከም ዝኸፈለ ንርኢ ኣሎና። ብሓቂ ንሱ ንሕማምና ያሮ፤ ንሰቓይና ከኣ ኣብ ነፍሱ ጸዓና። ንሱ ኣነ፤ ንሱካ/ኺ ብኃጢአትና ክንቅጽዎ ዝነበረና መቐጸዕቲ ንሱ ሓሲፋልና። ንሕና ከኣ ደቂ መንግሥቲ እግዚአብሔር ክንኸውን በቛዕና። እቲ ብሰንኪ ኣሰና ኣዳምን ኣዳና ኣሕዳዎንን ዝጠፍኦ ገነት ተመለሱልና። ከምቲ ኣብ በረኻ ደቂ እስራኤል ብምክንያት ኃጢአቶም መርዛማት ኣትማን ኪቐትልዎም ከለዉ፤ ነቲ ሙሴ ብትእዛዝ ኣምላኽ ዝተኸሎ ኣብ ባላ ዝተሰቐለ ናይ ኣሰራዚ ተመን ብምሞት ዝሓወዩ፤ ከምኡ ንሕና ሎሚ ንመስቀል ጉይታና ብእምነት እናጠመትና ካብ መርገም ኃጢአትና ንሓዊ። መስቐል ፍቕሪ ኣምላኽ እዩ ዘርእየና። ኣምላኽ ንሓደ ዜፍቅሮ ‘ወዱ ብጃ ክሳዕ ዚህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀራ’ (ዮሐ 3፡16)። ኣምላኽ ብሓቂ የፍቅረካ/ኪ እዩ። ክትድኅን/ኅኒ ይደሊ። ስለምንታይ ኢና ንኢየሱስ ‘ኣይደልዩካን’ እንብሎ? ካብኡ ዝበለጸ ነገር ስለ ዝረኽብና? ወለድና፤ ወይ ኣኅዋትና፤ ወይ ኣዕሩኽትና ክሳዕ ክንደይ ክኣልዩልና ወይ ክፍቅሩና ይክእሉ? ከምቲ ናይ ክርስቶስ ክሳዕ ሕይወቶም በጃና ምሃብ ኪበጽሑ ይክእሉዮ? ኩሉ ጊዜ ምሳና ክጉዓዙ ይክእሉዮ? ኢየሱስ ግና ጊዜን ቦታን ዘይሓጽሮ ኣብ ዘሎናዮ ኪመጸናን ምስና ኪጉዓዘን ይክእልን ይደልዮን እዩ። ሓንቲ ዝሓተና ነገር ኣብ ሕይወትና ክንዕድሞን፤ ክንኣምኖን፤ ክንሰዕቦን ጥራሕ እዩ። ንሱ ልብኻ/ኺ ዝደልዮ ይፈልጦ እዩ። ልዕሊ ዝኾነ ፍጡር ኪገብረልካ/ኪ ዚክእል ኣምላኽ እዩ። ናብ ሓገሰን ፍቕርን ሰላምን ከኣ ኺመርኣካ/ኪ እዩ። ንዘለዓለም ናቲ ኪገብረካ/ኪ ድማ እዩ። “ኣ ኢየሱስ ክርስቶስ ጉይታይ! ዝህ መስተንክር ናይ መስቀል ፍቕርኻ ክርዳኡ ጸጋ መንፈስ ቅዱስካ ሃበኒ። ነቲ ብምክንያት ኃጢአተይ ዘቐሰልኩኻ ምሓረኒ። ድሕሪ ሕጂ ከዩሕዝካ ቍርጺ ፍቓድ እገብር ኣሎኹ። ንዓ ጉይታ ኢየሱስ ኣብ ሕይወተይ ምእኒ። ምሳይ ከኣ ተጉዓዘ። ንመንገደይ ምራሕ። እሚን!”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትና
-----	-----	--------

23
ሚያዝያ
(ቀዳም
ሰዕር)

ዘጸ 14፡ 15-15፡1
መዝ 118፡ 1-2, 16-17, 22-23
ሮሜ 6፡ 3-11
ሉቃ 24፡ 1-12

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ዘፀአት 14ን 15 ብዛዕባ ናይ ደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጺ ክወጹ ብሙሴ ተመሪሖም ባሕሪ ኤርትራ ምስጋሮም ይዛረቡና። “እግዚአብሔር ድማ ንሙሴ ‘ሰለምንታይ ናባይ ትምህለል፤ ንደቂ እስራኤል ኪጉግዙ ንገርም። ንሰኻ ድማ ቦትርኻ ብኢድካ አልዲልካ ናብ ልዕሊ ባሕሪ ዘርግሓዮ እኛ ምቐሎ፤ ደቂ እስራኤል ድማ ብማእከል ባህሪ ብንቐጽ ይጎለፉ። እነ ድማ እንሆ ልቢ ግብጻውያን ከትርር እዩ። ንሳቶም ከአ ደድጎሬኹም ኪሰዕቡ እዮም። እነ ኸአ ንንጉሥን ንኹሎም ሠራዊቱን ንሠረገላታቱን ንፈረሰኛታቱን ብምስዓር ክኸብር እዩ።” ይብሎ። ከምኡ ድማ ይኸውን። ሙሴን ደቂ እስራኤልን ንእግዚአብሔር መዝሙር ምስጋና ዘመናሉ።
- መዝሙር 118 ከአ “እግዚአብሔር ሠናይ እዩ፤ ምሕረቱ ንዘለዓለም ይነብር እዩ እኛ፤ ኣመስግንዎ። ሕዝቢ እስራኤል ‘ምሕረቱ ንዘለዓለም ይነብር እዩ’ ይበሉ። . . . ኃይሊ እግዚአብሔር ልዑል እዩ፤ ኃይሊ እግዚአብሔር ዓወት ሃበና።” ይብል።
- መልእኽቲ ናብ ሱብ ሮሜ 6 ከአ ብዛዕባ ጥምቀትና ካብ ሞት ናብ ሕይወት ምስጋና ምኻኑ ይምህረና። “እምበኣር ከምቲ ክርስቶስ ብኸብሪ ኣሶ ካብ ምወታት ዘተንሥኡ፤ ከምኡ ኸአ ንሕና ብኣዲሽ ሕይወት ምእንቲ ኸኸብር፤ ብጥምቀት ምስኡ ሞትናን ተቐባርናን፤ ምስኡ ኃቢርና እንተ ሞይትና ምስኡ ኃቢርና ከም እንትንሥእ ርግጽ እዩ። ደጊም ንኃጢአት ከይንግዛእ፤ እቲ ኃዋእ ሱብነትና ምእንቲ ኸጠፍእ፤ እቲ ኣረጊት ሱብነትና ምስኡ ከም ዝተሰቐለ ንፈልጥ ኢና። ከመይ እቲ ዝሞተ ካብ ኃጢአት ሓራ ወጺኦ እዩ። ንሕና ምስ ክርስቶስ ካብ ሞትና፤ ምስኡ ድማ ብሕይወት ከም እንኸብር ንኣምን ኢና።” ይብልና።
- ወንጌል ሉቃ 24 ብዛዕባ ትንሣኤ ኢየሱስ ክርስቶስ ይዛረቡና። እተን ኣንስቲ ናብ መቃብር ምስ ከዳ፡ . . . “ንምንታይከ ነቲ ሕይወት ምስ ምወታት እትደልዩኦ ኣሎኹን? ንሱስ ተንሥኡ እዩ፤ ኣብዚ የሎን።” እናበሉ መላእኽቲ የበሰሩዎን።

ሕዝቢ እስራኤል ባሕሪ ኤርትራ ብዓቢይ ተኣምራት ክሰግሩን ጸላእቶም ክድምሰሱን ብኣደ ጊዜ ይርእዩ። ንሕና ከአ እዛ ክርስቶስ ዝተንሥኣላ ለይቲ፤ ካብ ናይ ኃጢአት ሞት እንትንሥኣላ ጊዜ እዩ። ብማይ ጥምቐት ተኣጺብና ተሳጊርና። ባሕሪ ኤርትራ ምልክት ማይ ጥምቐትና እዩ። ደጊም ኣብ ምድረ በዳ ምስ ኣምላኽና ጥራይ ክንጉግዝ ኢና፤ ኩሉ ካብኡ ጥራይ ክንጸበዮ ኢና። ማይና ካብኡ መግብና ካብኡ። ተኣምራት ድሕሪ ተኣምራት ክንርእ ኢና። ኣምላኽ ቅድሚ ምድሪ ተሰፋ ምእታውና ካብ ልምዲ ኃጢአትና ኪጸርየና እዩ። ኣባና ሓዲሽ ሱብ ክሰርሕ እዩ። ናይ እግዚአብሔር ሱብ ክንብረኒ/ካ/ኪ እዩ። ነቶም ኃጢአቶም ክገድፉ ዘይደለዩ ደቂ እስራኤል፤ ኣምላኽ ኣብ ምረባዳ ጠፊኦም ከም ዝተረፉ ከም ዝገበሮም ግና ክንርስዕ የብልናን። ሎሚ ቃል ኣምላኽ ‘ኢየሱስ ሕይወት እዩ’ ይብልና ኣሎ። ኣብ ሞንጎ ምወታት ኣይንድለዮ። ከም ሓደ ዝሓለፈ ታሪኽ ኣይንርእዮ። ኢየሱስ ነቶም ዘጽውዑም ኩሎም ቀረባኦም እዩ። ሎሚ ንጸውዓቶ፤ ክምልሰልና እዩ። እንተ ፈቐድናሉ፤ ከምቲ ሙሴ ንደቂ እስራኤል ዝመርሖም ዝኸበረ፤ ከምኡ ኢየሱስ ንሕወትና ኪመርሖ እዩ። ንንፍሰና ሰማያዊ መግቢ ክህበና እዩ፤ ጽኑይ ማይ ከሰትየና እዩ። ክጓሰየና እዩ። ንውግእና ባዕሉ ክዋግኣልና እዩ። ኣብ ቅድሚ ጸላእትና መእዲ ዝሠርዓልና ንሱ እዩ። ጽዋእና መሊኡ ከም ዝጅርብብ ይገብር። ከም ክቡር ጋሻ ይከናኸነና። ንዘለዓለም ከአ ምስኡ ክነብር ኢና። ደጊም ንኃጢአት ኣይንግዛእን ኢና። ንእግዚአብሔር ስለ ብወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ገይሩ ዝተዓረቐናን ዘድኃናን ክነስግግን ክንዝምረሉን ኢና። “ኣ እግዚአብሔር ሠናይ ኢኻ፤ ምሕረትካ ንዘለዓለም ይነብር እዩ እኛ፤ ኣመስግነካ ኣሎኹ። ኃይሊ እግዚአብሔር ልዑል እዩ፤ ኃይሊ እግዚአብሔር ዓወት ሂቡና። ስሙ ንዘለዓለም ዝተመሰገነ ይኹን። ኣሚን!”